

בס"ד

קונטרס

סדר הקפות

מדריך לחזן וקהל
מיוחד להשוהים בחוץ לעיר

להושענא רבה וימים
האחרונים של חג הסוכות

עם ילקוט
מנהגי קודש

בנוסח סיגוט סאטמאר

ונלוח אליו קונטרס

ילקוט נגוני קודש
להקפות

נלקט ונסדר

בפרוס שמחת תורה תשפ"ז לפ"ק

אפריון נמטי'

הנני להביע את מיטב
תודתי וברכתי לידידי
ספרא רבא

הר"ר יואל ירמיהו הלוי
מארמארשטיין הי"ו
יו"ר מכון לשון הזהב

על שעמד לימיני בעריכת
הקונטרס במסירות נפלאה, וסידר
הכל באופן נאה ומשובח, כאשר
עיני הקורא תחזינה מישרים

יה"ר שימלא ה' כל משאלות
לבבו לטובה ולברכה

להשיג את ההקפה
וכן להערות נא
לפנות אל

הרב
שמעון פריעד
שליט"א

(718) 637-1716

כל הזכויות שמורות

דפוס המעתיק

170 Ross St. Brooklyn NY 11211
718.782.1391

בפתח השער

היות שלאחרונה נתרבה מספר הנוסעים השוהים במחנות הקיץ על חג הסוכות, ושוהים שם גם על ימים האחרונים של החג, ושואלים ודורשין איה מקום כבודו להעריצו לדעת נוסח וסדר ההקפות ואופן אמירתו, וגם מנהגי ודרכי אבותינו ורבותינו הק' נבג"מ, ובמקום שאין איש השתדלנו בס"ד ללקט ולסדר הכל עצהיו"ט עד מקום שידינו מגעת, לידע ולהודיע הדינים ומנהגי ישראל תורה השייכין לחג הזה, וגם הוספנו סדר להושענא רבה, ותפלת הרבוש"ע שאומרים קודם קריאת משנה תורה, והיה רצון לאמירת תהלים המיוחד לליל הושענא רבה, אשר לפעמים אין נמצאין שם תחת ידיהם.

ועיקר המנהגים לקטנו מקונטרס סדר הקפות דברי יואל מאת מרן רביה"ק מסאטמאר זי"ע ומקונטרס סדר הקפות עטרת יהושע מאת מרן הגה"ק הרמ"א פריינד זצוק"ל, גאב"ד ירושלים ת"ו, אשר אבי מורי הר"ר אברהם יוסף בן הר"ר דוד פריעד ז"ל היה מתלמידיהם הנאמנים ושתה בצמא את דבריהם, וגם לרבות אני הקטן זכיתי כמה פעמים להסתופף בצל קדשו של מרן הגאב"ד ירושלים זצ"ל בחג הסוכות.

ואפריון נמטי' להני מוציא לאור החשובים שהרשו לנו בעין יפה להעתיק מכתביהם, ובזה החלי בסייעתא דשמיא, ובתפלה לאל חי שלא תצא מתחת ידינו שום פגם ומכשול, כמאמר נעים זמירות ישראל (תהלים י"ט, י"ג) שגיאות מי יבין, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי.

הק' שמעון פריעד

סדר ליל הושענא רבה

מובא בשער הכוונות דף ק"ג, וזלה"ק: וזה הסדר שתעשה, הנה בחצי הלילה הראשון תקרא ס' אלה הדברים עד סוף פ' וזאת הברכה, וכן הוא בסידור ר"י עמדין 'תקרא ס' משנה תורה מן אלה הדברים עד סוף פ' וזאת הברכה בכוונה ובמתן ובדקדוק התיבות, עיי"ש.

כתב המנ"א בשם ש"ל, בליל הושענא רבה נוהגין להיות נעורין כל הלילה שהוא גמר החותם, ע"כ.

וז"ל ספר ליקוטי מהרי"ח: כבר נתפשט המנהג ע"פ האריז"ל לקרות ספר משנה תורה בחצי לילה הראשונה, ובחצי לילה השני קורין ספר תהלים כולה וכו', ועיין ברמ"א בשם מנהגים שהמדקדקים נוהגין לטבול קודם עלות השחר, ובבאה"ט כתב בשם השל"ה הק' ונכון לטבול מבערב ללמוד כל הלילה בקדושה, וכתב המעבר יבוק בלילה ההוא הנשמות יוצאות ומתפללות על החיים ושוטטות לשמוע הגז"ד וכו', והוא גמר החתימה.

ורביה"ק מסאטמאר זי"ע נכנס לביהמ"ד הגדול לקריאת משנה תורה לערך שעה אחד עשר והיה קורא בעצמו בפנים הס"ת, ומקורו טהור מאת הרה"ק הרבי ר' מענדל מרימנוב זי"ע, וכן נהג מרן הגה"ק בעל דברי חיים זי"ע לקרות בעצמו בהס"ת, ואמר יהי רצון הנדפס בסידור היעב"ץ קודם הקריאה, ולא לבש הטלית לקריאה זו, והמשיך בקריאה עד אחר חצות הלילה.

תפלה נאה לאומרה בליל הושענא רבה
קודם משנה תורה (סידור יעב"ץ)

רבוֹן העוֹלָמִים אֲב הַרְחֵמִים וְהַסְלִיחוֹת, לְךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים
בְּקִידָה וּבְהַשְׁתַּחֲוָיָה לְחִלּוֹת פְּנִיךָ עַל חַטָּאוֹת וּזְדוֹנוֹת,
טָרֵם יֵצֵא דְבַר הַמֶּלֶךְ עַל כָּל דַּת וְדִין, עַד הַשַּׁעַר לֹא סָגְרוּ,
אַחֲרֵי אֲשֶׁר יֵצְאוּ הָרֹדְפִים הָעוֹמְדִים עַל הַפְּקוּדִים לַעֲשׂוֹת
הַמִּשְׁפָּט וְהַדִּין, וְעַד הַצֶּלֶם לֹא סָר, נִתְפַּלֵּל אֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
אוֹלֵי יַעֲתֵר לָנוּ וְלֹא נֹאכַד בַּחֲטֹאֲתֵינוּ, לְכֵן בָּאנוּ בַּעֲנִיִּים עַל
הַפֶּתַח דּוֹפְקִים רַחֲמֶיךָ, קוֹרְאִים אֶת מִשְׁנֵה תוֹרָה, שֶׁתַּחֲתַמְנוּ
לְחַיִּים טוֹבִים, וְלֹא יִמּוּשׁ סֵפֶר תּוֹרַתְךָ מִפִּינוּ וּמִפִּי זְרַעֲנוּ
וּבֹ נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה, וְאֵל תִּטְרוֹף עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁעָה, וְתֹארוּךְ
קִצְיָנוּ כִּי אֵלֶיךָ נָשׁוּב, וְכִרְנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים, וְחֲתַמְנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים, בְּזִכּוֹת סֵפֶר מִשְׁנֵה תוֹרָה
וּפְרָשִׁיּוֹתָיו וּפְסוּקוֹי וְתִיבוֹתָיו וְאוֹתִיּוֹתָיו וְטַעֲמָיו וּנְקוּדָיו
וּשְׁמוֹתָיו הַיּוֹצֵאִים מֵרָאשֵׁי תִיבוֹת וְסוֹפֵי תִיבוֹת וּמַחֲלוּפֵי
תִיבוֹת בְּכָלֵל וּפְרָט, וּבְזִכּוֹת שֵׁם הַגָּדוֹל (אהיה במלואיו בִּיּוֹדִי"ן
בְּהִי"ן בְּאַלְפִי"ן) תִּטֵּיב לָנוּ הַחֲתִימָה, וּבִשְׁם (קו"ע שט"ן) תִּקְרַע
גִּזְרֵי דִינֵנוּ, וּבִשְׁם (אל"ד כלול במקורו אהיה הוא אאהלידה) תִּפְּוֵל
מִעָלֵינוּ וּמִעַל כָּל יִשְׂרָאֵל כָּל גְּזִירוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת, וְאֵל תִּסַּר
מִמֶּנּוּ צִלְנוּ, וּפְרוּס עָלֵינוּ סִפְת שְׁלוֹמְךָ בְּזִכּוֹת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ
(אהיה במלואיו), וְתֹארוּךְ קִצְנוּ וְתִכְפַּר חֲטֹאֲתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ

וּפְשַׁעֵינוּ, וּתְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. וַיְהִי נֹעֵם
יְיָ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֶה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
בּוֹנֶהוּ. בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

ובגמר הקריאה ענו כל הקהל ביחד עמו חזק חזק ונתחזק, ואחר קריאת משנה
תורה נטל את ידיו לסעודת אושפיזא דרוד מלכא משיחא, וציוה להכין סעודה
זו לכל הקהל הקודש.

סדר המאכלים כמו בכל סעודות יו"ט, דגים, מרק, בשר ולפתן, פערפיל, ורוביא
מטוגן בדבש, והשלימו לנגן כל מזמורי שיר המעלות שנשארו מימי חוה"מ
סוכות, ואם חל במוצאי שב"ק זימרו אצל רבינו ז"ל גם הזמירות השייכים למוש"ק.

ז"ל הרמ"א סי' תרס"ד ס"ב ונהגו ששמש בית הכנסת מביא ערבה למכור כמו
שהיה המנהג בזמן שבית המקדש קיים, עכ"ל, ובספר כל הכתוב לחיים [מנהגי
צאנז] מובא שהרה"ק מצאנו זי"ע עסק עם ההושענות בליל הושענא רבה אחר
עריכת השלחן, וכן נהגו רבותיה"ק זי"ע ואגדו אותם בנבעול של ערבה.

בביהמ"ד הגדול התחילו הקהל לומר תהלים אחר קריאת משנה תורה, כראיתא
בשער הכוונות הנ"ל, ואמרו גם היה רצון לליל הושע"ר, ואלו שהיו אצל
שלחנו הטהור השלימו תהלים בציבור אחר עריכת השלחן, ורבינו בעצמו גמר
כל ספר תהלים בבוקר אחרי גמר קבלת הפתקאות. (רבינו אמר בתהלים הנדפס
בסוף הסידור בארדיטשוב בלי שום פירוש, ופעם אמר רבינו שאינו אומר מתוך תהלים הנדפס
עם פירושים, כי פעמים מעמיק את עצמו בהפירושים ומפריע אותו מאמירתו.)

יהי רצון לליל הושענא רבה

יהי רצון אחרי ספר ראשון

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּזִכּוֹת סֵפֶר רִאשׁוֹן
שֶׁבַתְּהִלִּים שֶׁקָּרָאנוּ לְפָנֶיךָ שֶׁהוּא מְכֻן כְּנֶגֶד סֵפֶר בְּרָאשִׁית
שֶׁבַחְמִשָּׁה חֲמִשִּׁי תוֹרָה, בְּזִכּוֹת מְזֻמָּרֵיוּ וּבְזִכּוֹת פְּסוּקָיו וּבְזִכּוֹת

תְּבוֹתָיו וּבִזְכוֹת אוֹתִיּוֹתָיו וּבִזְכוֹת נִקְדוּתָיו וּבִזְכוֹת מַעֲמָיו
 וּבִזְכוֹת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְדוּשִׁים הַתְּנוּבִים בָּהֶם וּבִזְכוֹת שְׁמוֹתֶיךָ
 הַקְדוּשִׁים הַרְמוּזִים וְהַמְצוּרָפִים בָּהֶם, שֶׁתַּחֲנוּן עָלֵינוּ כְּגִדְל חֲסִידְךָ
 וְתַחֲתֵמְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים וְתַפְתַּח לָנוּ שְׁעָרֵי אוֹרָה שְׁעָרֵי
 לוֹית חַן וְחֶסֶד שְׁעָרֵי פְדוּת שְׁעָרֵי לְבוֹן עֲוֹנוֹת שְׁעָרֵי מְזֹל
 הַעֲלִיזוֹן שְׁעָרֵי דְרוֹר: יוֹמָם יִצְוֶה יי חֲסִידוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עַמִּי
 תִּפְלָה לְאֵל חַי: ואח"כ אומרים יהי רצון שאומרים אחר צאת הלבנה:

יהי רצון אחרי ספר שני

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בִּזְכוֹת סֵפֶר שְׁנִי
 שֶׁבְּתַהֲלִים שֶׁקָּרָאנוּ לְפָנֶיךָ שֶׁהוּא מְכוּן כְּנֶגֶד סֵפֶר שְׁמוֹת
 שֶׁבְּחַמְשָׁה חֲמִשִּׁי תוֹרָה, בִּזְכוֹת מְזֻמְרֵיוּ וּבִזְכוֹת פְּסוּקֵיוּ
 וּבִזְכוֹת תְּבוֹתָיו וּבִזְכוֹת אוֹתִיּוֹתָיו וּבִזְכוֹת נִקְדוּתָיו וּבִזְכוֹת
 מַעֲמָיו וּבִזְכוֹת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְדוּשִׁים הַתְּנוּבִים בָּהֶם וּבִזְכוֹת
 שְׁמוֹתֶיךָ הַקְדוּשִׁים הַרְמוּזִים וְהַמְצוּרָפִים בָּהֶם, שֶׁתַּצְוֶה פְּחָדְךָ
 עַל אוֹיְבֵינוּ וְתַצִּילֵנוּ בְּכַח גְּבוּרַתְךָ וְתַחֲתֵמְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה
 וַיִּשְׁעָה וְתַפְתַּח לָנוּ שְׁעָרֵי אֱמֶן שְׁעָרֵי לְבוֹב שְׁעָרֵי הַצֵּלָה
 שְׁעָרֵי יִשׁוּעָה שְׁעָרֵי מְזֻנוֹת: וְגַם עַד זְקֵנָה וְשִׁיבָה אֱלֹהִים אֵל
 תַּעֲזֹבֵנִי עַד אֲגִיד זְרוּעֶךָ לְדוֹר לְכָל יְבוֹא גְּבוּרַתְךָ: ואח"כ אומרים

יהי רצון שאומרים אחר צאת הלבנה:

יהי רצון אחרי ספר שלישי

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בִּזְכוֹת סֵפֶר
 שְׁלִישִׁי שֶׁבְּתַהֲלִים שֶׁקָּרָאנוּ לְפָנֶיךָ שֶׁהוּא מְכוּן כְּנֶגֶד

סֵפֶר וַיִּקְרָא שְׁפַחַמְשֵׁה חֲמִשִּׁי תוֹרָה, בְּזִכּוֹת מְזֻמָּרֵיו וּבְזִכּוֹת
פְּסוּקָיו וּבְזִכּוֹת תְּבוּלָתוֹ וּבְזִכּוֹת אוֹתִיּוֹתָיו וּבְזִכּוֹת נִקְדוּתָיו
וּבְזִכּוֹת טַעֲמָיו וּבְזִכּוֹת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְדוּשִׁים הַכְּתוּבִים בָּהֶם
וּבְזִכּוֹת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְדוּשִׁים הָרְמוּזִים וְהַמְצוּרָפִים בָּהֶם,
שֶׁתִּרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְאִמְתִּיךָ וְתַחֲתַמְנוּ בְּסֵפֶר מְזֻנוֹת
וּפְרָנְסָה טוֹבָה וְתַפְתַּח לָנוּ שְׁעָרֵי יִשְׂרָאֵל שְׁעָרֵי וְתִיקוֹת שְׁעָרֵי
דָּעָה שְׁעָרֵי הַצִּלְחָה שְׁעָרֵי אֲהָבָה שְׁעָרֵי וְעַד טוֹב שְׁעָרֵי אֱמֶת
שְׁעָרֵי וְתִרְנוֹת שְׁעָרֵי הַרְוּחָה שְׁעָרֵי אֲרוּכָה: וְקִים בָּנוּ מִקְרָא
שְׁפָתוֹב וּלְתַתֶּיךָ עֲלוּן עַל כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לְתַהֲלָה
וּלְנֶשֶׁם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְהִיוּתֶךָ עִם קְדוּשַׁת לֵי אֱלֹהֶיךָ בְּאֲשֶׁר
דִּבֶּר: ואח"כ אומרים יהי רצון שאומרים אחר צאת הלכנה:

יהי רצון אחרי ספר רביעי

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּזִכּוֹת סֵפֶר
רְבִיעִי שֶׁבַתְהִלִּים שֶׁקְּרָאנוּ לְפָנֶיךָ שֶׁהוּא מְכֻן בְּגֶגֶד סֵפֶר
בְּמִדְבָּר שְׁפַחַמְשֵׁה חֲמִשִּׁי תוֹרָה, בְּזִכּוֹת מְזֻמָּרֵיו וּבְזִכּוֹת
פְּסוּקָיו וּבְזִכּוֹת תְּבוּלָתוֹ וּבְזִכּוֹת אוֹתִיּוֹתָיו וּבְזִכּוֹת נִקְדוּתָיו
וּבְזִכּוֹת טַעֲמָיו וּבְזִכּוֹת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְדוּשִׁים הַכְּתוּבִים בָּהֶם
וּבְזִכּוֹת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְדוּשִׁים הָרְמוּזִים וְהַמְצוּרָפִים בָּהֶם, שֶׁתִּגְן
עָלֵינוּ וְתִאֲמַצְנוּ לְנִצָּחַ שׁוֹנְאֵינוּ וְתַחֲתַמְנוּ בְּסֵפֶר יִשְׂרָאֵל
וְתִמְיָמִים וְתַפְתַּח לָנוּ שְׁעָרֵי יְדִידוֹת שְׁעָרֵי הוֹד וְהִדָּר שְׁעָרֵי
הַצִּלְחָה שְׁעָרֵי צְדָקָה שְׁעָרֵי בְּרָכָה שְׁעָרֵי אַחֻוּה וְרַעוּת שְׁעָרֵי
תְּקוּמָה: יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: תוֹדִיעֵנוּ

אֲרַח חַיִּים שְׁבַע שְׁמַחוֹת אֶת פְּנִיךָ נְעֻמוֹת בִּימִינְךָ נִצַּח: ואח"כ

אומרים יהי רצון שאומרים אחר צאת הלבנה:

יהי רצון אחרי ספר חמישי

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּזִכּוֹת סֵפֶר
חֲמִישִׁי שֶׁבַחְתָּהֶלִים שֶׁקָּרָאנוּ לְפָנֶיךָ שֶׁהוּא מְכוֹן כְּנֻגָּד
סֵפֶר דְּבָרִים שֶׁבַחְתָּ מִשֶּׁה חֲמִישִׁי תוֹרָה, בְּזִכּוֹת מְזֻמָּרָיו וּבְזִכּוֹת
פְּסוּקָיו וּבְזִכּוֹת תְּבוּלוֹתָיו וּבְזִכּוֹת אוֹתִיּוֹתָיו וּבְזִכּוֹת נִקְדוּתָיו
וּבְזִכּוֹת טַעְמָיו וּבְזִכּוֹת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְדוּשִׁים הַכְּתוּבִים בָּהֶם
וּבְזִכּוֹת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְדוּשִׁים הַרְמוּזִים וְהַמְצוּרָפִים בָּהֶם, שֶׁתִּתֵּן
הוֹדָךְ עַל מַשִּׁיחֶךָ לֵיחָד מִלְּכוּתְךָ וְתַחֲתֵמְנוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים
וְתַפְתַּח לָנוּ שְׁעָרֵי אוֹצָר טוֹב שְׁעָרֵי לֶקַח שְׁעָרֵי הַשְׁקָט שְׁעָרֵי
יָקָר שְׁעָרֵי מְנוּחָה שְׁעָרֵי צְהֵלָה שְׁעָרֵי בִּינָה שְׁעָרֵי אֱמֻנָה
וְאֵילוֹת שְׁעָרֵי תְּשׁוּעָה: יי אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנוּ וְהָאֵר פְּנִיךָ
וְנִגְשָׁעָה: יי אֲדַגִּינוּ מֶה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּנָּה
הוֹדָךְ עַל הַשָּׁמַיִם: נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי לַחֲצוֹת יי לְבִי
וּבְשָׁרֵי יִרְגְּנוּ אֶל אֵל חַי: כִּי אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסֶלָח וְרַב חֶסֶד
לְכָל קְרֹאֶיךָ: ואח"כ אומרים יהי רצון שאומרים אחר צאת הלבנה:

יהי רצון שאומרים אחרי צאת הלבנה

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ הַשֵּׁם הַגָּדוֹל וְהַקְדוּשׁ וְהַמְּהוֹרָה
(אדני) שֶׁתְּצִילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לִי וּלְכָל אֲנָשִׁי
בֵּיתִי וּלְכָל אֲשֶׁר עָמִי וּלְכָל אֲשֶׁר לִי בְּבֵית וּבִשְׂדֵה

וּלְכָל הַנְּלוּיִם עֲלֵינוּ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם וּמִמֶּנּוּ,
 מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל צָעַר וְנֹזֶק וְסַכָּנָה. וּמִכָּל
 מִיַּי הַפֶּסֶד וּמִכָּל דְּבַר תַּקְלָה וּמִכָּל גְּסִיוֹן וּמִכָּל
 דְּבַר בְּזִיּוֹן. וּמִכָּל גְּזֵלָן וְחֲמָסָן וְאֵלֶם וּמִכָּל מִיַּי
 פּוֹרְעָנִיּוֹת הַמַּתְרַגְּשׁוֹת וּבָאוֹת לָעוֹלָם. וּמִכָּל גְּזֵרוֹת
 קָשׁוֹת וְרָעוֹת וּמִרָעָב וּמִדִּלּוֹת וְעֲנִיּוֹת. בָּבֶחַ הַשֵּׁם
 הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק אֲנֹכִי אֶרֶד עִמָּךְ
 מִצְרִימָה וְאֲנֹכִי אֶעֱלֶךְ גַּם עָלֶה שְׂפָדוֹרוֹ בָּךְ (אמ"י
 נצ"א בר"ע יי"ל אמ"ך רה"ג דו"ם עא"ע מנ"ל כב"ה) וּבְשֵׁם
 (אל"ד) שְׁתִּיטֵּיב לָנוּ הַחֲתִימָה וְתַעֲזָרְנוּ בְּכָל עֲנִינֵנוּ
 וְחִפְצֵנוּ אָמֵן:

סדר יום הושענא רבה

אצל העמוד הדליקו נרות גדולות, עיין ברמ"א שמרבין בנרות כמו ביו"כ, וכ"ה בטור.

סדר התפלה

אחר אמירת ב' פעמים ה' מלך, אמרו המזמורים של פסוקי דזמרה לשבת ויו"ט, ולא אמרו מזמור שיר ליום השבת וה' מלך אחר ברוך שאמר, רק מזמור לתורה.

ושירת הים, והלל הגדול, אמר רבינו ז"ל פסוק בפסוק עם הציבור, והכל אמר בנוסח שבת ויו"ט, וחותם ג"כ כל המזמורים בנוסח שבת ויו"ט, רק הלל הגדול, האדרת והאמונה, מלך מהולל בתשבחות, שירה, וברכת ישתבח, סיים בניגון של ימים הנוראים, ודילג נשמת, ואח"כ אמר שיר המעלות פסוק בפסוק בנוסח ימים נוראים, והמשיכו בברכת קר"ש בנוסח של ימים נוראים, ותפלת י"ח אמר בנוסח של ערש"ק במנחה.

קודם שהתחיל הלל לקח בידו את הד' מינים ולא הניחו מידו עד קודם קדיש תתקבל בגמר אמירת ההושענות, אחר הלל הסירו את הטבעות מהלולב, עי' בטור ס' תרס"ד ובכ"ח, והוציאו ספרי תורה מההיכל, והתחיל רבינו ז"ל לומר לומר הדרשה של קודם הושענות בהתעוררות והתרגשות עצומה, בעת שפניו למזרח אצל העמוד כמו בתפלה, והאריך בדברי כיבושין והתעוררות בדרך מוסר ולפרש כוונת החרוז, וכשסיים אמר בקול בוכים ובקול חוצב להבות

אש החרוז 'הושענא למענך אלקינו הושענא', וכמו"כ קודם החרוזים 'למענך בוראינו, גואלינו, דורשינו', דרש בכל שנה בדברות קודש, וסיים את החרוזים בקול בוכים ובקול חוצב להבות אש.

רבינו ז"ל אמר תיבת 'הושענא' תחלה וסוף (לדוגמא, הושענא, למען אמיתך, הושענא) והקהל ענו אחריו כל החרוז, והפסיק כמה פעמים בין החרוזים בדברי כיבושין, ובפרט אצל הקפה ו' פירש את כוונת החרוז בדרך מוסר, ועפ"י רוב התחיל לסבב את הבימה אצל אות מ' של הפיוט, ובאמרו אות ת' הגיע בחזרה אצל העמוד. (וכן נהג הרה"ק מראפשיץ זצ"ל, שאמר את סדר ההושענות אצל העמוד, וכאמצע הפיוט התחיל להקיף).

בין הקפה להקפה אמר את הפסוקים הנדפסים, דהיינו אחר הקפה א' אמרו 'כי אמרתי עולם חסד יבנה', ואח"כ תקעו והריעו ותקעו תשר"ת, ואחר התקיעות אמרו 'רחמנא אידכר לן קימיה דאברהם רחמנא', וכן הלאה, אצל כל הקפה אמרו מקודם את הפסוקים ואח"כ תקעו תשר"ת, ואח"כ 'רחמנא אדכר לן' וכו'.

פותחין התיבה ומוציאין ס"ת ומקיפים את התיבה
בד' מינים כשאומרים הושענות

הוֹשֵׁעַ נָא לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵינוּ הוֹשֵׁעַ נָא:

הוֹשֵׁעַ נָא לְמַעַנְךָ בּוֹרְאֵנוּ הוֹשֵׁעַ נָא:

הוֹשֵׁעַ נָא לְמַעַנְךָ גּוֹאֲלֵנוּ הוֹשֵׁעַ נָא:

הוֹשֵׁעַ נָא לְמַעַנְךָ דּוֹרְשָׁנוּ הוֹשֵׁעַ נָא:

לְמַעַן אֲמַתְךָ. לְמַעַן בְּרִיתְךָ. לְמַעַן גְּדֻלָּתְךָ וְתַפְאֶרְתְּךָ. לְמַעַן
דָּתְךָ. לְמַעַן הוֹדְךָ. לְמַעַן וְעוֹדְךָ. לְמַעַן זַכְרְךָ. לְמַעַן
חֶסֶדְךָ. לְמַעַן טוֹבְךָ. לְמַעַן יְחוּדְךָ. לְמַעַן כְּבוֹדְךָ. לְמַעַן

לְמוֹדֶךָ. לְמַעַן מְלָכוּתְךָ. לְמַעַן נִצָּחֶךָ. לְמַעַן סוּדְךָ. לְמַעַן
עֲזוּךָ. לְמַעַן פְּאֲרֶךָ. לְמַעַן צְדָקָתְךָ. לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ. לְמַעַן
רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. לְמַעַן שְׁכִינָתְךָ. הוֹשֵׁעַ נָא. לְמַעַן תִּהְיֶה לְךָ.
הוֹשֵׁעַ נָא:

כִּי אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה:

וְהוֹקֵעִין תִּשְׁרֹת וְאִח"כ אוֹמְרִים:

רַחֲמָנָא אֲדָפֵר לָן קְנִימִיה דְּאַבְרָהָם רַחֲמָנָא:

אֲבֹן שְׁתִּיה. בֵּית הַבְּחִירָה. גֹּרֶן אֲרָנָן. דְּבִיר הַמוֹצָנֶע. הַר
הַמּוֹרִיתָ. וְהַר יִרְאָה. זְבוּל תִּפְאָרְתְּךָ. חָנָה דָּוִד. טוֹב
הַלְבָּנוֹן. יִפֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ. כְּלִילַת יוֹפִי. לֵינִת הַצֹּדֵק.
מְכוֹן לְשִׁבְתְּךָ. נֹהַ שְׁאֲנָן. סִפְת שְׁלָם. עֲלִית שְׁבָטִים. פֶּת
יִקְרַת. צִיּוֹן הַמַּצִּינָה. קִדְשׁ הַקִּדְשִׁים. רְצוּף אֲהָבָה. שְׁכִינַת
כְּבוֹדְךָ. הוֹשֵׁעַ נָא. תֵּל תִּלְפִּיּוֹת. הוֹשֵׁעַ נָא:

לָךְ זְרוּעַ עִם גְּבוּרָה תַּעֲזֵ יָדְךָ תְּרוֹם יְמִינְךָ:

וְהוֹקֵעִין תִּשְׁרֹת וְאִח"כ אוֹמְרִים:

רַחֲמָנָא אֲדָפֵר לָן קְנִימִיה דִּיצְחָק עֲקִידָא:

אִוֹם אֲנִי חוֹמָה. בָּרָה פַּחְמָה. גּוֹלָה וְסוּרָה. דְּמִתָּה לְתִמְרָה.
הַהֲרוּגָה עָלֶיךָ. וְנַחֲשֶׁבֶת כְּצֶאֱן טְבַחָה. זְרוּיָה בֵּין
מַכְעִיסֶיהָ. חֲבוּקָה וְדְבוּקָה בָּךְ. טוֹעֲנַת עֲלֶיךָ. יְחִידָה לִיחֻדְךָ.
כְּבוּשָׁה בְּגוֹלָה. לֹאֲמַדַּת יִרְאָתְךָ. מְרוּשֶׁת לָחִי. נְתוּנָה לְמַכִּים.
סוֹבֶלֶת סִבְלָךְ. עֲנִיָּה סַעְרָה. פְּרוּיַת טוֹבִיָּה. צֶאֱן קִדְשִׁים.

קהלות יַעֲקֹב. רְשׁוּמִים בְּשִׁמְךָ. שׁוֹאֲגִים הוֹשֵׁעַ נָא. תְּמוֹכִים
עֲלֶיךָ. הוֹשֵׁעַ נָא:

תתן אַמֶּת לַיַּעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם:

ותוקעין תשר"ת ואח"כ אומרים:

רַחֲמָנָא אֲדַפְר לָן קְנִימִיה דִּיַּעֲקֹב שְׁלִימָא:

אֲדוֹן הַמוֹשִׁיעַ. בְּלִתְךָ אֵין לְהוֹשִׁיעַ. גְּבוּר וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. דְּלוֹתִי
וְלִי יְהוֹשִׁיעַ. הָאֵל הַמוֹשִׁיעַ. וּמַצִּיל וּמוֹשִׁיעַ. זוֹעֲקֶיךָ
תוֹשִׁיעַ. חוֹכֵיךָ הוֹשִׁיעַ. טְלָאִיךָ תִּשְׁבִּיעַ. יְבוּל לְהִשְׁפִּיעַ. כָּל
שִׂיחַ תִּדְשָׂא וְתוֹשִׁיעַ. לְגִיָּא כָּל תַּרְשִׁיעַ. מְגִדִּים תִּמְתִּיק וְתוֹשִׁיעַ.
נְשִׂאִים לְהַסִּיעַ. שְׁעִירִים לְהַנִּיעַ. עֲנָנִים מִלְּהַמְנִיעַ. פּוֹתַח יָד
וּמִשְׁבִּיעַ. צִמְאִיךָ תִּשְׁבִּיעַ. קוֹרְאִיךָ תוֹשִׁיעַ. רַחוּמֶיךָ תוֹשִׁיעַ.
שׁוֹחֲרֶיךָ הוֹשִׁיעַ. הוֹשֵׁעַ נָא. תְּמִימֶיךָ תוֹשִׁיעַ. הוֹשֵׁעַ נָא:

תודיעני אַרְחַ חַיִּים שְׁבַע שְׁמָחוֹת אֵת

פְּנִיךָ נְעֻמוֹת בִּימִינְךָ נִצַּח:

ותוקעין תשר"ת ואח"כ אומרים:

רַחֲמָנָא אֲדַפְר לָן קְנִימִיה דְּמִשָּׁה רַעֲיָא מְהִימָנָא:

אָדָם וּבִהֶמָּה. בְּשׂוֹר וְרוּחַ וּנְשָׁמָה. גִּיד וְעֶצֶם וְקַרְמָה. דְּמוֹת
וְצֵלָם וְרַקְמָה. הוֹד לְהַבֵּל דְּמָה. וְנִמְשָׁל כְּבִהְמוֹת נְדָמָה.
זִיו וְתוֹאֵר וְקוֹמָה. חֲדוּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה. טִיעַת עֲצֵי נִשְׁמָה. יָקָבִים
וְקָמָה. כְּרָמִים וְשִׁקְמָה. לְתִבֵּל הַמְסִימָה. מִטְרוֹת עֹז לְסִמְמָה.
נְשִׂיָּה לְקִימָה. שִׂיחִים לְקוֹמָמָה. עֲדָנִים לְעֻצָּמָה. פְּרָחִים

לְהַעֲצִימָהּ. צִמְחִים לְנִשְׁמָה. קָרִים לְזֶרְמָה. רְכִיבִים לְשִׁלְמָה.
שְׁתִּיָּה לְרוֹמָמָה. הוֹשֵׁעַ נָא. תְּלוּיָה עַל בְּלִימָה. הוֹשֵׁעַ נָא:

וַיִּאֲדוֹנֵינוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּנָּה הוֹדֶךָ עַל
הַשָּׁמַיִם:

ותוקעין תשר"ת ואח"כ אומרים:

רַחֲמָנָא אֲדָפֵר לָן קְנִימִיָּה דְּאַתְרָן בְּהָנָא קַדִּישָׁא:

אֲדָמָה מֵאָרֶר. בְּהֶמָּה מִמְּשַׁכֶּלֶת. גֹּרֶן מִגֹּזֶם. דָּגָן מִדִּלְקָת.
הוֹן מִמֵּאָרָה. וְאוֹכֵל מִמְּהוּמָה. זֵית מִנִּשְׁלָה. חֶטֶה
מִחֲגָב. טָרֶף מִגֹּבָאִי. יָקֵב מִיֵּלֶק. כָּרֶם מִתּוֹלְעָת. לֶקֶשׁ מֵאֲרָבָה.
מִגֵּד מִצִּלְצֹל. נֶפֶשׁ מִבְּהֵלָה. שׁוֹכֵעַ מִסְּלָעִים. עֲדָרִים מִדְּלוֹת.
פְּרוֹת מִשְׁדָּפוֹן. צֵאֵן מִצְּמִיתוֹת. קִצִּיר מִקְלָלָה. רוֹב מִרְוֹן.
שְׂבוּלָת מִצְנָמוֹן. הוֹשֵׁעַ נָא. תְּבוּאָה מִחֶסֶל. הוֹשֵׁעַ נָא:

צְדִיק וַיִּבְכֹּל דְּרָכָיו וַחֲסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו:

ותוקעין תשר"ת ואח"כ אומרים:

רַחֲמָנָא אֲדָפֵר לָן זְכוּתִיָּה דִּיּוֹסָף צְדִיקָא:

לְמַעַן אֵיתָן הַנִּזְרֵק בְּלֶהֱבֵי אֵשׁ. לְמַעַן בֵּן הַנֶּעֱקָד עַל עֲצִים
וְאֵשׁ. לְמַעַן גְּבוּר הַנֶּאֱבָק עִם שָׂרֵי אֵשׁ. לְמַעַן דְּגָלִים
נְחִית בְּאוֹר וַעֲנַן אֵשׁ. לְמַעַן הוֹעֵלָה לְמָרוֹם וְנִתְעַלָּה כְּמִלְאָכֵי
אֵשׁ. לְמַעַן וְהוּא לֶךְ כְּסָגָן בְּאֶרְצֵי אֵשׁ. לְמַעַן זָבֵד דְּבִרּוֹת
הַנִּתְנוּנוֹת מֵאֵשׁ. לְמַעַן חֲפוּי יְרִיעוֹת וַעֲנַן אֵשׁ. לְמַעַן טָכֵם הָר
יְרֵדָה עָלָיו בְּאֵשׁ. לְמַעַן יְדִידוֹת בֵּית אֲשֶׁר אָהֲבָת מִשְׁמֵי אֵשׁ.

לְמַעַן כָּמֹה עַד שְׁקָעָה הָאֵשׁ. לְמַעַן לָקַח מַחֲתַת אֵשׁ וַהֲסִיר
 חֲרוֹן אֵשׁ. לְמַעַן מִקְנֵא קִנְיָא גְדוּלָּה בָּאֵשׁ. לְמַעַן נָף יָדוֹ וַיִּרְדּוּ
 אֲבָנֵי אֵשׁ. לְמַעַן שֵׁם טָלָה חֲלָב כָּלִיל אֵשׁ. לְמַעַן עָמַד בַּגּוֹרֶן
 וַנִּתְרָצָה בָּאֵשׁ. לְמַעַן פָּלַל בַּעֲזָרָה וַיִּרְדֶּה הָאֵשׁ. לְמַעַן צִיר
 עָלָה וַנִּתְעַלָּה בְּרֶכֶב וְסוּסֵי אֵשׁ. לְמַעַן קְדוּשִׁים מְשֻׁלָּכִים
 בָּאֵשׁ. לְמַעַן רַבּוֹא רֶכֶבֶן חֹזֵ וְנִהְרִי אֵשׁ. לְמַעַן שׁוּמְמוֹת עֵירֶךְ
 הַשְּׂרוּפָה בָּאֵשׁ. הוֹשֵׁעַ נָא. לְמַעַן תּוֹלְדוֹת אֱלוֹפֵי יְהוּדָה תֵּשִׁים
 כְּבוֹד אֵשׁ. הוֹשֵׁעַ נָא:

לֵךְ יְיָ הַגְדֵּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד כִּי כָל
 בְּשָׂמִים וּבְאָרֶץ: לֵךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל לְרֹאשׁ: וְהִיא
 יְיָ לְמַלְכָּה עַל כָּל הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד:
 וּבִתְוִרְתָּךְ כְּתוּב לֵאמֹר שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: בְּרוּךְ
 שֵׁם כְּבוֹד מְלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ותוקעין תשר"ת ואח"כ אומרים:

רַחֲמָנָא אֲדַפְּר לָן זְכוּתֵיהּ דְּדוֹד מַלְכָּא מְשִׁיחָא:

אחר ז' הקפות אומרים זה:

אֲנִי וְהוּא הוֹשִׁיעָה נָא:

תְּתַנְּנֵנוּ לְשֵׁם וּלְתַהֲלָה. תְּשִׁיבֵנוּ אֶל הַחֻבֵּל וְאֶל הַנִּחָלָה.
 תְּרוּמֵמֵנוּ לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה. תְּקַבְּצֵנוּ לְבֵית הַתְּפִלָּה.
 תְּצִיבֵנוּ כְּעֵץ עַל פְּלָגֵי מַיִם שְׁתוּלָה. תְּפַדֵּנוּ מִכָּל נֶגַע וּמַחָלָה.
 תַּעֲטִרֵנוּ בְּאַהֲבָה כְּלוּלָה. תְּשַׁמְּחֵנוּ בְּבֵית הַתְּפִלָּה. תְּנַהֲלֵנוּ עַל
 מִי מְנוּחֹת סֵלָה. תְּמַלְאֵנוּ חֶכְמָה וְשִׁכְלָה. תְּלַבִּישֵׁנוּ עוֹז

וּגְדָלָהּ. תִּכְתִּירֵנוּ בְּכֶתֶר כְּלוּלָהּ. תִּישָׁרְנוּ בְּאַרְח סְלוּלָהּ. תִּמְעֵנוּ
 בְּיוֹשֶׁר מְסָלָהּ. תַּחֲנֵנוּ בְּרַחֲמִים וּבְחֻמְלָהּ. תִּזְכִּירֵנוּ בְּמִי זֹאת
 עוֹלָהּ. תוֹשִׁיעֵנוּ לְקֵץ הַגָּאֻלָּהּ. תַּהַדִּירֵנוּ בְּזִיו הַמוּלָּהּ. תִּדְבִּיקֵנוּ
 בְּאֶזְרוֹר חֲתוּלָהּ. תַּגְדֵּלֵנוּ בְּיַד הַגְּדוּלָּהּ. תִּבְיֵאֵנוּ לְבִיתְךָ בְּרִנָּה
 וְצִהְלָהּ. תַּאדִּירֵנוּ בְּיִשָּׁע וּגְיָלָהּ. תַּאמְצֵנוּ בְּרוּחַ וְהַצְלָהּ. תִּלְבֵּבֵנוּ
 בְּכִנּוּן עֵרֶךְ כְּבִתְחֻלָּהּ. תַּעוֹרֵרֵנוּ לְצִיּוֹן בְּשִׁכְלוּלָהּ. תִּזְכֵּנוּ
 בְּנִבְנָתָהּ הָעִיר עַל תִּלָּהּ. תִּרְבִּיצֵנוּ בְּשִׁשּׁוֹן וּגְיָלָהּ. הוֹשֵׁעַ נָא:
 תַּחֲזַקֵנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלָה. הוֹשֵׁעַ נָא:

אָנָּה הוֹשִׁיעָה נָא:

אָנָּה אֲזוּזֵן חַיִּין תֹּאבִי יִשְׁעֶךָ. בְּעֶרְבִי נָחַל לְשַׁעֲשַׁעֲךָ. וְהוֹשִׁיעָה
 נָא: אָנָּה גָּאֵל פֶּנֶת נִמְעֶךָ. דּוּמָה בְּטֶאמְאָךָ. וְהוֹשִׁיעָה
 נָא: אָנָּה הַבֵּט לְבָרִית טִבְעֶךָ. וּמַחֲשָׁבֵי אֶרֶץ בְּהַטְבִּיעֶךָ.
 וְהוֹשִׁיעָה נָא: אָנָּה זָכַר לָנוּ אֵב יִדְעֶךָ. חֲסִדְךָ לָמוּ בַּהוֹדִיעֶךָ.
 וְהוֹשִׁיעָה נָא: אָנָּה טְהוֹרֵי לֵב בְּהַפְלִיאֲךָ. יוֹדֵעַ כִּי הוּא פְּלֹאֵךְ.
 וְהוֹשִׁיעָה נָא: אָנָּה כְּבִיר כַּחַ תֵּן לָנוּ יִשְׁעֶךָ. לְאַבּוֹתֵינוּ
 בְּהַשְׁבַּעֲךָ וְהוֹשִׁיעָה נָא: אָנָּה מֵלֵא מְשָׁאֵלוֹת עִם מְשׁוֹנֶךָ.
 נֶעֱקֹד בְּהַר מוֹר כְּמוֹ שְׁוֹנֶךָ וְהוֹשִׁיעָה נָא: אָנָּה סֹבֵב אֲשָׁלִי
 נִמְעֶךָ. עֲרִיצִים בְּהִנִּיעֶךָ. וְהוֹשִׁיעָה נָא: אָנָּה פֶּתַח לָנוּ אוֹצְרוֹת
 רַבֶּעֶךָ. צִיָּה מֵהֶם בְּהִרְבִּיעֶךָ. וְהוֹשִׁיעָה נָא: אָנָּה קוֹרְאִיךָ אֶרֶץ
 בְּרוּעֶעֶךָ. רָעַם בְּטוֹב מִרְעֶךָ. וְהוֹשִׁיעָה נָא: אָנָּה שְׁעָרֶיךָ תַּעַל
 מִמְּשׁוֹאֲךָ. תַּל תִּלְפִּיּוֹת בְּהַשִּׂיאֲךָ. וְהוֹשִׁיעָה נָא:

ח"ק **אָנָּה אֵל נָא הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא:**

אֵל נָא תְעִינֵנוּ בְּשֵׁה אוֹבֵד. שְׁמֵנוּ מִסַּפְרְךָ אֵל תֹּאבֵד. הוֹשֵׁעַ
 נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא רְעֵה אֶת צֶאֱן הַהֲרָגָה. קְצוּפָה
 וְעֹלֶיךָ הַרוּגָה. הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא צִאנְךָ וְצֶאֱן
 מִרְעִיתְךָ. פְּעוּלְתְּךָ וְרַעֲיֹתְךָ. הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא
 עֲנֵי הַצֹּאֵן. שִׁיחִם עֲנֵה בְּעֵת רְצוֹן. הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא:
 אֵל נָא נוֹשְׂאֵי לֶךְ עֵינַי. מִתְקוּמִיךָ יִהְיוּ כְּאֵין. הוֹשֵׁעַ נָא
 וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא לְמִנְסְכֵי לֶךְ מַיִם. כְּמַמְעִינֵי הַיְּשׁוּעָה
 יִשְׁאָבוֹן מַיִם. הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא יַעֲלוּ לְצִיּוֹן
 מוֹשִׁיעִים. טְפוּלִים בָּךְ וּבְשִׁמְךָ נוֹשָׁעִים. הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה
 נָא: אֵל נָא חֲמוּץ בְּגָדִים. זַעוֹם לְנֵער כָּל בּוֹגְדִים. הוֹשֵׁעַ נָא
 וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא וְזָכוֹר תִּזְכּוֹר. הַנְּכוּרֵי בְּלַתְךָ וְכוּר.
 הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא דוֹרְשֵׁיךָ בְּעֲנֵפֵי עֲרֻבוֹת.
 גַּעֲיִם שְׁעָה מַעֲרֻבוֹת. הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא בִּרְךָ
 בְּעַטּוֹר שָׁנָה. אֲמָרִי רְצֵה בְּפִלּוּלֵי בְּיוֹם הוֹשַׁעְנָא. הוֹשֵׁעַ נָא
 וְהוֹשִׁיעָה נָא:

ח"ק אָנָּה אֵל נָא הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתָּה:

לְמַעַן תָּמִיד בְּדוֹרוֹתֵינוּ. הַנִּמְלֵט בְּרוֹב צִדְקוֹתֵינוּ. מִצַּל מִשְׁטָף
 בָּבֶא מִבּוֹל מַיִם. לְאוֹם אֲנִי חוֹמָה. הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה
 נָא אֲבִינוּ אֶתָּה: לְמַעַן שָׁלֵם בְּכָל מַעֲשִׂים. הַמְּנִסָּה בַּעֲשָׂרָה
 נְסִים. כִּשֶּׁר מְלָאכִים נָם יִקַּח נָא מַעֲט מַיִם. לְבָרָה כַּחֲמָה.
 הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתָּה: לְמַעַן רַךְ וְיַחֲדֵי נַחֲנֵט
 פְּרִי לְמֵאָה. זַעַק אֵיהֶם הִשָּׂה לְעוֹלָה. בְּשִׁרְוֵהוּ עֲבָדָיו מִצָּאֵנוּ

מים. לגולה וסורה. הושע נא והושיעה נא אבינו אתה: למען קדם שאת ברכה. הנשטם ולשמך חכה. מיחם במקלות בשקתות המים. לדמתה לתמר. הושע נא והושיעה נא אבינו אתה: למען צדק היות לך לכהן. כחתן פאר יכהן. מנסה במסה במי מריבת מים. לההר הטוב. הושע נא והושיעה נא אבינו אתה: למען פואר היות גביר לאחיו. יהודה אשר גבר באחיו. מספר רובע מדליו יזל מים. לא לנו כי אם למענהך. הושע נא והושיעה נא אבינו אתה: למען ענו מכל ונאמן. אשר בצדקו כלכל הפון. משוף לגואל ומשוי ממים. מי לזאת הנשקפה. הושע נא והושיעה נא אבינו אתה: למען שמתו במלאכי מרומים. הלובש אורים ותומים. מצוה לבא במקדש בקדוש ידים ורגלים ורחיצת מים. לחולת אהבה. הושע נא והושיעה נא אבינו אתה: למען נביאה מחולת מחנים. לכמהי לב הושמה עינים. לרגלה רצה עלות ורדת באר מים. לטובו אוהליו. הושע נא והושיעה נא אבינו אתה: למען משרת לא מש מאהל. ורוח הקדש עליו אהל. בעברו בירדן נכרתו המים. ליפה וברה הושע נא והושיעה נא אבינו אתה: למען למד ראות לטובה אות. זעק איה נפלאות. מצה טל מגזה מלא הספל מים. לכלת לבנון. הושע נא והושיעה נא אבינו אתה: למען כלולי עשות מלחמתך. אשר בידם תתה ישועתך. צרופי מגוי בלקקם בידם מים. ללא בגדו כך. הושע נא והושיעה נא אבינו אתה: למען יחיד צוררים דש. אשר מרחם לנויר

הַקִּדָּשׁ. מִמִּכְתָּשׁ לְחַי הַבְּקִיעָה לֹא מִיָּם. לְמַעַן שֵׁם קְדֻשָּׁה.
הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתָּה: לְמַעַן טוֹב הוֹלֵךְ וְגִדֵּל.
אֲשֶׁר מַעֲשֶׂק עֵדָה חִדֵּל. בְּשׁוֹב עִם מַחְטֵא צוֹ שָׂאֵב מִיָּם.
לְנֶאֱנוּה פִּירוּשָׁלַיִם. הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתָּה: לְמַעַן
חֵיד מְכַרְכֵּר בְּשִׁיר. הַמְלִמֵּד תּוֹרָה בְּכָל כְּלֵי שִׁיר. מְנַסֵּף לְפָנָיו
בְּתֹאֵב שְׁתוּת מִיָּם. לְשִׁמּוֹ כֶּךָ סִבָּרָם. הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא
אֲבִינוּ אֶתָּה: לְמַעַן זֶךְ עָלָה בְּסַעְרָה. הַמְקַנֵּא וּמַשִּׁיב עָבָרָה.
לְפָלּוֹל יִרְדָּה אֵשׁ וְלַחֲכָה עֶפֶר וּמִיָּם. לְעִינֶיהָ בְּרֻכּוֹת. הוֹשֵׁעַ
נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתָּה: לְמַעַן וְשִׁירַת בְּאֻמַּת לָרְבוֹ. פִּי
שְׁנִיִּים בְּרוּחוֹ נֶאֱצֵל בּוֹ. בְּקַחְתּוֹ מְגִנָּן נִתְמַלְאוּ גִבִּים מִיָּם.
לְפֹצְחֵי מִי כְמוֹד. הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתָּה: לְמַעַן
הִרְהֵר עֲשׂוֹת רְצוֹנָה. הַמְכַרִּיז תְּשׁוּבָה לְצֹאנָה. אֲזִי בָבֶא מִחֶרֶף
סֶתֶם עֵינֹת מִיָּם. לְצִיּוֹן מְכַלֵּל יוֹפִי הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא
אֲבִינוּ אֶתָּה: לְמַעַן דְּרָשׁוּךְ בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה. וְסוֹדֵךְ לָמוֹ נִגְלָה.
בְּלִי לְהִתְנַאֵל דְּרָשׁוּ זִרְעוֹנִים וּמִיָּם. לְקוֹרְאִיךָ בְּצָר. הוֹשֵׁעַ נָא
וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתָּה: לְמַעַן גָּמַר חֲכָמָה וּבִינָה. סוֹפֵר
מִהִיר מְפַלֵּשׁ אֲמָנָה. מַחְכְּמָנוּ אֲמָרִים הַמְשׁוּלִּים בְּרַחֲבֵי מִיָּם.
לְרַבְתִּי עִם. הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתָּה: לְמַעַן בְּאִי
לְךָ הַיּוֹם בְּכָל לֵב. שׁוֹפְכִים לְךָ שִׁיחַ בְּלֹא לֵב וְלֵב. שׁוֹאֲלִים
מִמֶּךָ עוֹז מִמְּרוֹת מִיָּם. לְשׁוֹרְרוֹךְ בֵּינָם. הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא
אֲבִינוּ אֶתָּה: לְמַעַן אוֹמְרֵי יִגְדֵּל שְׁמֶךָ. וְהֵם נִחְלָתְךָ וְעַמְּךָ.
צִמְאִים לַיִּשְׁעֶךָ. בְּאֶרֶץ עֵיפָה לְמִיָּם. לְתַרְתָּ לָמוֹ מְנוּחָה. הוֹשֵׁעַ
נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתָּה:

ח"ק הוֹשֵׁעַ נָא אֵל נָא. אָנָּה הוֹשִׁיעָה נָא: הוֹשֵׁעַ נָא סֶלָח
נָא. וְהַצְלִיחָה נָא. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מַעֲזֵנוּ:

תַּעֲנֶה אַמּוּנִים שׁוֹפְכִים לְךָ לֵב כַּמִּים. וְהוֹשִׁיעָה נָא. לְמַעַן
בָּא בָּאֵשׁ וּבַמִּים. גִּזֹּר וְנִם יִקַּח נָא מַעֲט מִים.
וְהַצְלִיחָה נָא וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מַעֲזֵנוּ: תַּעֲנֶה דְגָלִים גִּזֹּר גִּזִּיר
מִים. וְהוֹשִׁיעָה נָא: לְמַעַן הִנָּעֶקֶד בְּשַׁעַר הַשָּׁמַיִם. וְשָׁב
וְחָפַר בְּאֵרוֹת מִים. וְהַצְלִיחָה נָא וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מַעֲזֵנוּ:
תַּעֲנֶה זָכִים חֲזוּנִים עָלֵי מִים. וְהוֹשִׁיעָה נָא: לְמַעַן חָלַק
מִפְּצֵל מִקְלֹת בְּשִׁקְתוֹת הַמִּים. טָעַן וְגַל אָבֵן מִבְּאֵר מִים.
וְהַצְלִיחָה נָא וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מַעֲזֵנוּ: תַּעֲנֶה יְדִידִים נוֹחֲלֵי דָת
מְשׁוֹלֵת מִים. וְהוֹשִׁיעָה נָא: לְמַעַן כָּרוּ בְּמִשְׁעָנוֹתָם מִים.
לְהַכִּין לָמוֹ וּלְצַאֲצְאֵמוֹ מִים. וְהַצְלִיחָה נָא וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל
מַעֲזֵנוּ: תַּעֲנֶה מִתְחַנְּנִים כְּבִישִׁמוֹן עָלֵי מִים. וְהוֹשִׁיעָה נָא:
לְמַעַן נֶאֱמָן בֵּית מִסְפִּיק לָעַם מִים. סָלַע הָדָּ וַיִּזְוְבוּ מִים.
וְהַצְלִיחָה נָא וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מַעֲזֵנוּ: תַּעֲנֶה עוֹנִים עָלֵי בָּאֵר
מִים. וְהוֹשִׁיעָה נָא: לְמַעַן פָּקֵד בְּמִי מְרִיבַת מִים. צִמָּאִים
לְהַשְׁקוֹתָם מִים. וְהַצְלִיחָה נָא וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מַעֲזֵנוּ: תַּעֲנֶה
קְדוּשִׁים מְנַסְכִּים לְךָ מִים. וְהוֹשִׁיעָה נָא: לְמַעַן רֹאשׁ
מְשׁוֹרְרִים כְּתָאֵב שְׁתוֹת מִים. חֲלִילָה פֶּן וְנִסָּד לְךָ מִים.
וְהַצְלִיחָה נָא וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מַעֲזֵנוּ: תַּעֲנֶה שׁוֹאֲלִים בְּרַבּוּעַ
אֲשָׁלִי מִים. וְהוֹשִׁיעָה נָא: לְמַעַן תֵּל תִּלְפִּיּוֹת מוֹצֵא מִים.
תַּפְתָּח אֶרֶץ וְתַרְעִיף שָׁמַיִם. וְהַצְלִיחָה נָא וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל
מַעֲזֵנוּ:

ח"ק רחם נא קהל עדת ישראל. סלח ומחל עונם והושיענו
אלהי ישענו:

אז בעיני עבדים אל יד אדונים. באנו לפניך גרונים.
והושיענו אלהי ישענו: גאה אדוני האדונים. נתגרו בנו
מדנים. דשונו ובעלנו זולתך אדונים. והושיענו אלהי ישענו:
הן גשנו היום בתחנון. עריך רחום וחנון. וספרנו נפלאותיך
בשנון. והושיענו אלהי ישענו: זבת חלב ודבש. נא אל
תיבש. חשרת מים פאביה תחבש. והושיענו אלהי ישענו:
טענו בשמנה. ביד שבעה ושמנה. ישר צדיק אל אמונה.
והושיענו אלהי ישענו: כרת ברית לארץ. עוד כל ימי הארץ.
לבלתי פרץ בה פרץ. והושיענו אלהי ישענו: מתחננים עלי
מים. בערבים על יבלי מים. נא זכור לנו נסוך המים.
והושיענו אלהי ישענו: שיחים בדרך מפתתם. עומסים
בשועתם. עגם בקול פגיעתם. והושיענו אלהי ישענו: פועל
ישועות. פנה לפלולם שעות. צדקם אל למושעות. והושיענו
אלהי ישענו: קול רגשם תשע. תפתח ארץ ויפרו ישע. רב
להושיע ולא חפץ רשע. והושיענו אלהי ישענו:

ח"ק שיערי שמים פתח. ואוצרך המזב לנו תפתח. תושיענו
ורייב אל תמתח. והושיענו אלהי ישענו:

חזן קול מבשר מבשר ואומר: והקהל חוזר

אומין ישעך בא. קול דודי הנה זה בא. מבשר ואומר: קול
בא ברכבות פתים. לעמוד על הר הזיתים. מבשר

ואומר: קול גִּשְׁתוֹ בְּשׁוֹפָר לְתַקַּע. תַּחֲתִּיו הֵר יִבְקַע. מְבַשֵּׁר
 ואומר: קול דָּפֶק וְהַצִּיץ וְזָרַח. וּמִשׁ חֲצִי הָהָר מִמְּזֹרַח. מְבַשֵּׁר
 ואומר: קול הַקִּים מְלִיל נֹאֲמוֹ. וּבֵא הוּא וְכָל קְדוּשָׁיו עִמּוֹ.
 מְבַשֵּׁר ואומר: קול וְלָכֵל בָּאֵי עוֹלָם. בַּת קוֹל יִשְׁמַע בְּעוֹלָם.
 מְבַשֵּׁר ואומר: קול זֶרַע עֲמוּסֵי רַחֲמוֹ. נוֹלְדוּ בְּיָלֵד מִמַּעַי אִמּוֹ.
 מְבַשֵּׁר ואומר: קול חָלָה וְיִלְדָּה מִי זֹאת. מִי שָׁמַע בְּזֹאת.
 מְבַשֵּׁר ואומר: קול מָהוֹר פָּעַל כָּל אֱלֹהָ. וּמִי רָאָה כְּאֵלֶּהָ.
 מְבַשֵּׁר ואומר: קול יֵשַׁע וְזִמְנֵן הוֹחֵד. הַיּוֹחֵל אֶרֶץ בְּיוֹם אֶחָד.
 מְבַשֵּׁר ואומר: קול כְּפִיר רוֹם וְתַחַת. אִם יוֹלֵד גּוֹי פַּעַם
 אֶחָת. מְבַשֵּׁר ואומר: קול לֵעַת יִגְאֵל עִמּוֹ נָאוֹר. וְהִיָּה לֵעַת
 עָרֵב יִהְיֶה אוֹר. מְבַשֵּׁר ואומר: קול מוֹשִׁיעִים יַעֲלוּ לָהֶר צִיּוֹן.
 בִּי חָלָה גַּם יִלְדָּה צִיּוֹן. מְבַשֵּׁר ואומר: קול נִשְׁמַע בְּכָל גְּבוּלָהּ.
 הֶרְחִיבִי מְקוֹם אֶהְיֶה. מְבַשֵּׁר ואומר: קול שִׁימִי עַד דְּמִשְׁק
 מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ. קִבְּלִי בְּגִיד וּבְגוֹתֶיךָ. מְבַשֵּׁר ואומר: קול עֲלֹזִי
 חֲבֻצֶלֶת הָעָרוֹן. בִּי קָמוּ יִשְׁנֵי חֲבֵרוֹן. מְבַשֵּׁר ואומר: קול פָּנוּ
 אֵלַי וְהוֹשְׁעוּ. הַיּוֹם אִם בְּקוֹלִי תִשְׁמָעוּ. מְבַשֵּׁר ואומר: קול
 צֶמַח אִישׁ צֶמַח שָׁמוֹ. הוּא דָּוִד בְּעֶצְמוֹ. מְבַשֵּׁר ואומר: קול
 קוּמוּ כְּפוּשֵׁי עֶפֶר. הִקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפֶר. מְבַשֵּׁר ואומר:
 קול רִבְתִּי עִם בְּהֶמְלִיכוֹ. מִגְדוֹל יִשׁוּעוֹת מְלָכּוֹ. מְבַשֵּׁר ואומר:
 קול שֵׁם רִשְׁעִים לְהֶאֱבִיד. עוֹשֶׂה חֶסֶד לְמִשְׁיחוֹ לְדוֹד. מְבַשֵּׁר
 ואומר: קול תְּנֶה יִשׁוּעוֹת לָעַם עוֹלָם. לְדוֹד וּלְזֵרַעוֹ עַד עוֹלָם.
 מְבַשֵּׁר ואומר:

חזן וקהל ג"פ קול מְבַשֵּׁר מְבַשֵּׁר ואומר:

בְּהוֹשַׁעַת אֱלֹהִים בְּלוֹד עַמּוֹךְ. בְּצִאתוֹךְ לַיֵּשַׁע עַמּוֹךְ. בֶּן הוֹשַׁע
נָא: בְּהוֹשַׁעַת גּוֹי וְאֱלֹהִים. דְּרוּשִׁים לַיֵּשַׁע אֱלֹהִים.
בֶּן הוֹשַׁע נָא: בְּהוֹשַׁעַת הַמּוֹן צְבָאוֹת. וְעַמּוֹ מַלְאֲכֵי צְבָאוֹת.
בֶּן הוֹשַׁע נָא: בְּהוֹשַׁעַת זָכִים מִבֵּית עֲבָדִים. חֲנוּן בְּיָדָם
 מִעֲבָדִים. **בֶּן הוֹשַׁע נָא:** בְּהוֹשַׁעַת מִבּוֹעִים בְּצוֹל גְּזָרִים. יִקְרָךְ
 עַמּוֹ מִעֲבָרִים. **בֶּן הוֹשַׁע נָא:** בְּהוֹשַׁעַת כְּנֶה מְשׁוֹרֶרֶת וַיּוֹשַׁע.
 לְגוֹחָה מְצִינַת וַיּוֹשַׁע. **בֶּן הוֹשַׁע נָא:** בְּהוֹשַׁעַת מֵאֵמֶר וְהוֹצֵאתִי
 אֶתְכֶם. נְקוּב וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם. **בֶּן הוֹשַׁע נָא:** בְּהוֹשַׁעַת סוֹכְבֵי
 מִזְבֵּחַ. עוֹמְסֵי עֶרְכָּה לְהַקִּיף מִזְבֵּחַ. **בֶּן הוֹשַׁע נָא:** בְּהוֹשַׁעַת
 פְּלָאֵי אֲרוֹן כְּהֶפְשֵׁעַ. צֵעַר פְּלִשְׁת בַּחֲרוֹן אָף וְגוֹשַׁע. **בֶּן הוֹשַׁע**
נָא: בְּהוֹשַׁעַת קְהָלוֹת בְּבִלָּה שְׁלַחַת. רַחוּם לְמַעַנָם שְׁלַחַת. **בֶּן**
הוֹשַׁע נָא: בְּהוֹשַׁעַת שְׁבוּת שְׁבָטֵי יַעֲקֹב. תְּשׁוּב וְתִשָּׁיֵב שְׁבוּת
 אֶהְיִי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעָה נָא. בְּהוֹשַׁעַת שׁוֹמְרֵי מִצּוֹת וְחוֹכֵי
 יְשׁוּעוֹת אֵל לְמוֹשְׁעוֹת. וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אֲנִי וְהוּ הוֹשִׁיעָה נָא:

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמּוֹךְ וּבְרַךְ אֶת נַחֲלֶתְךָ וְרַעַם וְנִשְׁאָם עַד הָעוֹלָם: וַיְהִי
דְּבָרֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְיָ קְרוּבִים אֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ
יוֹמָם וְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ:
לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד:

מחזירין הספר תורה בהיכל וסוגרין הארון ומניחין הר' מינים קודם קדיש,
 והשליח ציבור מסיים בקול רם למען דעת כל עמי הארץ וגו' ואומר קדיש
 תתקבל, ולאחר גמר הקדיש נוטלין הערבה ויחבוט הערבה על הקרקע דוקא
 כמבואר בזה"ק, ויהיו בערבה ה' בדים לא פחות ולא יותר, ויחבוט רק ה'
 חבטות ולא יותר.

ואחר חבטת הערבה יאמר תחנון זו:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הַבּוֹחֵר
בְּנִבְיָאִים טוֹבִים וּבְמִנְהַגֵּיהֶם הַטּוֹבִים שֶׁתִּקְבַּל
בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ וְהַקְפּוֹתֵינוּ וְזִכּוֹר לָנוּ
זְכוֹת שְׂבָעַת תְּמִימִיד וְתִסִּיר מִחִיצַת הַבְּרֹזֶל הַמַּפְסֶקֶת
בֵּינֵינוּ וּבֵינֶיךָ וְתֵאָזִין שְׁוַעֲתֵנוּ וְתִטִּיב לָנוּ הַחֲתִימָה
תּוֹלָה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה וְחֲתִמְנוּ בְּסֶפֶר חַיִּים טוֹבִים.
וְחַיִּים הֵזָה תִּתֵּן בְּשָׂכִינַת עֲוֹן חָמֵשׁ גְּבוּרוֹת מְמַתְּקוֹת
עַל יְדֵי חֲבִיטַת עֶרְבָה מְנַהֵג נְבִיאִיד הַקְדוּשִׁים
וְתַתְּעוֹרֵר הָאֱהָבָה בֵּינֵיהֶם וְתַנְשֶׁקֶנוּ מִנְּשִׁיקוֹת פֶּיךָ
מְמַתְּקַת כָּל הַגְּבוּרוֹת וְכָל הַדִּינִין וְתֵאִיר לְשָׂכִינַת עֲוֹן
בָּשָׂם (יו"ד ה"א וא"ו) שֶׁהוּא מַלְּאִכֵּי אִוִּרֹת מַלְּאִיךָ וּמַשָּׂם
תִּשְׁפִּיעַ שְׁפַע לְעַבְדְּךָ (פב"פ) הַמֵּתְפַלֵּל לְפָנֶיךָ (מְחִילָה)
שֶׁתִּתְּאָרִיד יָמָיו וְתִמְחֹל לוֹ חַטָּאֵיו וְעֲוֹנוֹתָיו וּפְשָׁעָיו
וְתִפְשׁוּט יְמִינְךָ וְיִדְּךָ לְקַבְּלָנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ
וְאוֹצְרֶךָ הַטּוֹב תִּפְתַּח לְהַשְׁפִּיעַ מִים נֶפֶשׁ שׁוֹקֵקָה כְּמוֹ
שֶׁכְּתוּב יִפְתַּח יְיָ לָךְ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשְּׂמִים
לְתֵת מִטָּר אֶרְצְךָ בְּעֵתוֹ וּלְבָרֶךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יְדְּךָ
אָמֵן:

אח"כ אומרים שיר של יום, לדוד ה' אורי, אתה הראת, וי"ג מדות של רחמים ורבוש"ע של הימים הנוראים, בריך שמיא, שמע ישראל וגו', 'קדוש וגורא שמו'

בניגון של ימים נוראים, בתפלת מוסף אמרו כתר, אדיר אדירינו, כמו ביו"ט, והכהנים עלו לדוכן (ולא אמרו תפלות רבוש"ע ויה"ר) קוה אל ה' כמו בשבת, ולא כמו חוה"מ שאומרים בבחול, אנעים זמירות לא אמרו, תיכף אחר מוסף התפלל רבינו ז"ל מנחה, כי פנה יום, זולת אם חל בעש"ק, שאז התפלל מנחה קודם קבלת שבת.

אחר התפלה ערך רבינו ז"ל את שלחנו שלחנו בזריזות כי כבר פנה יום, וזימור את הפייט 'תתננו' מסדר ההושענות, ונהגו לאכול לביבות 'קרעפלעך', ועיין בליקוטי מהרי"ח הטעם שאוכלין לביבות (קרעפלעך) בהושע"ר ובעיו"כ ובפורים בשם הרה"ק הרבי ר' פנחס מקאריץ זלה"ה, מפני שביו"ט אין שמחה אלא בכשר, ובאלו הימים שהוא יו"ט באתכסיא שמותר במלאכה מכסין ג"כ את הבשר.

ואחר השקיעה הלך רבינו ז"ל לפוש קצת מעבודת היום, וקוי ה' יחליפו כח, ורבינו ז"ל כמעט שלא ישן כלום כל הג' מעת לעת, לילה ויום, שהיה ער כל הלילה בליל הושענא רבה אחר קריאת משנה תורה, וערך את השלחן ולקח פתקאות עד אור הבוקר, וגמר כל ספר תהלים, ואח"כ ערך את עבודתו הנוראה עד לפנות ערב, ובליל שמיני עצרת ערך את ההקפות באש קודש ואח"כ ערך את השלחן עד אשמורת הבוקר, ואז שכב מעט וקם בעלות השחר, ולפני עבודת ההקפות בליל שמחת תורה אחרי זמן צאת הכוכבים שכב רבינו בחדרו חדר הספרים על הקאנאפ"ע לנוח מעט מעבודת היום ולהכין את עצמו לעבודת ההקפות בליל שמחת התורה, והיה ממנה שומר להקיצו לערך חצי שעה או מעט יותר ומיד קם ללמוד תורה בקולו הנעים, ולפעמים סיפר מעבודת הקודש של ההקפות אצל צדיקים הקודמים נבג"מ זי"ע ובפרט ממרן הרה"ק בעל דברי חיים זצ"ל. (סדר הקפות דברי יואל)

רבינו ז"ל בא להקפות בליל שמיני עצרת לאחר שעה עשר, ובליל שמחת תורה לאחר שעה י"ב, ופעם בליל שמחת תורה ישב רבינו א"ע ללמוד לפני ההקפות, ושאלו אותו דאם הוא כבר מוכן א"כ למה אינו הולך מיד להתפלל ולערוך את ההקפות. והשיב רבינו: קבלה בידנו ממרן הקדוש בעל דברי חיים זי"ע שאין לערוך את ההקפות בליל שמיני עצרת לפני שעה עשר, ובליל שמחת תורה לפני שעה י"ב.

סדר ליל שמיני עצרת

לפני תפלת ערבית בליל שמ"ע טבל רבינו ז"ל במקוה ולא ירד לפני התיבה והתפלל לבוש כבגד עליון (רעזשוואלקע), ואם חל שמ"ע בש"ק נכנס לביהמ"ד בעוד יום ולבש הטלית בביתו בברכה (ונשאר עליו עד אחר ההקפות) והתפלל מנחה ולא אמרו הודו, והלך למקוה קודם מעריב.

סדר התפלה כמו בכל יו"ט, ואחר גמר ההקפות החזירו את הספר תורה למקומם בארון הקודש ואמרו עלינו וקדיש יתום.

וכשחל בשב"ק סדר התפלה כמו בכל יו"ט שחל בשב"ק, ואמרו ויכולו, ומגן אבות, תתקבל, ואחר תתקבל הלך לפני התיבה ואמר אתה הראת וכו', הקפות וכו', ובגמר ההקפות אמר מזמור לדוד ה' רועי לא אחסר, חצי קדיש, ברכו, עלינו, ק"י.

וראינו אצל רבינו ז"ל אצל ההקפות ענינים נשגבים מאוד נעלה, כי כידוע סבל כאבים ויסורים על רגליו, ועכ"ז כאשר הגיע עת רקוד לשמוח בשמחת התורה לא שת לבו לזה, והתבטא בדרך צחות כי 'שמיני רגל בפני עצמו', ופעם אחת כשסבל יסורים גדולים על רגליו שאלו אותו האידן יערוך את ההקפות במצב כזה, וע"ז ענה שהרה"ק רבי מנחם מענדל מרימנוב זי"ע היה רגיל על לשונו לומר בזה"ל: 'פיסעלעך, פיסעלעך, הייבטס ענק לכבוד די הייליגע תורה, עם וועט קומען די צייט וועט עטס שוין רוען און רוען', עבלה"ק.

בספר מראה אש כתב שפ"א בליל שמ"ע שכב הרה"ק משינאווע זי"ע במטתו כי היה חלוש מאוד מעבודתו הק' של ההושענות, אולם כשהגיע הזמן לשעה עשר בערב סיפר אשר הרה"ק מהרצ"ה מזידיטשוב זי"ע היה ג"כ פ"א חלוש

מאוד ולא היו כוחותיו אתו בשמ"ע לערוך את ההקפות, ופתאום אמר 'אין הימל איז היצט א גרויסע שמחה און איך ליג דא', והתנער כגיבור ממשכבו והלך לערוך את ההקפות, וכמו"כ אמר על עצמו הרה"ק משינאווע זי"ע, ואזר את עצמו בכוחות חדשות והלך לערוך את ההקפות, ונתקיים בו דברי הכתוב 'וקוי ה' יחליפו כח'.

כליל שמיני עצרת לא אמרו רבותיה"ק זי"ע דברי תורה בין ההקפות, וכליל שמחת תורה וכן ביום שמחת תורה נהגו רבותיה"ק זי"ע להפסיק כמה פעמים באמצע הריקודין לומר דברי תורה, ובדרך כלל נהגו לומר דברי תורה בשמחת תורה באמצע ההקדמה על חרוזי הפיוט 'ידיד נפש', 'א-ל מסתתר', 'ואור הגנוז', ובהקפה ד' על החרוז 'ישמח משה', ובהקפה ו' בגודל תיקון מדת היסוד שאפשר לתקן ע"י הרקידה בשמחה של מצוה.

והיה מרגלא בפומיה דרבותיה"ק זי"ע להזכיר מאמר הזה"ק הק' פ' פנחס דף רי"ט ע"ב ישמח ישראל בעושיו שהוא חדוה דישראל לאו איהו אלא בעושו, בעושו מיבעי' ליה, אלא אלן קוב"ה ושכינתיה ואביו ואמו, דאינון שותפין בהדיה, דאע"ג דמיתו, קוב"ה אעקר לון מגן עדן, ואייתי לון עמיה לההוא חדוה לנטלא חולקא בחדוה עם קוב"ה ושכינתיה עכ"ל הזה"ק. והפטירו ע"ז שדבר ברור שבשמחה של מצוה כזו ששמחים עם התורה בוודאי שהאבות הק' נמצאים אתנו כאן ומשתתפים עמנו בשמחה של מצוה זו, ופעם אמר רבינו שבשמחת תורה באין ג"כ הז' אושפזין עם שאר הצדיקים מעולם העליון זי"ע, והיה אומר בענוות קדשו שהצדיקים בדורות הקודמים זכו לראותם כמו עיניהם, ואנו אף שאין אנו זוכים לראותם אעפ"כ אנו מאמינים בזה.

רבינו ז"ל ערך את ההקפות כפי סדר ההקפות - נוסח סיגוש שנרפס בחיים חיותו של הרה"ק בעל ייטב לב זי"ע עפ"י הוראתו הק', הפסוקים והזמירות אמר לפי סדר הז' מדות, ובהו ג"כ נשתנה נוסח סיגוש מנוסח שאר הצדיקים זי"ע, שהייטב לב זי"ע תיקן לרקוד גם אצל ההקדמה, המיוסד על הררי קודש, כתר - חכמה - בינה, ועשה בהקדמה ס"ה ז' הפסקות, ד' בד' חרוזים של ידיד נפש, וג' בג' חרוזים הראשונים של אל מסתתר, ורבינו לא רקד בשעת אמירת החרוזים רק כשעמד על מקומו אז אמר החרוז ושוב אח"כ רקד הלאה ושוב כשעמד המשיך לומר הקטע שלאחריו, וכן להלאה.

ומרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל, אף שאמר את ההקפות בנוסח סיגוט - סאטמאר, שינה בכמה מקומות בסדר ובאופן האמירה. ומתאמרא משמיה דמרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל, שמקובל אצלו שלמרן הדברי חיים זי"ע לא היה נוסח מיוחד להקפות, ונוסח הדברי חיים שיש לנו לא אמר בכל השנים.

וכידוע שהרה"ק בעל הייטב לב זי"ע תיקן גם את הזמנים להקפות (עיין בייטב פנים מאמר שמחת הרגל אות ז), וז"ל: אמנם בשמיני עצרת ושמחת תורה מנהג הצדיקים וחסידים להאריך בתפלה ובהקפות, ויש שעושין הקפות בחצות הלילה ומאריכין בהם, ואוכלין הסעודה קודם אור הבוקר, וממילא מאחרין ביום לבא להתפלל, ומתפללין עד סמוך לערב, ואז אוכלים סעודת היום, א"כ מאחרין זמן של אכילה ושתי', הנקרא לכם, וליכא מידי דלא רמיזא באורייתא, על כן אומר אני שזה שאמרה תורה 'ביום השמיני עצרת תהיה לכם, כלומר שהתירה תורה ביום השמיני שיהיה עצור בחי' לכם, היינו לעצור את הזמן של אכילה יותר מבשאר ימים טובים.

וכידוע שאמר הרה"ק בעל עצי חיים זי"ע: דער זיידע, דער ייטב לב, האט אונז איבערגעלאזט א שיינע ירושה, דאס איז די אנדערע טעג יו"ט סוכות, וכאשר שאלו פעם למרן הדברי חיים זי"ע איך להתנהג בימים האחרונים של החג, אמר בנוסח צאנו: די נעכט נישט שלאפן, און די טעג נישט עסן, דאס הייסט א גאנצן טאג זיין אין ביהמ"ד, און פארנאכטס זאל מען עפעס אריינכאפן צו עסן.

סדר הקפות לליל שמיני עצרת

אחר תפלת שמו"ע וקדיש תתקבל מתעטף הש"ץ העורך ההקפות בטלית שאולה ומתחיל בקול רם 'אתה הראת לדעת' והקהל עונים אחריו פסוק בפסוק, ולפני הפסוק ויהי בנסע הארון פותחין את הארון הקודש.

פסוקי 'אתה הראת' אמר רבינו בנוסח המקובל פסוק בפסוק חזן וקהל בנעימות והתלהבות נפלא ובהשתפכות הנפש כבן המתחנן לאביו, ובמיוחד בעת אמירת הפסוק 'בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך', וכן בעת אמירת פסוק 'ואמר ביום ההוא' וגו'.

והנה סך פסוקי אתה הראת וגו' הם י"ז, ובספר זכרון אליהו כתב בטעמא דמלתא, וזה תוכן דבריו הק': והנה תקנו לנו הקדמונים לומר י"ז פסוקים אתה הראת לדעת וגו' קודם ההקפות, אשר שבעה פסוקים שאחר פתיחת הארון רומזים לשבעה רועים, ועשרה פסוקים שלפני פתיחת הארון הם נגד העשר ספירות, עיי"ש.

**אַתָּה הָרַאתָ לְדַעַת, כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים,
אֵין עוֹד מַלְבְּדוֹ: לְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת
גְּדוֹלוֹת לְבַדּוֹ, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: אֵין כְּמוֹךָ
בָּאֱלֹהִים אֲדֹנִי, וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: יְהִי כְבוֹד יְיָ
לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְיָ
מְבָרַךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ**

עָמְנוּ, בְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ, אֶל יַעֲזֹבֵנוּ
 וְאֶל יִשְׁעֵנוּ: וְאָמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ,
 וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם, לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
 קְדוֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּכַּח בְּתַהֲלָתְךָ: יי מֶלֶךְ, יי
 מֶלֶךְ, יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יי עֲזֹר לְעַמּוֹ
 יִתָּן, יי יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: וְיִהְיוּ נֹא
 אֲמַרֵּינוּ לְרָצוֹן, לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל:

פּוֹתְחִין הָאָרוֹן: וְיִהְיֶה בְּנִסְעֵי הָאָרוֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה,
 קוּמָה יי וַיִּפְצוּ אִיבֵיךָ, וַיָּנֶסוּ מִשְׁנֵאיֶיךָ
 מִפְּנֶיךָ: קוּמָה יי לְמַנוּחָתְךָ, אֶתָּה וְאֲרוֹן
 עֲדוּךָ: בְּהִנֵּיךָ יִלְבָּשׁוּ צַדִּיק, וַחֲסִידֶיךָ יִרְנְנוּ:
 בְּעֶבֶר דָּוִד עֲבָדְךָ, אֶל תָּשֵׁב פָּנַי מִשִּׁיחָךָ:
 וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה, קוֹיֵנוּ
 לוֹ וַיִּוֹשְׁעֵנוּ, זֶה יי קוֹיֵנוּ לוֹ, נִגִּילָה
 וְנִשְׂמַחָה בִּישׁוּעָתוֹ: מְלָכוּתְךָ מְלָכוּת כָּל
 עוֹלָמִים, וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דָּוִד וְדָוִד: כִּי
 מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה, וְדַבֵּר יי מִירוּשָׁלַיִם:

אומרים החרוזי אב הרחמים חו"ק ביחד ומוציאין כל הספרי תורה מארון הקודש, ומכבדין אנשים מכובדים בביהמ"ד להחזיק את הספר תורה, והם מוליכין אותם אל הבימה, ונותנין נר דלוק בתוך ההיכל כשחל בחול. (א"ר תרס"ט סק"ה)

אב הרחמים היטיבה ברצונך את ציון. תכנה חומות ירושלים:
פי כך לבד בטחנו. מלך אל רם ונשא ארון עולמים:

אומרים בלחש אצל הבימה נוסח הלשם יחוד מספר עבודת הקודש להחיד "אזצ"ל

**לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיה, בְּדַחִילוֹ
וּרְחִימוֹ, לְיֶחֱד שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְדָּא
שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְקַיֵּם
מִצְוֹת מִנְהַג יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים לְהַקִּיף שְׁבַע הַקְּפוֹת
לְתִבָּה שְׁבָה הֵם"ת, וּלְהַרְבוֹת בְּשִׂמְחַת הַתּוֹרָה
לְתַקֵּן אֶת שְׂרָשָׁהּ בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן. וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂבַכְּהָ הַקְּפוֹת אֱלֹהֵינוּ
תְּפִיל חוֹמַת בְּרָזֶל הַמִּפְסֶקֶת בֵּינֵינוּ וּבֵינֶיךָ, וְנִהְיָה
מִקְפִּים מִתּוֹרָה וּמִצְוֹת מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, וְנִדְבֶק בְּךָ
וּבַתּוֹרָתְךָ תָּמִיד, אֲנַחְנוּ וְזָרְעֵנוּ וְזָרַע זָרְעֵנוּ: וַיְהִי
נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה:**

מזמריני בנינון מתון מזמור י"ט מתהלים עד ואין נסתר מחמתו, ובצל הקודש של רבותינו הק' זי"ע המנהג לזמרו בנינון החדש שזימרו בימים הנוראים

על תפלת 'וכל מאמינים'. ומרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל נהג לזמרו בניגון 'שלוש עליכם' הידוע שזימר רבינו ז"ל בארה"ב. [נתחבר ע"י החסיד הנודע ר' בעריש האראוויץ ז"ל הי"ד - הנקרא ר' בעריש ווישאווער.]

והטעם לאמירת מזמור י"ט שבתהלים, מפני שיש בו ז' הויות נגד הז' מדות, כי שבעה שמות הוי' שבמזמור זה הם נגד הז' מדות, ובכל הקפה אומרים שם הוי' השייך לאותו מדה, כגון אצל הקפה א' אומרים הוי' הראשונה מפסוק תורת ה' תמימה, ואצל הקפה ב' אומרים הפסוק עדות ה' נאמנה וגו', וכן הלאה, וכאן אצל ההקדמה להקפות אומרים רק עד אין נסתר מחמתו, סידור רבי שבתי, עיין שם.

לְמַנְצַח מְזֻמֹּר לְדָוִד: הַשְּׁמִים מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל, וּמַעֲשֵׂה יְדָיו מְגִיד הַרְקִיעַ: יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אֶמֶר, וְלִילָה לְלִילָה יַחְוֶה דַּעַת: אֵין אֶמֶר וְאֵין דְּבָרִים, בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם: בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם, וּבְקִצָּה תֵּבֵל מְלִיָּהֶם, לְשִׁמְשׁ שָׁם אֵהֵל בָּהֶם: וְהוּא בְּחָתָן יֵצֵא מִחֻפָּתוֹ, יִשְׁיֵשׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ אֶרֶץ: מְקִצָּה הַשְּׁמִים מוֹצֵאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל קִצּוֹתָם, וְאֵין נִסְתָּר מִחֻפָּתוֹ:

טעם לאמירת מזמור כ"ט שבתהלים דג' פעמים הבו לה' הם נגד שלש ספירות הראשונות, שהם כתר - חכמה - בינה, וז' פעמים קול ה' שאומרים בכל הקפה הם נגד הז' מדות. (שער הכוונות להאריז"ל)

אח"כ אומרים פסוק בקול רם חו"ק

מְזֻמֹּר לְדָוִד הָבוּ לִי בְּנֵי אֱלֹהִים: הָבוּ לִי כְּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לִי כְּבוֹד שְׁמוֹ. הַשְּׁתַּחֲוּוּ לִי בְּהִדְרַת קִדְשׁ:

אח"כ יוצאין הקהל במחול ומרקדין ריקודין של מצוה לכבוד התורה, ומזמרינ ד' חרוזים של ידיד נפש וג' חרוזים הראשונים של א-ל-מסתתר, ובק"ק סאטמאר המנהג לזמר ע"ז ניגון שמחה שנתחבר מידי שנה בשנה על הפיוט 'ויאתיו כל לעבדיך' שאומרים בימים הנוראים, ונקרא 'הקפה ניגון'.

ובאמצע הריקודים מפסיקים לאמירת החרוזים, ומפסיקים במיוחד לכל חרוז, ורבתיה"ק מסאטמאר זי"ע האריכו בהקדמה להקפות זמן רב כשיעור אריכות זמן של כל הז' הקפות, ולפעמים גם יותר מזה, והפסיקו הריקודין ז' פעמים, ד' פעמים אצל הפיוט 'ידיד נפש' וג' פעמים אצל הפיוט 'אל מסתתר', ובסוף כל החרוז הגביה רבינו ז"ל את ידי הקדושות, ורבינו ז"ל סיים אז את החרוז בקול חוצב להבות אש, ואח"כ זימרו ורקדו הלאה החרוז הבא.

פיוט 'ידיד נפש' נתחבר ע"י הרה"ק רבי אלעזר אזכרי ז"ל בעל החרדים, וכתב בספרו הק' ספר החרדים (מל"ת סוף פרק ז'): בקשה על היחוד וחשק האהבה, מיוסדת על ארבעה אותיות שבשם, עכ"ד.

י ידיד נפש אב הרחמן, משוף עבדך אל רצונך, ירוץ
עבדך כמו איל, ישתחוה אל מול הדרך, יערב לו
ידידותיך, מנופת צוף וכל מעם:

ה דור נאה זיו העולם, נפשי חולת אהבתך, אנא
אל נא רפא נא לה, בחראות לה נועם ויוף, אז
תתחזק ותתרפא, והייתה לה שמחת עולם:

ו תיק יחמו נא רחמיך, וחוסה נא על בן אהובך, כי
זה כמה נכסוף נכספתי, לראות מהרה בתפארת
עונך, אלה חמדה לבי, וחוסה נא ואל תתעלם:

ז גלה נא ופרוס חביבי עלי, את ספת שלומך, תאיר
ארץ מבבודך, נגילה ונשמחה בך, מהר אהוב כי
בא מועד, וחנונו בימי עולם:

ומרן הגה"ק הרמ"א פריינד זי"ע לא נהג להפסיק בכל חרוז וחרוז אלא אמר כל פיוט ידיד נפש תוך כדי הריקודין וזה היה נקרא הקדמה ראשונה להקפות.

ואח"כ חזר לרקוד על ג' חרוזים הראשונים של פיוט אל מסתתר וזה היה נקרא הקדמה שניה להקפות. (סדר הקפות עטרת יהושע)

פיוט 'אל מסתתר' חיבר הרה"ק ר' אברהם מיימון ז"ל תלמיד רבינו המקובל האלקי הרמ"ק ז"ל, ושמו חתום בראשי החרוזות, והם כנגד עשר ספירות: כתר - חכמה - בינה - חסד - גבורה - תפארת - נצח - הוד - יסוד - מלכות. (שערי ציון שער ב') ונהגו לומר בהקדמה ג' חרוזים הראשונים שהם נגד כתר, חכמה, בינה, ובכל הקפה אומרים חרוז אחד המיוסד לאותו הקפה, כגון הקפה א' חסד, והקפה ב' גבורה, וכן הלאה.

אֵל מְסִתֵּתָר בְּשִׁפְרִיר חֲבִיּוֹן. הַשֶּׁכֶּל הַנֶּעֱלָם מְכַל
רְעִיּוֹן. עֵלֶת הָעֵלּוֹת מוֹכֶתֶר בְּכֶתֶר עֲלִיּוֹן. כֶּתֶר
יִתְּנוּ לָךְ יי:

בְּרֵאשִׁית תּוֹרֶתְךָ הַקְדוּמָּה. רְשׁוּמָה חֲכָמָתְךָ
הַפְתוּמָּה. מֵאֵין תִּמְצָא וְהִיא נֶעְלָמָה. רֵאשִׁית
חֲכָמָה יִרְאֵת יי:

ךְ חוֹבוֹת הַנֶּהָר נִחְלִי אֲמוּנָה. מִים עֲמוּקִים יִדְלֵם
אִישׁ תְּבוּנָה. תּוֹצְאוֹתֶיהָ חֲמֻשִׁים שִׁעְרֵי בִינָה.
אֲמוּנִים נוֹצֵר יי:

אחר גמר ההקדמה הולך הש"ץ אל הבימה ומקיפים את הבימה עם הספר תורה ואומרים אנא ה' וכו' פסוק בפסוק חו"ק.

ובצל רבותיה"ק מסאטמאר זי"ע המנהג לומר חרוזים אלו של אנא ה' וכו' בניגון מארש ששוררו בימים הנוראים על הפיוט 'אין קצבה', ובהקפה א' וז' שאומרים חרוזים כפולים חזרו וניגנו הניגון ב' פעמים, ובנתיים הקיף רבינו ז"ל את הבימה

עם הספר תורה בידו פעם אחת סביב האנשים שעמדו סביב הבימה עם ספרי תורה שבידם, וכן היה בין כל הקפה והקפה ולא אמר בקול רם פסוק בפסוק כמנהג העולם. ורבינו ז"ל הקפיד מאוד שלא יעמדו שם אנשים אחרים שאין מחזיקין את הספר תורה בידם, גם הקפיד דמחזיקי הספרי תורה יעמדו בתוך העיגול וכמה פעמים כשראה איש אחד שמחזיק ספר תורה בידו ואינו בתוך העיגול המתין על מקומו עד שנכנס. (כנראה שזה היה אצלו ענין ההקפות להקיף ג"כ את הספרי תורה. - עיין סדר הקפות דברי יואל).

ומרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל היה נוהג לומר אנא ה' וכו' פסוק בפסוק וניגנו בניגון מארש קודם אמירת אנא ה' וכו', ובלייל שמחת תורה נהג לנגן בניגון מארש הפסוקים 'מגדל עוז' ואח"כ אמר בקול רם אנא ה' פסוק בפסוק כמנהג העולם.

בדרך כלל שרו אצל רבינו זי"ע בהקפות ד' ניגונים שכ"א חזר ונשנה בסירוגין, ההקדמה, והקפה ד' (בהקפה ניגון החדש), הקפה א' והקפה ה' (בניגון שמוזמרים על 'סוכים מאורות') הקפה ב' והקפה ו' (על ניגון הידוע שנקרא 'די זעקסטע הקפה'), הקפה ג' והקפה ז' (בניגון הידוע שזומר הנה"צ רבי יואל אשכנזי ז"ל בעת הפרידה ממרן מסאטמאר זי"ע בחיפי ארה"ק. - הניגון על 'יחי ארוננו' וכו'), ורבינו הברך משה זי"ע הנהיג לנגן בכל הקפה ניגון אחר.

טעם לאמירת אנא בכח אצל ז' ההקפות עפ"י מה שמוכא בשער הכוונות להאריז"ל כי שבע הפסקות שבתפלה זו הם נגד הז' מדות [לכד ברוך שם], ואומרים אצל כל הקפה פיסקא אחת מתפלה זו המיוסד נגד המדה של אותה הקפה, ובהקפה אחרונה מצרפין גם פיסקא האחרונה 'ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד'. (עיין סדר הקפות עטרת יהושע)

טעם לאמירת מזמור ס"ז שבתהלים אצל ההקפות לפי מה שמוכא בשער הכוונות בזה"ל: יאמר מזמור אלקים יחננו ויברכנו אשר יש בו ז' פסוקים וכנגדם יקיף ז' הקפות סביב התיבה שבאמצע הבית הכנסת וכו', ותכוון להמשיך אליה ז' האורות מקיפים שהם מן חסד עד מלכות, עכ"ד, ואומרים בכל הקפה פסוק אחד, ובהקפה ראשונה מצרפין גם הפסוק ראשון, ומובא בסדר הקפות של הרה"ק הנועם אלימלך מליזענסק זי"ע דיש לומר כל המזמור לפני כל הקפה, אמנם בסידור בעל התניא וכן בנוסח ההקפות של הרה"ק הייטב לב זי"ע אומרים רק פסוק אחד בכל הקפה.

הקפה א'

מקיפים את הבימה עם הספר תורה ואומרים פסוק בפסוק חו"ק. ואצל רבותינו הקדושים זי"ע המנהג לזמור אותו בניגון מארש, ואצל מרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל ניגנו מקודם ניגון מארש ואח"כ אמרו אותו פסוק בפסוק בנוסח המקובל.

**אָנא יי הוֹשִׁיעָה נָא. אָנא יי הַצְּלִיחָה נָא. אָנא יי
עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרִיאָנוּ: אֱלֹהֵי הַרוּחֹת הוֹשִׁיעָה נָא. בּוֹחֵן
לְבָבוֹת הַצְּלִיחָה נָא. גּוֹאֵל חֹק עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרִיאָנוּ:**

אומרים הוי' הראשונה המשך מזמור י"ט שבתהלים שהוא נגד מדת חסד

תּוֹרַת יי תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ:

אומרים בקול רם חו"ק המשך מזמור כ"ט שבתהלים שהוא נגד מדת חסד

קוֹל יי עַל הַמַּיִם, אֵל הַכְּבוֹד הַרְעִים, יי עַל מַיִם רַבִּים:

אומרים פסוק ב' מזמור ס"ז שבתהלים שהוא נגד
מדת חסד, ומצרפין ג"כ פסוק הראשונה.

**לְמַנְצַח בְּנִינּוֹת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ, יָאֵר
פָּנָיו אֶתֵּנוּ סֶלָה:**

אומרים פיסקא א' של תפלת אנא בכח שהוא נגד מדת חסד

אָנא בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה:

אומרים פסוק מזמור פ"ט שבתהלים שהוא נגד מדת חסד

כִּי אִמַּרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִפְּנֶה:

מזמרים ניגון הקפה ומרקדין במחול, ובגמר הריקודין אומרים
חרוז מהפיוט אל מסתתר המיוסד נגד מדת החסד.

הָאֵל הַגָּדוֹל עֵינֵי כָל נִגְדָה. רַב חֶסֶד גָּדוֹל עַל
הַשָּׁמַיִם חֲסִדָה. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם זְכוֹר לְעַבְדָּהּ.
חֲסִדֵי יְיָ אֲזִכִּיר תְּהִלּוֹת יְיָ:

הקפה ב'

מקיפים את הבימה עם הספר תורה ואומרים פסוק בפסוק חו"ק. ואצל רבותינו
הקדושים זי"ע המנהג לומר אותו בניגון מארש, ואצל מרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל
ניגנו מקודם ניגון מארש ואח"כ אמרו אותו פסוק בפסוק בנוסח המקובל.

דוֹבֵר צְדָקוֹת הוֹשִׁיעָה נָא. הָדוֹר בְּלִבוֹשׁוֹ הַצְלִיחָה
נָא. וְתִיק וְעוֹשֶׂה חֶסֶד עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ:

אומרים חו"ק השניה המשך מזמור י"ט שכתהלים שהוא נגד מדת גבורה

עדות יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְבִּימָת פְּתִי:

אומרים בקול רם חו"ק המשך מזמור כ"ט שכתהלים שהוא נגד מדת גבורה

קוֹל יְיָ בִּבְתָּ.

אומרים פסוק אחד המשך מזמור ס"ז שכתהלים שהוא נגד מדת גבורה

לְדַעַת בְּאֶרֶץ דִּרְבָּה, בְּכָל גּוֹיִם יְשׁוּעָתָהּ:

אומרים פיסקא ב' של תפלת 'אנא ככח' שהוא נגד מדת גבורה

קַבֵּל רַנַּת עַמְּךָ שֶׁנִּבְנוּ מִתְּהַרְנוּ נִזְרָא:

אומרים פסוק פ"ט, י"ד, מתהלים שהוא נגד מדת גבורה
לָךְ וְרוּעַ עִם 'גְּבוּרָה' תָּעוּ יָדְךָ תָּרוּם יְמִינְךָ:

מזמירין ניגון הקפה ומרקדין במחול ובסוף הריקודין אומרים
 החרוז של הפיוט אל מסתתר המיוסד על מדת גבורה

**מָרוֹם נֶאֱדָר בְּכַח וְגְבוּרָה. מוֹצִיא אוֹרָה מֵאִין
 תְּמוּנָה. פֶּחַד יִצְחָק מְשַׁפְּטִינוּ הָאֵיכָה. אֶתָּה גְבוּר
 לְעוֹלָם יי:**

הקפה ג'

מקיפים את הבימה עם הספר תורה ואומרים פסוק בפסוק חו"ק. ואצל רבתינו
 הקדושים זי"ע המנהג לומר אותו בניגון מארש, ואצל מרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל
 ניגנו מקודם ניגון מארש ואח"כ אמרו אותו פסוק בפסוק בנוסח המקובל.

**וְיִשְׂרָאֵל הוֹשִׁיעָה נָא. חוֹמַל דְּלִים הַצְלִיחָה נָא.
 טוֹב וּמְטִיב עֲנֵנוּ כִּיּוֹם קְרָאֵנוּ:**

אומרים הוי' השלישית המשך מזמור י"ט שכתהלים שהוא נגד מדת תפארת
בְּקוֹדֵי יי יִשְׂרָאֵל מְשַׁמְּחֵי לֵב.

אומרים בקול רם חו"ק המשך מזמור כ"ט שכתהלים שהוא נגד מדת תפארת
קוֹל יי בְּהָדָר:

אומרים פסוק אחד המשך מזמור ס"ז שבתהלים שהוא נגד מדת תפארת

יְיָ יִדְּוֹךְ עַמִּים אֱלֹהִים, יִדְּוֹךְ עַמִּים כָּלֵם:

אומרים פיסקא ג' של תפלת אנא בכח שהוא נגד מדת תפארת

נָא גְבוּר דְּוִרְשֵׁי יַחְוִדְךָ כְּכַבְתָּ שְׁמֵרָם:

אומרים פסוק במיכה ז, כ שהוא נגד מדת תפארת

תֵּתֵן אֶמֶת לַיַּעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם:

מזמרים ניגון הקפה ומרקדין במחול, ובסוף הריקודין אומרים
חרוז מהפיוט אל מסתתר המיוסד נגד מדת תפארת.

**מִי אֵל כָּמוֹךָ עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת. אֲבִיר יַעֲקֹב נוֹרָא
תְּהַלּוֹת. תִּפְאָרֶת יִשְׂרָאֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת. כִּי שׁוֹמֵעַ
אֶל אֲבִיוֹנִים יי:**

הקפה ר'

מקיפים את הבימה עם הספר תורה ואומרים פסוק בפסוק חו"ק. ואצל רבותינו
הקדושים זי"ע המנהג לומר אותו בניגון מאדש, ואצל מרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל
ניגנו מקודם ניגון מאדש ואח"כ אמרו אותו פסוק בפסוק בנוסח המקובל.

**יִדְּעַ מַחְשְׁבוֹת הוֹשִׁיעָה נָא. כְּפִיר וְנָאוֹר הַצְּלִיחָה
נָא. לֹבֵשׁ צִדְקוֹת עֲנֵנוּ כִּיּוֹם קָרָאנוּ:**

אומרים הוי' הרביעית המשך מזמור י"ט שבתהלים שהוא נגד מדת נצח

מַצוֹת יי בָּרַח מֵאֵיֶרֶת עֵינַיִם:

אומרים בקול רם חו"ק המשך מזמור כ"ט שהוא נגד מדת נצח

**קוֹל יי שׁוֹבֵר אֲרָזִים, וַיִּשְׁפֹּר יי אֶת אֲרָזֵי הַלְבָנוֹן: וַיִּרְקִידם
בְּמוֹ עֵגֶל, לְבָנוֹן וּשְׁרִיזוֹן בְּמוֹ בֶן רֵאמִים:**

המשך מזמור ס"ז שבתהלים בתהלים שהוא נגד מדת נצח

**יִשְׁמְחוּ וִירְנְנוּ לְאֻמִּים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל, וְלֹאֲמִים
בְּאֶרֶץ תִּנָּחֵם סֵלָה:**

אומרים פסקא ד' של תפלת אנא בכח שהוא נגד מדת נצח

בְּרַבִּם טַהֲרֵם רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ תִּמְיד נְמַלֵּם:

אומרים פסוק ט"ז, י"א מתהלים שהוא נגד מדת נצח

**תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שְׂבַע שְׂמֻחוֹת אֶת פְּנִיךָ נְעֻמוֹת בִּימִינְךָ
נִצַּח:**

מזמריני ניגון הקפה ומרקדין במחול, ובסוף הריקודיני אומרים
החרוז מהפיוט אל מסתתר המיוסד למדת נצח.

**י הַ זְכוֹת אָבוֹת יִגְן עָלֵינוּ. נִצַּח יִשְׂרָאֵל מְצֻרֹתֵינוּ
גָּאֻלָּנוּ. וּמִבּוֹר גְּלוֹת דִּלְנוּ וְהַעֲלָנוּ. לְנִצַּח עַל
מְלָאכַת בֵּית יי:**

הקפה ה'

מקיפים את הבימה עם הספר תורה ואומרים פסוק בפסוק חו"ק. ואצל רבותינו הקדושים זי"ע המנהג לזמור אותו בניגון מארש, ואצל מרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל ניגנו מקודם ניגון מארש ואח"כ אמרו אותו פסוק בפסוק בנוסח המקובל.

**מֶלֶךְ עוֹלָמִים הוֹשִׁיעָה נָא. נָא אֲדִיר הַצְּלִיחָה
נָא. סוּמָךְ נוֹפְלִים עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרִיאָנוּ:**

אומרים הוי' החמישית המשך מזמור י"ט שבתהלים שהוא נגד מדת הוד
יִרְאֵת יְיָ מְהֻרָה עוֹמֶדֶת לְעַד.

אומרים בקו"ר חו"ק המשך מזמור כ"ט שהוא נגד מדת הוד
קוֹל יְיָ חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ:

אומרים פסוק אחד המשך מזמור ס"ז שבתהלים שהוא נגד מדת הוד
יְהוָה עֲמִים אֱלֹהִים, יְהוָה עֲמִים בָּלָם:

אומרים פיסקא ה' של תפלת אנא בכח שהוא נגד מדת הוד
חֲסִין קְדוֹשׁ בְּרוּךְ טוֹבָה נִחַל עֲדָתְךָ:

אומרים פסוק ה, ב שבתהלים שהוא נגד מדת הוד
**יְיָ אֲדוֹנֵינוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּתֶּנָּה הוֹדָה עַל
חֲשָׁמִים:**

מזמירין ניגון הקפה ומרקדין במחול ובסוף הריקודין אומרים
חרוז מהפיוט אל מסתתר המיוסד למדת הוד.

מִיָּמִין וּמִשְּׁמָאל יִנִּיקַת הַנְּבִיאִים. נֶצַח וְהוֹד מֵהֶם
נִמְצָאִים. יָכִין וּבֹעֵז בְּשֵׁם נִקְרָאִים. וְכָל בְּנֵיךְ
לְמוֹדֵי יי:

הקפה ו'

מקיפים את הכימה עם הספר תורה ואומרים פסוק בפסוק חו"ק. ואצל רבותינו
הקדושים זי"ע המנהג לומר אותו בניגון מארש, ואצל מרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל
ניגנו מקודם ניגון מארש ואח"כ אמרו אותו פסוק בפסוק בנוסח המקובל.

עוֹזֵר דְּלִים הוֹשִׁיעָה נָא. פּוֹדֶה וּמַצִּיל תַּצְלִיחָה נָא.
צוֹר הָעוֹלָמִים עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרִיאָנוּ:

אומרים הוי' הששית המשך מזמור י"ט שבתהלים שהוא נגד מדת יסוד,
ואומרים אח"כ שאר פסוקי המזמור עד הוי' השביעית שבפסוק האחרון.

מִשְׁפָּטֵי יי אֵמֶת צִדְקוֹ יַחֲדוּ: הַנְּחַמְדִּים מְזַהֵב וּמְפָז רַב.
וּמִתּוֹקִים מְדַבֵּשׁ וְנִפְתַּת צוֹפִים: גַּם עֲבָדֶיךָ נִזְהָר בָּהֶם. בְּשִׁמְרָם
עֲקֹב רַב: שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מְנַסְתְּרוֹת נִקְנִי: גַּם מְזִידִים חֲשֹׁד
עֲבָדֶיךָ. אֵל יִמְשְׁלוּ בִי אֲזִי אֵיתָם. וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רַב:

אומרים בקו"ר חו"ק המשך מזמור כ"ט שהוא נגד מדת יסוד

קוֹל יי יַחֲלִי מְדַבֵּר יַחֲלִי יי מְדַבֵּר קִדְשׁ:

אומרים פסוק אחד המשך מזמור ס"ז שבתהלים שהוא נגד מדת יסוד

אָרֶץ נְתָנָה יְבוּלָהּ, יִבְרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ:

אומרים פיסקא ו' של תפלת אנא בכח המרומוז נגד מדת יסוד

יְחִיד גָּאָה לְעַמּוֹךְ פָּנָה זֹכְרֵי קִדְשֶׁתְּךָ:

אומרים פסוק מתהלים קמ"ה, י"ז שהוא נגד מדת יסוד

צַדִּיק יִי בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו:

מזמדין ניגון הקפה ומרקדין במחול, ובסוף הריקודין אומרים
החרוז מהפיוט אל מסתתר שהוא נגד מדת יסוד.

**י סוד צַדִּיק בְּשִׁבְעָה נְעֻלָּם. אוֹת בְּרִית הוּא לְעוֹלָם.
מַעֲיֵן הַבְּרָכָה צַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם. צַדִּיק אֲתָה יִי:**

הקפה ז'

מקיפים את הכימה עם הספר תורה ואומרים פסוק בפסוק חו"ק. ואצל רבותינו
הקדושים זי"ע המנהג לומר אותו בניגון מאדש, ואצל מרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל
ניגנו מקודם ניגון מאדש ואח"כ אמרו אותו פסוק בפסוק בנוסח המקובל.

**קָרוֹשׁ וְנוֹרָא הוֹשִׁיעָה נָא. רַחוּם וְחַנוּן הַצְּלִיחָה
נָא. שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְחֹסֵד עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרֹאֵנוּ. הַלְּוֹמֵךְ
תְּמִימִים הוֹשִׁיעָה נָא. תִּקְיָה לְעַד הַצְּלִיחָה נָא.
תְּמִימִים בְּמַעֲשָׂיו עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרֹאֵנוּ:**

אומרים הוי' השביעית המשך מזמור י"ט שבתהלים שהוא נגד מדת מלכות
 יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִפִּי. לִפְנֵיךָ יְיָ צוּרִי וְנִאֲלִי:

אומרים בקו"ר חו"ק המשך מזמור כ"ט שהוא נגד
 מדת מלכות, ואח"כ מסיימין המזמור

קוֹל יְיָ יְחַלֵּל אֵילֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעְרֹת וַבְּהִיבְלוֹ בָּלוּ אוֹמֵר
 כְּבוֹד: יְיָ לְמַבּוּל יָשָׁב וַיָּשָׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְיָ עֲזֵ לְעַמּוֹ
 יִתֵּן יְיָ יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

אומרים פסוק אחד המשך מזמור ס"ז שבתהלים שהוא נגד מדת מלכות
 יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים, וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ:

אומרים פיסקא ז' של תפלת אנא בכח שהוא נגד מלכות,
 ומסיימין ג"כ הפיסקא האחרונה בשכמל"ו

שְׁוַעֲתֵנוּ קִבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת: בְּרוּךְ שֵׁם
 כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אומרים פסוק מדברי הימים א' (כ"ט, י"א) שהוא כולל כל הז'
 מדות, דמדת חסד נקרא 'גדולה' ומדת יסוד נקרא 'כל'.

לֵךְ יְיָ הַגְדֵּלָה וְהַגְבֹּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד פִּי כָל
 בְּשָׂמִים וּבְאֶרֶץ: לֵךְ יְיָ הַמְּלִכָה וְהַמַּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ:

אומרים פסוק מזכריה (י"ה, ט) שהוא נגד מדת מלכות

וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ
 אֶחָד:

אומרים פסוק מיוחד ה' (דברים ו', ד)

וּבִתְוַרְתֶּךָ בְּתוֹב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

מזמריני ניגון הקפה ומרקדין במחול, ובאמצע הריקודין מפסיקין ואומרים
את חרוז העשירי מהפיוט אל מסתתר שהוא נגד מדת מלכות.

נָ אֶהְיֶה בְּמִהְרָה מְלָכוֹת דָּוִד וְיִשְׁלָמָה. בְּעֶטְרָה
שְׁעֶטְרָה לֹא אִמּוֹ. בְּנִסָּת יִשְׂרָאֵל כָּלָה קְרוּאָה
בְּנִעִימָה. עֶטְרַת תְּפָאֶרֶת בְּיָד יי:

ובסוף הריקודין אומרים את חרוז האחרון מהפיוט אל
מסתתר המיוסד על כלליות עשר ספירות.

חֶזֶק מְיֻחָד כְּאַחַד עֶשֶׂר סְפִירוֹת. וּמְיֻחָד אֱלֹהִים
יִרְאֶה מְאֹדוֹת. סְפִיר גְּזֻרָתָם יַחַד מְאִירוֹת. תִּקְרַב
רְנָתָנוּ לְפָנֶיךָ יי:

מכניסים הספר תורה ואומרים עלינו לשבח וכו' קדיש יתום וכשחל
בשבת אומרים מזמור לדוד ה' רועי וגו', חצי קדיש, ברכה, עלינו, ק"י.

סדר יום שמיני עצרת

ביום שמיני עצרת מעלות השחר לא עלה רבינו ז"ל למטה מחשש שמא ישן והעמיד שומר שיקיץ אותו קודם עלות השחר כמו בר"ה לפי שהוא גמור מסירת הפתקין, וכדאי לציין שגם בשנותיו האחרונים בימי חליו כשהיה חלוש ביותר וגמר סעודת היום בעוד היום גדול, לא רצה לנוח מעט, כי הקפיד מאוד שלא לישן כל היום, רק אחר זמן צאת הכוכבים הלך לפוש מעט.

מזכירין נשמות אפילו כשחל בשבת, וביום שמזכירין נשמות אין מזמרינן יה אלי.

רבינו ז"ל היה השליח ציבור לתפלת מוסף וגשם ובטרם נגש לתיבה יצא מבית המדרש ללבוש הקיטל ונכנס ואמר בלחישת התפלה לשליח ציבור, ואח"כ אמר אשרי כדי להסמיכו להקדיש, והתחיל הקדיש בניגון ובנוסח המיוחד לברכת הגשם, והשמש לא הכריז 'משיב הרוח ומוריד הגשם'.

אחר התפלה הלך רבינו לביתו ונכנס לסוכתו הקטנה וקידש שם על היין וטעם מזונות שנאפו עם אגוזים [קינד"ל] ודגים ופירות, אחר שהי' מועטת בא לעריכת השלחן, ואחר הסעודה מיהר לתפלת מנחה, ונכנס לסוכתו הגדולה להיפרד ממצוה חביבה של ישיבת סוכה. והגישו עליו טס מלא פירות וקנקן של יין, וטעם מעט מהענבים, מהתפוח, ושאר פירות, ומזוג לו כוס יין ושתה הימנו רביעית, ובירך ברכה אחרונה ואמר התפלה שאומרים כשיוצאים מן הסוכה, וגם התפלה 'רבונוא דעלמא' מספר יסוד יוסף, וקם מכסאו ברכידה ותמכו ידיו מזה אחד ומזה אחד, ולא יצא מעצמו ברגליו, כי אם אחרים הוציאוהו מן הסוכה, כידוע מהרבה צדיקים שלא רצו לצאת מעצמם מהסוכה רק הלכו בתמיכת שני אנשים, כדי שיהא נראה שאינם הולכים מרצונם רק באונם, וכך הכניסו אותו לביתו נאוה קודש בריקודין.

וכן מובא בספר משנת יעקב שנכון המנהג שבשמיני עצרת לעת ערב הולכין להסוכה לפטור מן הסוכה, ולא כמו שעושין הרבה אנשים, שנפטרים מהסוכה שחרית אחר הקידוש שעושין בהסוכה, וכ"מ מהכלבו.

תפלה כשיוצאין מהסוכה

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, כְּשֶׁמֶס
שְׁקִימָתִי וַיִּשְׁבַּתִּי בְּסוּכָה זֶה בֶּן אֲזָכָה לְשָׁנָה הַבָּאָה
לֵיִשֵּׁב בְּסִפְת עוֹרוֹ שֶׁל לוֹיָתָן:

ובספר יסוד יוסף כתב להתפלל אז תפלה זו:

רְבוּנָא דַּעֲלָמָא יְהֵא רַעְוָא מִן קֳדָמְךָ שְׁאוּתָן מִלְּאָכִים הַקְדוּשִׁים
הַשְׂיָכִים לְמִצּוֹת סִכָּה וְלִמְצוֹת ד' מִיָּנִים לוֹלֵב וְאַתְרוֹג
הֶדֶם וְעֶרְבָה הַנוֹהֲגִים בְּחַג הַסִּפּוֹת, הֵם יִתְלוּ עִמָּנוּ בְּצִאתָנוּ מִן
הַסִּכָּה, וַיִּכְנָסוּ עִמָּנוּ לְבִיתֵנוּ לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם, וְלַהּוֹיֹת תָּמִיד עָלֵינוּ
שְׁמִירָה עֲלִיוֹנָה מִמַּעַן קִדְשֶׁךָ וְלַהּצִּילָנוּ מִכָּל חָטָא וְעוֹן וּמִכָּל
פְּגָעִים רָעִים וּמִכָּל שְׁעוֹת רָעוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לְבֹא לְעוֹלָם, וְהַעֲרָה
עָלֵינוּ רוּחַ מִמָּרוֹם וְחִדֵּשׁ בְּלוֹיֹתֵינוּ לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה,
וְנִתְמַד מְאֹד בְּתַלְמוּד תּוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה לְלִמּוּד וּלְלַמֵּד, וּזְכוּת
אַרְבָּעָה מִיָּנִים וּמִצּוֹת סִכָּה יַעֲמוּד לָנוּ שְׁתֹּאֲרִיד אַפָּךָ עַד שׁוֹבְנוּ
אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלִימָה לְפָנֶיךָ וְנִתְקַן כָּל אֲשֶׁר פָּגַמְנוּ, וְנִזְכָּה לְשִׁתִּי
שְׁלִחָנוֹת בְּלִי צַעַר וּיְגוֹן אֲנִי וּבְנֵי בֵיתִי וְיוֹצֵא חֲלָצִי, וְנִהְיָ כָּלֵנוּ
שְׂקֵמִים וְשְׁלֹוִים דְּשִׁנִּים וְרַעֲנָנִים וְעוֹבְדֵי הַשֵּׁם בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ
כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּכָלֵל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן
לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

אומרים ג' פעמים

לְשֹׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם:

בזמירות דברי יואל מוכא הזמירות שמזמרים בעת שיוצאין מן הסוכה

פְּרוּדָה הוּא אֱלֹהֵינוּ שֶׁפָּרָאנוּ לְכָבוֹדוֹ, וְהַבְדִּילָנוּ מִן
 הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם
 נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתָּח לִבּוֹ בְּתוֹרָתוֹ, וַיֵּשֶׁם בְּלִבּוֹ
 אֱהָבָתוֹ וַיֵּרָאֵתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבְּךָ שָׁלֵם.
 לְמַעַן לֹא נִיָּגַע לְרִיק, וְלֹא נִלְדַּד לְפַהֲלָה. יְהִי רְצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמַר חֻקֶּיךָ
 בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכֶּה וְנַחֲתִיה וְנִירָשׁ מוֹכָה וּבִרְכָּה לְשָׁנִי
 יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד
 וְלֹא יִדָּם, יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אוֹדְךָ: פְּרוּדָה הַגָּבֵר
 אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה. וְהָיָה יְהוָה מְבֹטָחוֹ: בְּטָחוּ בִיהוָה
 עַדִּי עַד. כִּי בִּיהִי יְהוָה צוּר עוֹלָמִים: וַיִּבְטָחוּ בְךָ
 יוֹדְעֵי שִׁמְךָ. כִּי לֹא עֲזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְהוָה: יְהוָה חֲפִץ
 לְמַעַן צִדְקוֹ. יִגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר:

סדר ליל שמחת תורה

המכירה של אמירת אתה הראת לפני התיבה, וגם העלויות של לילה והעלויות של יום היו נוהגין למכור בליל שמחת תורה קודם בואו של רבינו להקפות, ובשעה מאוחרת בלילה סמוך לחצות הלך רבינו ז"ל למקוה ונכנס לביהמ"ד לתפלת ערבית, ורבינו התפלל תפלת ערבית מלוכש בהבגר עליון (רעזשוואלק"ע) וכיבר לאחד להתפלל לפני התיבה.

סדר הקפות לליל שמחת תורה

אחר תפלת שמו"ע וקדיש תתקבל מתעטף הש"ץ העורך ההקפות בטלית שאולה ומתחיל בקול רם 'אתה הראת לדעת', והקהל עונין אחריו פסוק בפסוק, ולפני הפסוק ויהי בנסע הארון פותחין את הארון הקודש.

אחר קדיש תתקבל חלץ רבינו ז"ל את הבגד עליון ולבש טלית שאולה (ומי שזכה לקנות אתה הראת כיבר את רבינו), ואמר אתה הראת בנעימות נפלא, בהתלהבות, ובהשתפכות הנפש, ובעיירות ששימש ברכנות לפני המלחמה אירע כמה פעמים בעת שכיבדו את רבינו כאמירת אתה הראת, שציוה שימסרו לאנשים חשובים.

**אַתָּה הָרַאתָ לְדַעַת, כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים,
אֵין עוֹד מַלְבְּדוֹ: לְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת
גְּדוֹלוֹת לְבְדוֹ, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: אֵין כְּמוֹךָ**

בְּאֱלֹהִים אֲדֹנָי, וְאִין בְּמַעֲשֵׂיךָ: יְהִי כְבוֹד יי
 לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יי
 מְבָרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: יְהִי יי אֱלֹהֵינוּ
 עִמָּנוּ, כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ, אֵל יַעֲזֹבֵנוּ
 וְאֵל יִשְׁעֵנוּ: וְאָמְרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
 וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם, לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
 קְדוֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתְךָ: יי מֶלֶךְ, יי
 מֶלֶךְ, יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יי עֲזֹר לְעַמּוֹ
 יִתָּן, יי יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: וְיִהְיוּ נָא
 אֲמַרֵּינוּ לְרָצוֹן, לְפָנֶי אֲדוֹן כָּל:

פּוֹתְחִין הָאָרוֹן

וְיִהְיֶה בְּנִסְעַת הָאָרוֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, קוּמָה יי
 וַיִּפְצוּ אִיבֵיהֶ, וַיִּגְסוּ מִשְׁנֵאֵיךָ מִפְּנֶיךָ: קוּמָה
 יי לְמִנוּחֶתְךָ, אֶתָּה וְאֲרוֹן עֲדֶךָ: כִּתְּנֶיךָ
 יִלְבָּשׁוּ צֶדֶק, וְחִסְדֶּיךָ יִרְגְּנוּ: בְּעָבוֹר דָּוִד
 עֲבָדְךָ, אֵל תָּשֵׁב פָּנֶי מִשִּׁיחֶךָ: וְאָמַר בַּיּוֹם
 הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה, קוֹיֵנוּ לוֹ וַיּוֹשִׁיעֵנוּ,

**וְהָיִי קוֹיְנוֹ לּוֹ, נִגְלָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתוֹ:
מִלְכוּתְךָ מִלְכוּת כָּל עוֹלָמִים, וּמִמְשָׁלְתְּךָ
בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה,
וַיְדַבֵּר יְיָ מִירוּשָׁלַיִם:**

אומרים החרוזי אב הרחמים חו"ק ביחד ומוציאין כל הספרי תורה מארון הקודש, ומכבדין אנשים מכובדים בביהמ"ד להחזיק את הספר תורה, והם מוליכין אותם אל הבימה, ונותנין נר דלוק בתוך ההיכל כשחל בחול. (א"ר תרס"ט סק"ה)

**אָב הַרְחָמִים חִיטִּיבָה בְּרִצּוֹנָךְ אֶת צִיּוֹן. תִּכְנֶנָּה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם:
כִּי בָךְ לְבַד בְּמַחְנֵנוּ. מֶלֶךְ אֵל רֵם וְנִשְׂא אָדוֹן עוֹלָמִים:**

בליל שמחת תורה האריך רבינו ז"ל הרבה בהקפות יותר משמיני עשרת, והפסיק כמה פעמים בדברי תורה ולפעמים אמר דברי תורה במקום שפסק מלרקוד בעמידה באמצע ביהמ"ד ולא הלך כלל אל הבימה, ולפעמים הלך למקומו אצל הבימה, אצל 'הקפה שישית' האריך רבינו מאוד במדה מרובה כפל כפלים, ולפעמים האריך בהקפה זו לערך שעה, ובהקפה שביעית קיצר רבינו כי עוד מעט ועלה השחר.

אומרים בלחש אצל הבימה נוסח הלשם יחוד מספר עבודת הקודש להחיד"א זצ"ל

**לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיד הוּא וְשִׁכְנִיתִיה, בְּדַחֲלִיו וּרְחִימוֹ, לְיָחִיד
שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה אֲנַחְנוּ
בָּאִים לְקַיֵּם מִצְוֹת מִנְּהַג יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים לְהִקְיֵף שְׁבַע הַקְּפוֹת
לְתִכְּהָ שְׁבָה הַס"ת, וּלְהַרְבּוֹת בְּשִׁמְחַת הַתּוֹרָה לְתַקֵּן אֶת שְׂרָשָׁה
בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן. וְיֵהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁבִכַּח הַקְּפוֹת אֵלֶּי תִפֹּל חוֹמַת בְּרָזֶל הַמִּפְסָקַת בֵּינֵינוּ וּבֵינֶיךָ,**

וְנִהְיָה מִקְפִּים מִתּוֹרָה וּמִצּוֹת מִפֶּתִי וּמִבְחוּץ, וְנִדְבַק בְּךָ וּבְתוֹרָתְךָ
תָּמִיד, אֲנַחְנוּ וְזָרְעֵנוּ וְזָרַע זָרְעֵנוּ: וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

ואומרים מזמור י"ט שבתהלים, והטעם לאמירתה עיין לעיל בליל שמיני עצרת,
ובצל הקודש של רבותינו הק' זי"ע המנהג לזמרו בניגון החדש שזימרו בימים
הנוראים על תפלת 'וכל מאמינים'. ומרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל נהג לזמרו בניגון
'שלוש עליכם' הידוע שזימרו רבינו ז"ל בארה"ב. [נתחבר ע"י החסיד הנודע ר'
בעריש האראוויץ ז"ל הי"ד - הנקרא ר' בעריש ווישאווער].

לְמִנְצַח מְזֻמֹּר לְדָוִד: הַשְּׁמִים מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל, וּמַעֲשֵׂה
יָדָיו מְגִיד הֶרְקִיעַ: יוֹם לְיוֹם יִבְיַע אִמֶּר, וְלִילָה לְלִילָה יִתְחַה
דַּעַת: אֵינִי אִמֶּר וְאֵינִי דְבָרִים, בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם: בְּכָל הָאָרֶץ
יֵצֵא קוֹם, וּבִקְצֵה תֵּבֵל מְלִיָּהֶם, לְשִׁמְשׁ שֵׁם אֱהֵל בָּהֶם:
וְהוּא בִּחְתָּן יֵצֵא מִחֻפָּתוֹ, יִשִּׁישׁ בְּגִבּוֹר לְרוּץ אֲרָח: מְקַצֵּה
הַשְּׁמִים מוֹצֵאֵם וּתְקוּפָתוֹ עַל קִצּוֹתָם, וְאֵינִי נִסְתָּר מִחֻפָּתוֹ:

אח"כ אומרים מזמור כ"ט שבתהלים, והטעם לאמירתו עיין לעיל בליל שמיני עצרת

מְזֻמֹּר לְדָוִד הָבֹה לִי בְּנֵי אֱלֹהִים: הָבֹה לִי כְּבוֹד וָעֹז: הָבֹה
לִי כְּבוֹד שְׁמוֹ. הַשְׁתַּחֲוִי לִי בַּהֲדַרַת קִדְשׁ:

אח"כ יוצאין הקהל במחול ומרקדין ריקודין של מצוה לכבוד התורה, ומזמרי
ד' חרוזים מהפיוט ידיד נפש וג' חרוזים הראשונים של הפיוט א-ל מסתתר,
ובק"ק סאטמאר המנהג לומר ע"ז ניגון שמחה שנתחבר מידי שנה בשנה על
הפיוט 'ויאתיו כל לעבדיך' שאומרים בימים הנוראים, ונקרא 'הקפה ניגון'.

ובאמצע הריקודים מפסיקים לאמירת החרוזים, ומפסיקים במיוחד לכל חרוז, ורבותיה"ק
מסאטמאר זי"ע האריכו בהקדמה להקפות זמן רב כשיעור אריכות זמן כל הז' הקפות,
ולפעמים גם יותר מזה, והפסיקו הריקודין ז' פעמים בסוף כל החרוז, ד' פעמים אצל
ידיד נפש וג' פעמים אצל א-ל מסתתר ואז סיים רבינו ז"ל החרוז בקול חוצב להבות אש.

י' יָדִיד נֶפֶשׁ אֵב הָרַחֲמָן, מְשׁוּךְ עֲבָדְךָ אֶל רְצוֹנְךָ, יְרוּיָן עֲבָדְךָ
כְּמוֹ אֵיל, יִשְׁתַּחֲוֶה אֶל מֹול הַדָּרָךְ, יַעֲרֹב לוֹ יְדִידוּתֶיךָ,
מִנּוּפֶת צוּף וְכָל טָעַם:

ה' דוֹר נָאָה זִיו הָעוֹלָם, נִפְשֵׁי חוֹלֶלֶת אֶהְבֶּתְךָ, אָנָּה אֵל
נָא רָפָא נָא לָהּ, בְּהִרְאוֹת לָהּ נוֹעַם זִיוְךָ, אִזּו תִּתְחַנֵּק
וְתִתְרַפָּא, וְהִיתָה לָּהּ שְׂמֵחַת עוֹלָם:

ו' תִּיק יְהִמוּ נָא רַחֲמֶיךָ, וְחוּסָה נָא עַל בֶּן אֲחוּבְךָ, כִּי זֶה
כְּמָה נִכְסוּף נִכְסַפְתִּי, לְרִאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֶרֶת עֵינֶיךָ,
אֵלֶּה חֲמָדָה לְבִי, וְחוּסָה נָא וְאֵל תִּתְעַלֵּם:

ה' גָּלָה נָא וּפְרוּם חֲבִיבִי עָלִי, אֶת סִפְת שְׁלוֹמְךָ, תְּאִיר אֶרֶץ
מִכְבֹּדְךָ, נִגְלֶלָה וְנִשְׁמָחָה בָּךְ, מְהֵרָה אֲהוּב כִּי כָּא מוֹעֵד,
וְחֻנְנוּ בְּיָמֵי עוֹלָם:

ואומרים ששה חרוזים של הפיוט 'אור הגנוז' וד' חרוזים של הפיוט 'אנא האל'
יחד עם החרוז האחרון של 'ידיד נפש', או עם החרוז הראשון של 'א-ל מסתתר'.

ומרן הגה"ק הרמ"א פריינד זצ"ל כשגמר הפיוט 'ידיד נפש' הנקרא הקדמה
ראשונה הפסיק הריקודין וניגש אל עמוד התפלה ושם זימר ששה חרוזים
הראשונים של הפיוט 'אור הגנוז' המיוסד עפ"י עשר ספירות. [שחיבר הרה"ק
רבי משה זכותא ז"ל, ושמו חתום בראשי החרוזות 'אני משה זכותא יצ"ו']. וד'
חרוזים הראשונים של הפיוט 'אנא האל' שמיוסד ג"כ על העשר ספירות וניגנו
בניגון התעוררות, ועפ"י רוב בניגון הנענועים שזימר רביה"ק מסאטמאר זי"ע
ולפעמים על ניגון הנענועים של הגה"ק בעל עצי חיים מסיגוט זי"ע שנהגין
לנגן על פיוט 'היה עם פיפיות'.

ואח"כ כשגמרו לנגן יצא שוב בריקודין של מצוה על שלשה חרוזים הראשונים
של אל מסתתר, והיה נקרא הקדמה שניה, ובכל הקפה זימר ג"כ בניגון

התעוררות חרוז אחד המשך מהפיוט אור הגנוז וחרוז אחד המשך מהפיוט
אנא האל בהתעוררות בניגון הנ"ל.

א וְרֵגְנוּ בְּלוֹבֵן הַמַּחְשׁוֹף. אֲצִילִי קְדָשׁוֹ לוֹ רוּחַ יְכֶסּוּף.
אִישׁ עַל דָּגְלוֹ כְּסוּף יְכֶסּוּף. לְתַקְנֵת חוּט זוֹהַר אֵין סוּף:

ב טַע שַׁעֲשׁוּעִים שֵׁם אֲצִלּוֹ אֲמוֹן. שׁוֹבַע צַחְצָחוֹת גְּנוֹי
הַמַּטְמוֹן. נוֹצֵר עוֹלָמִים וְכָל הַהֲמוֹן. לְכָל שֶׁכֶּל וְלְכָל
אָדָם קְדָמוֹן:

ג צַק אֲדָנִים שֵׁם בְּמִרוּמִים. רֵאשֵׁי עֲמוּדִים וְשִׁבְעָה
קִימִים. כִּס נָכוֹן כְּסֵא מַלְכוּת עוֹלָמִים. אֹהֶה לְמוֹשֶׁב
עֲתִיק יוֹמִין:

ד וּכְתָר בְּכָתֵר לֹא נוֹדַע אֵיה. נוֹצֵר חֶסֶד וְקוֹנֶה הַכֹּל
וּמַחֲיֶה. אֶרֶךְ אַפִּים אֶל רַחוּם הָיָה, כֹּה תֹאמַר אֶל
בֵּית יִשְׂרָאֵל אֵהְיָה:

ה שֶׁכֶּל טוֹב כּוֹנֵן לְנַפֶּשׁ חַיָּה. אֶתָּה אָבִינוּ רַב הָעֲלִילָיָה.
הָאִיר נְתִיבוֹת חֲכָמָה וְתוֹשִׁיָּה. אָבֵא כֶּם אוֹדָה יָה:

ו צוּר הַשּׁוֹלֵט עַל כָּל הַבְּרוּאִים. מִבֵּין פְּתָאִים מְשֻׁפֵּיעַ
לְנִבְיָאִים. פֶּתַח שַׁעֲרֵי בִינָה וְהַפְּלָאִים. אָבֵא בְּגִבּוֹרוֹת
אֲדָנֵי אֱלֹהִים:

אומרים ארבעה חרוזים הראשונים של הפיוט 'אנא האל יוצר הכל', [שחיבר
הרה"ק רבי נתן נטע האנוכער ז"ל מחבר ס' שערי ציון]. ומיוסד ג"כ על העשר
ספירות, והנה"ק הרמ"א פריינד זצ"ל נהג לזמרו באותו הניגון של הפיוט 'אור
הגנוז' עיין לעיל.

אָנאָ האַל יוצר הכל. יחד הוֹדָה וְזִיו הַדָּרָךְ עַל כָּל. אֱלֹהִים
דְּרַבָּךְ נוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמֶךָ בְּכָל:

בְּתֵר תִּפְאֶרְתְּךָ רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם וְעַל הָאָרֶץ כְּבוֹד מְלֻכּוּתְךָ:
חֲכָמָה בּוֹנֵנָת מַאֲיִן הַנִּעְלָם. עֵינֵי לֹא רִאֲתָה אֱלֹהִים זּוֹלָתְךָ:
בִּינָה יֵשׁ נְתִיבוֹת הַחֲמֻשִׁים. בָּהֶם יִלְכוּ כָּל מְבִינֵי סוּדוּתֶיךָ:

אחר אמירת הנ"ל ממשיכים לדקוד בניגון הקפה

אֵל מִסְתַּתֵּר בְּשִׁפְרִיר חֲבִיוֹן. הַשֶּׁכֶּל הַנִּעְלָם מְכַל
רַעֲיוֹן. עֲלֵת הָעֲלוֹת מוֹכֶתֶר בְּכֶתֶר עֲלִיוֹן. בְּתֵר
יִתְנוּ לָךְ יי:

בְּרֵאשִׁית תּוֹרְתְךָ הַקְדוּמָה. רִשּׁוּמָה חֲכָמָתְךָ
הַסְתוּמָה. מַאֲיִן תִּמְצָא וְהִיא נִעְלָמָה. רֵאשִׁית
חֲכָמָה יִרְאֵת יי:

ךְ חוֹבוֹת הַנֶּהָר נִחְלִי אֲמוּנָה. מִים עֲמוּקִים יִדְלֵם
אִישׁ תְּבוּנָה. תּוֹצְאוֹתֶיהָ חֲמֻשִׁים שְׁעָרֵי בִינָה.
אֲמוּנִים נוֹצֵר יי:

אחר גמר ההקדמה הולך הש"ץ אל הבימה ומקיפים את
הבימה עם הספר תורה ואומרים פסוק בפסוק חו"ק.

ובצל רבותיה"ק מסאטמאר זי"ע המנהג לזמר חרוזים אלו בניגון מארש ששוררו
בימים הנוראים על הפיוט 'אין קצבה', ובהקפה א' וז' שאומרים חרוזים כפולים
חזרו וניגנו בניגון ב' פעמים, ובנתיים הקיף רבינו ז"ל את הבימה עם הספר

תורה בידו פעם אחת סביב האנשים שעמדו סביב הבימה עם ספרי תורה שבידם, וכן היה בין כל הקפה והקפה ולא אמר בקול רם פסוק בפסוק כמנהג העולם, ורבינו ז"ל הקפיד מאוד שלא יעמדו שם אנשים אחרים שאין מחזיקין את הספר תורה בידם, גם הקפיד דמחזיקי הספרי תורה יעמדו בתוך העיגול וכמה פעמים כשראה איש אחד שמחזיק ספר תורה בידו ואינו בתוך העיגול המתין על מקומו עד שנכנס. (כנראה שזה היה אצלו ענין ההקפות להקיף ג"כ את הספרי תורה, עיין סדר הקפות דברי יואל).

הקפה א'

לפני ההקפה החזן מתחיל בקול רם פסוקי 'מגדול
עוז' והקהל עונין אחריו פסוק בפסוק.

אצל רבותינו הקדושים זי"ע נהגו לומר 'מגדול עוז' חזן וקהל בנוסח המקובל ואח"כ ניגנו 'אנא ה' בניגון מארש. ואצל מרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל נהגו לנגן פסוקי 'מגדול עוז' בניגון מארש ואח"כ אמרו חזן וקהל 'אנא ה' בנוסח המקובל.

מגדול עוז שם יי בו ירוץ צדיק ונשגב:
ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים בלכם היום:

מקיפים את הבימה עם הספר תורה ואומרים פסוק בפסוק חו"ק

אָנָּא יי הוֹשִׁיעָה נָּא. אָנָּא יי הַצְלִיחָה נָּא. אָנָּא
יי עֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרָאנוּ: אֱלֹהֵי הַרוּחוֹת הוֹשִׁיעָה נָּא.
בּוֹחֵן לְבָבוֹת הַצְלִיחָה נָּא. גּוֹאֵל חָזֵק עֲנֵנוּ בַּיּוֹם
קְרָאנוּ:

אומרים הוי' הראשונה המשך מזמור י"ט שבתהלים שהוא נגד מדת חסד

תִּנְתָּ יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ:

אומרים בקול רם חו"ק המשך מזמור כ"ט שבתהלים שהוא נגד חסד

קוֹל יְיָ עַל הַמַּיִם, אֵל הַכְּבוֹד תִּרְעִים, יְיָ עַל מַיִם רַבִּים:

אומרים פסוק ב' מזמור ס"ז שבתהלים שהוא נגד חסד, ומצרפין ג"כ פסוק הראשונה.

**לְמַנְצַח בְּנִינּוֹת מְזֻמֹּר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ, יָאֵר
פָּנָיו אֶתֵּנוּ סֶלַח:**

אומרים פיסקא א' של תפלת אנא בכח שהוא נגד מדת חסד

אָנָּה בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צָרוֹךְ:

אומרים פסוק מזמור פ"ט שבתהלים שהוא נגד חסד

כִּי אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה:

אומרים חרוז אחד המשך מהפיוט אור הגנוז המיוסד למדת חסד, ומרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל נהג לזמרו בהתעוררות בניגון הנענועים של רבינו ז"ל או בניגון נענועים של הגה"ק בעל עצי חיים זי"ע שמזמירין על פיוט 'היה עם פפיות'.

**זְכוֹר חֶסֶדְךָ לְיִשְׂרָאֵל. לְתַת גְּדוּלָּה לְדָל שׁוֹאֵל. מִגֵּן אֲבֹתָם
שְׁלַח נָא גּוֹאֵל. וְקִרְאֵת שְׁמוֹ עִמָּנוּ אֵל:**

המשך מהפיוט אנא האל המיוסד למדת חסד.

ומרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל המשיך לזמרו בהתעוררות בניגון הנ"ל

חֶסֶדְךָ סִפְרוּ דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וַיְבָרְכֻתֶיךָ:

מזמרים ניגון הקפה ומרקדין במחול, ובגמר הריקודין אומרים
חרוז מהפיוט אל מסתתר המיוסד נגד מדת החסד.

הָאֵל הַגָּדוֹל עֵינֵי כָל נִגְדָּךְ. רַב חֶסֶד גָּדוֹל עַל
הַשָּׁמַיִם חֲסִדְךָ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם זְכוֹר לְעַבְדְּךָ.
חֲסִדֵי יְיָ אֶזְכִּיר תְּהִלּוֹת יְיָ:

ואחר הריקודין אומרים יהיה רצון להקפה ראשונה
מספר עבודת הקודש להחיד"א זצ"ל.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֲב
הַרְחָמִים, שְׁבֻזְכוֹת הַקָּפָה רִאשׁוֹנָה שֶׁהַקָּפָנוּ
לְתַבָּה בְּשִׂמְחַת תּוֹרַתְךָ הָרוֹמְזוֹת לַחֶסֶד, יְהִי
חֲסִדְךָ יְיָ עָלֵינוּ, וְתִזְכְּנוּ לְעַבְדְּךָ בִּירְאָה וְאַהֲבָה,
וְתִהְיֶה אֲהַבְתְּךָ תְּקוּעָה בְּלִבֵּנוּ תָּמִיד כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ,
וְתִהְיֶה יְרֵאתְךָ עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נַחֲטָא, וּבְכָל מַדָּה
וּמַדָּה שֶׁתִּמְדֹּד לָנוּ גּוֹדָה לְךָ בְּמָאד מְאֹד. וְתִזְכְּנוּ
לְהַשְׁכִּיל לְהַטִּיב וּלְגַמֵּל חֶסֶד בְּכָל כּוֹחַנוּ בְּגוּפֵנוּ
וּמְמוֹנֵינוּ בְּלִבְבִּי שָׁלֵם. וְיִהְיוּ כָּל מַעֲשֵׂינוּ לְשִׁמְךָ
וּלְזִכְרְךָ תַּאֲוֹת נֶפֶשׁ, וְתִזְכְּנוּ לְהִתְרַחֵק מִהַקְנָאָה
וְאַכְזָרִיּוֹת וְכַעַס, וּלְקִנּוֹת מִדַּת הַחֶסֶד בְּקִנְיָן גָּמוּר,
וּלְמַעַן תּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה הַנִּתְּנָה בְּיָמֵינוּ. וּלְמַעַן
אַבְרָהָם אֱהוּבְךָ אִישׁ הַחֶסֶד, תִּמְלֵא מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ

לְטוֹבָה. יוֹדַע לְעֵינַי הַכֹּל טוֹבָךְ וְחֶסֶדְךָ עִמָּנוּ. (ר"ת
 חֶסֶד) חֲסִדֵי יי עוֹלָם אֲשִׁירָה, לְדֹר וָדֹר אוֹדִיעַ
 אֶמּוֹנְתְךָ בְּפִי: סִתְרִי וּמִגְנִי אֶתָּה, לְדַבָּרְךָ יַחְלָתִי:
 דְּרָכֶיךָ יי הוֹדִיעֵנִי, אֲרַחֲוֶתִיךָ לְמִדָּנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן
 אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי:

הקפה ב'

לפני ההקפה החזן מתחיל בקול רם פסוקי 'מגדול
 עוז' והקהל עונין אחריו פסוק בפסוק.

אצל רבותינו הקדושים זי"ע נהגו לומר 'מגדול עוז' חזן וקהל בנוסח המקובל
 ואח"כ ניגנו 'אנא ה' בניגון מארש. ואצל מרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל נהגו לנגן
 פסוקי 'מגדול עוז' בניגון מארש ואח"כ אמרו חזן וקהל 'אנא ה' בנוסח המקובל.

מְגִדוֹל עוֹז שֵׁם יי בּוֹ יְרוּץ צִדִּיק וְנִשְׁגָּב:
 וְאַתָּם הַדְּבָקִים בֵּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלָכֶם הַיּוֹם:

מקיפים את הבימה עם הספר תורה ואומרים פסוק בפסוק חו"ק

דַּוְבָר צְדָקוֹת הוֹשִׁיעָה נָא. הָרֹדֶר בְּלִבוֹשׁוֹ הַצְלִיחָה
 נָא. וְתִיק וְעוֹשֶׂה חֶסֶד עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ:

אומרים הוי' השני' המשך מזמור י"ט שכתהלים שהוא נגד מדת גבורה

עדות יי נֶאֱמָנָה מַחְבִּימָת פְּתִי:

אומרים בקול רם חו"ק המשך מזמור כ"ט שבתהלים שהוא נגד מדת גבורה
קול יי בפת.

אומרים פסוק אחד המשך מזמור ס"ז שבתהלים שהוא נגד מדת גבורה
לדעת פארץ דרבה, בכל גוים ישועתך:

אומרים פיסקא ב' של תפלת 'אנא בכח' שהוא נגד מדת גבורה
קבל רנת עמך שגבנו מהרנו נורא:

אומרים פסוק פ"ט י"ד מתהלים שהוא נגד מדת גבורה
לך זרוע עם גבורה תעז ירך תרום ימינה:

אומרים חרוז אחד המשך מהפיוט אור הגנוז המיוסד למדת גבורה, ומרן הגאב"ד
הרמ"א זצ"ל נהג לזמרו כהתעוררות בניגון הנענועים של רבינו ז"ל או בניגון
נענועים של הגה"ק בעל עצי חיים זי"ע שמזמרים על פיוט 'היה עם פיפיות'.

בביר חזק ערתך תוהים. מעוז גבורתך רעיונה רוהים. פחד
יצחק הצל הנוהים. יודע כי אתה אלהים:

המשך מהפיוט אנא האל המיוסד למדת גבורה ומרן הגאב"ד
הרמ"א זצ"ל המשיך לזמרו כהתעוררות בניגון הנ"ל

גבורה בכל ועל רמים הודעת רוממות גדולתך:

מזמרים ניגון הקפה ומרקדין במחול ובסוף הריקודין אומרים
החרוז של הפיוט אל מסתתר המיוסד על מדת גבורה

מרום נאדר בכת וגבורה. מוציא אורה מאין
תמורה. פחד יצחק משפטינו האירה. אתה גבור
לעולם יי:

ואחר הריקודין אומרים יהיו רצון להקפה שניה
מספר עבודת הקודש להחיד"א זצ"ל.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ. יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שְׂבֻכּוֹת
הַקֶּפֶה הַזֹּאת הַשְּׁנִיָּה הַרוֹמְזוֹת לְגִבּוֹר"ה, תִּזְכְּנוּ
לְהַתְגַּבֵּר עַל יִצְרָנוּ. וְתֵן בָּנוּ כַח לְכַבּוֹשׁ תְּאוֹתֵינוּ
הַגּוֹפְנִיּוֹת. וּלְמַעַן יִצָּח"ק עֲקִדָּךְ נֶאֱזָר בְּגִבּוֹר"ה עוֹרְרָה
אֶת גְּבוּרָתְךָ וּלְכָה לִישׁוּעָתָה לָנוּ. וְכִמוֹ שְׂכַבְשׁ
אֲבָרָהָם אֲבִינוּ אֶת רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רָצוֹנְךָ בְּלִבְכָּב וְשָׁלֵם.
כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסְךָ. וַיְגִלוּ רַחֲמֶיךָ עַל
מִדּוֹתֶיךָ. וְתִתְּנֵהָ עִמָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד.
וְתִכְנֶס לָנוּ לְפָנִים מְשׁוֹרֵת הַדִּין. וּבִטְוֵבָה הַגָּדוֹל יֵשׁוּב
חֲרוֹן אַפֶּךָ מֵעַמָּךְ וּמֵעִירְךָ וּמֵאֶרְצְךָ וּמִנְחָלָתְךָ. וְתִבְטֵל
מֵעֲלֵינוּ כָּל גְּזִירוֹת קִשּׁוֹת וְרָעוֹת. וְתִגְזֹר עָלֵינוּ גְּזִירוֹת
טוֹבוֹת כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ: (פסוקים ר"ת גבורה) גַּם מִזֵּדִים
חֲשׂוֹךְ עֲבָדְךָ אֵל יִמְשְׁלוּ בִּי אֲזֵי אֵיתָם: בְּאַכְרָתוֹ יִסָּךְ
לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה צָנָה וְסוֹחֲרָה אִמְתּוֹ: וְאַנְחָנוּ
עִמָּךְ וְצֵאן מִרְעִיתְךָ נוֹדָה לָךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָּר
תְּהִלָּתְךָ: רַעֲהָ יִשְׂרָאֵל הָאֲזִינָה נִהַג בְּצֵאן יוֹסֵף יֵשֵׁב
הַכְּרוּבִים הוֹפִיעָה: הוֹרְנִי יְיָ דְרָכְךָ אֶהְיֶה בְּאַמְתְּךָ
יַחַד לִבְכִּי לִירְאָה שְׁמֶךָ: יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן
לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי:

הקפה ג'

לפני ההקפה החזן מתחיל בקול רם פסוקי 'מגדול
עוז' והקהל עונים אחריו פסוק בפסוק.

אצל רבותינו הקדושים זי"ע נהגו לומר 'מגדול עוז' חזן וקהל בנוסח המקובל
ואח"כ ניגנו 'אנא ה' בניגון מארש. ואצל מרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל נהגו לנגן
פסוקי 'מגדול עוז' בניגון מארש ואח"כ אמרו חזן וקהל 'אנא ה' בנוסח המקובל.

מִגְדוֹל עוֹז שֵׁם יְיָ בּוֹ יְרוּץ צָדִיק וְנִשְׁגָּב:
וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלָכֶם הַיּוֹם:

מקיפים את הכימה עם הספר תורה ואומרים פסוק בפסוק חו"ק

וַיֵּן וַיִּשָּׂר הוֹשִׁיעָה נָא. חוֹמַל דְּלִים הַצְלִיחָה נָא.
טוֹב וּמַמְיֵב עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרִיאָנוּ:

אומרים חו"ק השלישית המשך מזמור י"ט שכתהלים שהוא נגד מדת תפארת
פְּקוּדֵי יְיָ יִשְׂרָאֵל מְשַׁמְחֵי לֵב.

אומרים בקול רם חו"ק המשך מזמור כ"ט שכתהלים שהוא נגד מדת תפארת
קוֹל יְיָ בְּהָדָר:

אומרים פסוק אחד המשך מזמור ס"ז שכתהלים שהוא נגד מדת תפארת
יִזְרוּךְ עַמִּים אֱלֹהִים, יִזְרוּךְ עַמִּים בָּלָם:

אומרים פיסקא ג' של תפלת אנא בכח שהוא נגד מדת תפארת
נָא גְבוּר דּוֹרְשֵׁי יְחוּדָךְ כְּכַבְתָּ שְׁמֶרֶם:

אומרים פסוק במיכה ז, כ שהוא נגד מדת תפארת

תַּתֵּן אֶמֶת לַיַּעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם:

אומרים חרוז אחד המשך מהפיוט אור הגנוז המיוסד למדת תפארת, ומרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל נהג לזמרו בהתעוררות בניגון הנענועים של רבינו ז"ל או בניגון נענועים של הגה"ק בעל עצי חיים זי"ע שמזמרין על פיוט 'היה עם פיפיות'.
וְתִיק זְכוֹר מַעֲמַד סִינִי. בְּהַגְלוֹת תַּפְאֲרֶתְךָ לְעַם אֱמוּנִי.
אֲבִיר יַעֲקֹב שְׁמַע בְּקוֹל תַּחֲנוּנִי. וְאֲנִי תַפְלִיתִי לְךָ יי:

המשך מהפיוט אנא האל המיוסד למדת תפארת.
ומרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל המשך לזמרו בהתעוררות בניגון הנ"ל
תַּפְאֲרֶתְךָ פָּנָה אֵלַי רוּמָמוֹת תּוֹרַת אִמְרֶתְךָ:

מזמרין ניגון הקפה ומרקדין במחול, ובסוף הריקודין אומרים
חרוז מהפיוט אל מסתתר המדומז נגד מדת תפארת.

**מִי אֵל כָּמוֹךָ עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת. אֲבִיר יַעֲקֹב נוֹרָא
תְּהַלּוֹת. תַּפְאֲרַת יִשְׂרָאֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת. כִּי שׁוֹמֵעַ
אֶל אֲבִיוֹנִים יי:**

ואחר הריקודין אומרים יהי רצון להקפה שלישית
מספר עבודת הקודש להחיד"א זצ"ל.

**יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ. יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שְׂפֹכוֹת
הַקֶּפֶה שְׁלִישִׁית הָרוּמָמוֹת לְתַפְאֲרֶ"ת, תִּזְכְּנוּ לֵהָיוֹת
מַעֲבָדֶיךָ הַנֶּאֱמָר עֲלֵיהֶם יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֲרֵה.
וְתִזְכְּנוּ לַעֲסוֹק בְּתוֹרֶתְךָ הַקְדוּשָׁה תּוֹרַת אֶמֶת. וְתִהְיֶה
כָּל מַגְמַתֵּינוּ לְבִקֵּשׁ הָאֶמֶת. וְתַחֲנֹנוּ לְמַעַן דַּעַת אֱמִיתִיּוֹת
דִּינֵי הַתּוֹרָה. וְתִזְכְּנוּ לְהִתְרַחֵק מִהַשְׁקָר וְהַפְּזֹב. וְכָל פְּנוֹת**

שִׁנְפָּנָה יְהִיו עַל דְּבַר אֲמֶת. וּבִזְכוּת תּוֹרַת אֲמֶת. וּבִזְכוּת
 יַעֲקֹב אֲבִינוּ הַחֲתוּם בְּתַפְאָרַת מִדַּת אֲמֶת. וּכְתִיב תִּתֵּן
 אֲמֶת לַיַּעֲקֹב, תַּעֲנֶנּוּ וְתַעֲשֶׂה בְּקִשְׁתֵּינוּ. וְנִקְרָאָה יְרוּשָׁלַּיִם
 עִיר הָאֲמֶת. עַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מְהֵרָה
 בְּתַפְאָרַת עוֹנֶד: (פסוקים ר"ת תפארת) תִּתְקַרֵּב רְנָתִי לִפְנֶיךָ
 יי כְּדַבְּרֶךָ הַבִּינֵנִי: פְּעָמֵי הָכֵן בְּאִמְרַתְךָ וְאַל תִּשְׁלַט בִּי
 כָּל אֶוֹן: אֲשֶׁרִי אָדָם עוֹז לוֹ כֶּךָ מְסִילוֹת בְּלִבָּבָם: רַחֲמֶיךָ
 רַבִּים יי כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיִּינִי: תִּהְלֵת יי יְדָבָר פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל
 בָּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמִרֵי פִי וְהִגִּיוֹן
 לְבִי לִפְנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי:

הקפה ר'

לפני ההקפה החזן מתחיל בקול רם פסוקי 'מגדול
 עוז' והקהל עונין אחריו פסוק בפסוק.

אצל רבותינו הקדושים זי"ע נהגו לומר 'מגדול עוז' חזן וקהל בנוסח
 המקובל ואח"כ ניגנו 'אנא ה' בניגון מארש. ואצל מרן הגאב"ד הרמ"א
 זצ"ל נהגו לנגן פסוקי 'מגדול עוז' בניגון מארש ואח"כ אמרו חזן וקהל
 'אנא ה' בנוסח המקובל.

מִגְדוֹל עוֹז שֵׁם יי בּו יְרוּץ צְדִיק וְנִשְׁגָּב:
 וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלָכֶם הַיּוֹם:

מקיפים את הבימה עם הספר תורה ואומרים פסוק בפסוק חו"ק

**יִדְעַ מַחְשְׁבוֹת הוֹשִׁיעָה נָא. כִּבִּיר וְנֶאֱוָר הַצְלִיחָה
נָא. לֹוֹבֵשׁ צִדְקוֹת עֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:**

אומרים חו"ק הרביעית המשך מזמור י"ט שכתהלים שהוא נגד מדת נצח

מַצּוֹת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינֵינוּ:

אומרים בקול רם חו"ק המשך מזמור כ"ט שהוא נגד מדת נצח

**קוֹל יְיָ שׁוֹבֵר אֲרָזִים, וַיִּשְׁפֹּר יְיָ אֶת אֲרָזֵי הַלְבָנוֹן: וַיִּרְקִידֵם
בְּמֹו עֵגֶל, לְבָנוֹן וּשְׁרִיזוֹן בְּמֹו בֶן רֵאמִים:**

אומרים פסוק אחד המשך מזמור ס"ז שכתהלים שהוא נגד מדת נצח

**וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֻמִּים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל, וּלְאֻמִּים
בְּאֶרֶץ תִּנְחָם סֵלָה:**

אומרים פיסקא ד' של תפלת אנא בכח שהוא נגד מדת נצח

בְּרַכְּכֶם מְהֵרָה רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ תִּמְיד וְנִמְלִים:

אומרים פסוק ט"ז י"א מתהלים שהוא נגד מדת נצח

**תוֹדִיעֵנִי אֶרֶץ חַיִּים שְׁבַע שְׁמָחוֹת אֶת פְּנִיךָ נַעֲמֹת בְּיָמֶיךָ
נֶצַח:**

אומרים חרוז אחד המשך מהפיוט אור הגנוז המיוסד על מדת נצח, ומרן הגאב"ד
הרמ"א זצ"ל נהג לזמרו כהתעוררות על ניגון הנענועים של רבינו ז"ל או בניגון
נענועים של הגה"ק בעל עצי חיים זי"ע שמזמרים על פיוט היה עם פפיות.

תְּמוֹךְ רַגְלֶיךָ עַל בֶּס הַפְּלָאוֹת. בְּנִצָּחַת הוֹדֶךָ עֲנֵנוּ נוֹרָאוֹת.

בַּיּוֹם מוֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ עִמָּנוּ לְטוֹבָה אוֹת. אֵתָה יְיָ אֱלֹהִים
צָבָאוֹת:

המשך מהפיוט אנא האל המיוסד למדת נצח ומרן הגאב"ד
הרמ"א זצ"ל המשיך לזמרו בהתעוררות בניגון הנ"ל.

נֶצַח צָבָאוֹת חֲסִידֶךָ יִרְנְנוּ תַּחֲלָתֶךָ:

מזמריניגון הקפה ומרקדיני במחול, ובסוף הריקודיני אומרים
החרוז מהפיוט אל מסתתר המיוסד למדת נצח.

יְהִי זְכוֹת אָבוֹת יִגֵּן עָלֵינוּ. נֶצַח יִשְׂרָאֵל מְצֻרֹתֵינוּ
גָּאֻלָּנוּ. וּמִבּוֹר גְּלוּת דִּלְנוּ וְהַעֲלֵנוּ. לְנֶצַח עַל
מְלָאכַת בֵּית יְיָ:

ואחר הריקודיני אומרים יהי רצון להקפה ד' מספר עבודת הקודש להחיד"א זצ"ל.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ. יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אָבוֹתֵינוּ. אֵל מְלֵא
רַחֲמִים. שֶׁתַּעֲשֶׂה לָּמַעַן זְכוֹת הַקָּפָה רַבִּיעִית
הַרוֹמֶזוֹת לְמִדַּת נֶצַח. בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ נֶצַח
סֶלָה וְעַד. וְנִשְׁמָחָה וְנִרְאָה נְעִימוֹת בִּימִינֶךָ נֶצַח. וְתִזְכְּנוּ
לְכָל הַבְּטָחוֹת וְנִחְמוֹת שֶׁהַבְּטָחָתְנוּ עַל יְדֵי גִבְיָתֶךָ
הַקְּדוֹשִׁים. וְגַם נֶצַח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשָּׁקֵר וְלֹא יִנָּחַם. וְתַחֲזַקְנוּ
וְתִאֲמָצְנוּ לְנֶצַח. וְתִנָּצַח אוֹיְבֵינוּ וְתִסָּתוּם וְתִחֲסוּם פִּי כָּל
הַמְּקַטְרִיגִים עָלֵינוּ. וְלָמַעַן זְכוֹת מִשְׁ"ה רַעֲיָא מְהִימָנָא
הַחֲתוּם בְּמִדַּת הַנֶּצַח. תִּאִיר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶיךָ. וְאַחֲרֵי
מְצוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשֵׁנוּ. וְתִגָּאֻלָּנוּ גְּאוּלַּת עוֹלָם מְגָלוֹת

הַחֵל הַזֶּה. בְּזִכּוֹת מֹשֶׁה רַעֲיָא מְהִימָנָא. וְתִבְנֶה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְקוֹל בֶּן לְוִי תִסּוֹב עַל שִׁיר"ה
וְנִבֵּל"ה עִמּוֹ כְּנֹר נְעִים עִם נָבֵל, לְנִצָּחַ עַל מְלֹאכֶת בֵּית
יְי: (פסוקים ר"ת נצח) נִוְדַע בִּיהוּדָה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל גְּדוֹל
שְׁמוֹ: צֶדֶק לְפָנָיו יִהְיֶה וְיִשָּׁם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו: חֲגִנִי אֲדָנִי
כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל הַיּוֹם: יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן
לְבִי לְפָנֶיךָ יְי: צוּרִי וְגֹאֲלִי:

הקפה ה'

לפני ההקפה החזון מתחיל בקול רם פסוקי
'מגדול עוז' והקהל עונין אחריו פסוק בפסוק.

אצל רבותינו הקדושים זי"ע נהגו לומר 'מגדול עוז' חזן וקהל בנוסח המקובל
ואח"כ ניגנו 'אנא ה' בניגון מארש. ואצל מרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל נהגו לנגן
פסוקי 'מגדול עוז' בניגון מארש ואח"כ אמרו חזן וקהל 'אנא ה' בנוסח המקובל.

מִגְדוֹל עוֹז שֵׁם יְי בּו יְרוּץ צִדִּיק וְנִשְׁגָּב:
וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלָכֶם הַיּוֹם:

מקיפים את הכימה עם הספר תורה ואומרים פסוק בפסוק חז"ק

מִלֶּךְ עוֹלָמִים הוֹשִׁיעָה נָא. נְאוּר וְאֲדִיר הַצְּלִיחָה
נָא. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים עֲנֵנוּ כִּיּוֹם קָרָאנוּ:

אומרים הוי' החמישית המשך מזמור י"ט שבתהלים שהוא נגד מדת הוד

יִרְאֵת יְיָ מְהוֹרָה עֹמֶדֶת לְעַד.

אומרים בקו"ר חו"ק המשך מזמור כ"ט שהוא נגד מדת הוד

קוֹל יְיָ חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ:

אומרים פסוק אחד המשך מזמור ס"ז שבתהלים שהוא נגד מדת הוד

יִזְדּוֹף עַמִּים אֱלֹהִים, יִזְדּוֹף עַמִּים כָּלֵם:

אומרים פיסקא ה' של תפלת אנא בכח שהוא נגד מדת הוד

חֲסִין קְדוֹשׁ פְּרוֹב טוֹבָךְ נִחַל עֲדָתְךָ:

אומרים פסוק ח, ב מתהלים שהוא נגד הוד

יְיָ אֲדוֹנֵינוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּנָּה הוֹדְךָ עַל הַשָּׁמַיִם:

אומרים חרוז אחד המשך מהפיוט אור הגנוז המיוסד למדת הוד, ומרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל נהג לזמרו כהתעוררות על ניגון הנענועים של רבינו ז"ל או בניגון נענועים של הגה"ק בעל עצי חיים זי"ע שמזמרים על פיוט היה עם פיפיות.

תִּמְוֶה רִנָּתְךָ עַל כֶּסֶם הַפְּלָאוֹת. בְּנִצָּח הוֹדְךָ עֲנֵנוּ נוֹרָאוֹת. פִּימֵי מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשֵׂה עִמָּנוּ לְטוֹבָה אוֹת. אַתָּה יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת:

אומרים חרוז אחד המשך מהפיוט אנא האל המיוסד למדת הוד. ומרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל המשיך לזמרו כהתעוררות בניגון הנ"ל

הוֹד וְהָדָר רָךְךָ פִּקְוֶדֶיךָ הִבִּינֵנִי וְאַשִׁיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ:

מזמרים ניגון הקפה ומרקדין במחול, ובסוף הריקודין אומרים
חרוז מהפיוט אל מסתתר המיוסד למדת הוד.

מִיָּמִין וּמִשְּׁמָאל יִנִּיקַת הַנְּבִיאִים. נֶצַח וְהוֹד מֵהֶם
נִמְצָאִים. יָכִין וּבֹעֵז בְּשֵׁם נִקְרָאִים. וְכָל בְּנֵי
לְמוֹדֵי יי:

ואחר הריקודין אומרים היה רצון להקפה ה' מספר עבודת הקודש להחיד"א זצ"ל.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ. יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
שְׁתַּעֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ, וּלְמַעַן זְכוֹת הַקֶּפֶה
הַחֲמִישִׁית הָרוֹמֶזֶת לְהו"ד. וּתְזַכְּנוּ שְׁלֹא גִלְךָ בַּעֲצַת
רְשָׁעִים. וְלֹא נִהְיָה מִהוֹלְכֵי רָכִיל. וּלְמַעַן זְכוֹת
אֲהֶר"ן קְדוֹשׁ יי הַחֲתוּם בְּמִדַּת הו"ד לְמוֹכָה תְּזַכְּנוּ
לְרֹדֶף שָׁלוֹם וּלְבַקֵּשׁ שָׁלוֹם, וְלִשִּׁים שָׁלוֹם וּלְהַרְבוֹת
שָׁלוֹם בָּעוֹלָם, וּלְמַעַבְד עוֹבְדֵי דֵּאֲהֶרֶן. וְתִשִּׁים
שָׁלוֹם בֵּינֵינוּ. וּתְבָרְכֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. וּבֹא
לְצִיּוֹן גּוֹאֵל. גָּדוֹל כְּבוֹדוֹ בִּישׁוּעָתְךָ הוֹד וְהֶדֶר תִּשְׁוֶה
עָלָיו בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ: (פסוקים ר"ת הוד) תִּשָּׂם נִפְשֵׁנוּ
בְּחַיִּים וְלֹא נָתַן לְמוֹט רַגְלֵנוּ: וַיְהִי יי לִי לְמִשְׁגָּב
וְאֱלֹהֵי לְצוֹר מַחֲסִי: דֶּרֶךְ מִצּוֹתֶיךָ אֲרוֹץ כִּי תִרְחִיב
לְבִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי
וְגֹאֲלֵי:

הקפה ו'

לפני ההקפה החזן מתחיל בקול רם פסוקי 'מגדול
עוז' והקהל עונים אחריו פסוק בפסוק.

אצל רבותינו הקדושים זי"ע נהגו לומר 'מגדול עוז' חזן וקהל בנוסח המקובל
ואח"כ ניגנו 'אנא ה' בניגון מארש. ואצל מרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל נהגו לנגן
פסוקי 'מגדול עוז' בניגון מארש ואח"כ אמרו חזן וקהל 'אנא ה' בנוסח המקובל.

מַגְדוֹל עוֹז שֵׁם יְיָ בּוֹ יְרוּץ צָדִיק וְנִשְׁגָּב:
וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלָכֶם הַיּוֹם:

מקיפים את הכימה עם הספר תורה ואומרים פסוק בפסוק חו"ק

**עוֹזֹר דְּלִים הוֹשִׁיעָה נָא. פּוֹדֶה וּמַצִּיל הַצְּלִיחָה נָא.
צוֹר הָעוֹלָמִים עֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ:**

אומרים הוי' השיטת המשך מזמור י"ט שבתהלים שהוא נגד מדת יסוד,
ואומרים אח"כ שאר פסוקי המזמור עד הוי' השביעית שבפסוק האחרון.

מִשְׁפָּטִי יְיָ אֱמַת צִדְקוֹ יַחֲדוּ: הַנְּחַמְדִּים מוֹהֵב וּמְפֹז רַב.
וּמַתּוּקִים מְדַבֵּשׁ וְנֹפֶת צוּפִים: גַּם עֲבָדְךָ נִזְהָר בָּהֶם. בְּשִׁמְרָם
עָקֵב רַב: שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נִקְנִי: גַּם מוֹדִים חֲשׂוֹךְ
עֲבָדְךָ. אֵל יִמְשְׁלוּ בִי אֲזִי אֵיתָם. וְנִקְיִתִי מִפֶּשַׁע רַב:

אומרים בקו"ר חו"ק המשך מזמור כ"ט שהוא נגד מדת יסוד

קוֹל יְיָ יַחֲלִי מְדַבֵּר יַחֲלִי יְיָ מְדַבֵּר קִדְשׁ:

אומרים פסוק אחד המשך מזמור ס"ז שבתהלים שהוא נגד מדת יסוד

אָרֶץ נָתַנָּה יְבוּלָהּ, יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ:

אומרים פיסקא ו' של תפלת אנא בכח שהוא נגד מדת יסוד

יְחִיד נֶאֱמָה לְעַמָּךְ הִנֵּה זֹכְרֵי קִרְשֶׁתְךָ:

אומרים פסוק קמ"ה י"ז מתהלים שהוא נגד מדת יסוד

צִדִּיק יִי בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׁיו:

אומרים חרוז אחד המשך מהפיוט אור הגנוז המרומז למדת יסוד, ומרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל נוהג לזמרו בהתעוררות על ניגון הנענועים של רבינו ז"ל או בניגון נענועים של הגה"ק בעל עצי חיים זי"ע שמזמרים על פיוט היה עם פיפיות.

יְקִיר אֱמֹר לְצִרּוֹתֵי דִי. נוֹהֵג בְּצֵאן יוֹסֵף הוֹסֵף מִחֲמַדִּי. יִסֵּד בְּצִיּוֹן אֵל חַי יִקְרַת יִסּוּדִי. וְנַחֲלַת עֲרִיצִים שְׂדֵי:

אומרים חרוז אחד המשך מהפיוט אנא האל המרומז למדת יסוד, ומרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל המשיך לזמרו בהתעוררות בניגון הנ"ל.

יְסוּדוֹת סוּדְךָ וַיִּשְׁרֹת דְּרָכֵי צִדְקוֹתֶיךָ:

מזמרים ניגון הקפה ומרקדין במחול ובסוף הריקודין אומרים המשך מהפיוט אל מסתתר המיוסד למדת יסוד

י סוּד צִדִּיק בְּשִׁבְעָה נֶעְלָם. אוֹת בְּרִית הוּא לְעוֹלָם. מַעֲיִן הַבְּרָכָה צִדִּיק יִסּוּד עוֹלָם. צִדִּיק אַתָּה יִי:

ואחר הריקודין אומרים היה רצון להקפה ו' מספר עבודת הקודש להחיד"א זצ"ל.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ. יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שְׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ. וּלְמַעַן זְכוּת הַקָּפָה

הַשִּׁישִׁית הָרוֹמְזוֹת לְיוֹסֵ"ד. וְתִצְלִלְנוּ מִכָּל חֵטָא
וְעוֹן וְהִרְהוּר הָרָע. וְאַתָּה בְּטוֹבָךְ הַגָּדוֹל תִּלְקַט
אֲשֶׁר פָּזַרְנוּ. וְתִיַּחַד אֲשֶׁר הִפְרַדְנוּ. וְתִתֵּקֵן אֲשֶׁר
עֲוִיתָנוּ. וְתוֹצִיא לָאוֹר כָּל הַנִּיצוּצוֹת שֶׁל קְדוּשָׁה
אֲשֶׁר נִטְמְעוּ בֵּין הַקְּלִיפּוֹת. חִי"ל בַּל"ע וַיְקִיֶּאֱנוּ
מִבִּטְנֵנוּ יוֹרְשָׁנוּ אֵל. וְתִזְכְּנוּ לְשִׁמּוֹר עֲצָמֵנוּ
וְדַרְכֵּנוּ מִכָּל חֵטָא. וְלֹא יִמָּצֵא בָנוּ וּבִזְרַעֲנוּ שׁוֹם
פָּגָם. וַיְהִי כָּל זֶרַעֲנוּ זֶרַע קוֹדֵשׁ. וּבִזְכוֹת יוֹסֵ"ף
צְדִיקִיךָ הַחֲתוּם בְּמִדַּת הַיִּסוֹד תִּתְּרַחֵם עָלֵינוּ.
אֵל שְׂדֵי יִסֹּד יִסֹּד צִיּוֹן תְּרוֹמְמָנָה קְרָנוֹת צְדִיק.
וּבִזְכוֹת יוֹסֵף יוֹסֵף יְיָ שְׁנִית יָדוֹ וַיִּגְאָלֵנוּ גְּאוּלַּת
עוֹלָם בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ: (פסוקים ר"ת יסוד) יֵשׂא
בְּרָכָה מֵאֵת יְיָ וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: סוֹר מִרָע
וַעֲשֵׂה טוֹב בִּקְשׁ שָׁלוֹם וְרַדְפָּהוּ: וְהָיָה כָּעֵץ
שֶׁתּוֹלַע עַל פִּלְגֵי מָיִם אֲשֶׁר פָּרִיו יִתֵּן בְּעֵתוֹ
וְעָלָהוּ לֹא יִבּוֹל וְכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ: דְּרָכֵי
סִפְרָתִי וְתַעֲנִנִי לְמַדְנִי חֻקֶּיךָ: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי
פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי:

הקפה ז'

לפני ההקפה החזן מתחיל בקול רם פסוקי
'מגדול עוז' ודקהל ענין אחריו פסוק בפסוק.

אצל רבותינו הקדושים זי"ע נהגו לומר 'מגדול עוז' חזן וקהל בנוסח המקובל
ואח"כ ניגנו 'אנא ה' בניגון מארש. ואצל מרן הגאב"ד הרב"א זצ"ל נהגו לנגן
פסוקי 'מגדול עוז' בניגון מארש ואח"כ אמרו חזן וקהל 'אנא ה' בנוסח המקובל.

מגדול עוז שם יי בו ירוץ צדיק ונשגב:
ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים בלכם היום:

מקיפים את הכימה עם הספר תורה ואומרים פסוק בפסוק חו"ק

קדוש ונורא הושיעה נא. רחום וחנון הצליחה
נא. שומר הבית והחסד עננו ביום קראנו. תומך
תמימים הושיעה נא. תקיף לעד הצליחה נא.
תמים במעשיו עננו ביום קראנו:

אומרים הוי' השביעית המשך מזמור י"ט שבתהלים שהוא נגד מלכות
יחיו לרצון אמרי פי והגיון לבי. לפניה יי צורי וגאלי:

אומרים בקו"ר חו"ק המשך מזמור כ"ט שהוא נגד
מדת מלכות, ואח"כ מסיימן המזמור

קול יי יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו בלו אומר
בבור: יי למבול ישב וישב יי מלך לעולם: יי עז לעמו
יתן יי יברך את עמו בשלום:

אומרים פסוק אחד המשך מזמור ס"ז שבתהלים שהוא נגד מדת מלכות

יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים, וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ:

אומרים פיסקא ז' של תפלת אנא בכח שהוא נגד מדת מלכות, ומסיימין ג"כ הפיסקא האחרונה בשכמל"ו

**שְׁוַעֲתֵנוּ קִבֵּל וְשָׁמַע צַעֲקָתֵנוּ יוֹדַע תַּעֲלֹמֹת: בְּרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:**

אומרים פסוק מדברי הימים א' (כ"ט, י"א) שהוא כולל כל הז' מדות, דמדת חסד נקרא 'גדולה' ומדת יסוד נקרא 'כל'.

**לֵךְ יְיָ הַגְדֵּלָה וְהַגְבֹּרָה וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד כִּי כָל
בְּשָׂמִים וּבְאַרְץ: לֵךְ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמַּתְנַשָּׂא לְכָל לְרֹאשׁ:**

אומרים פסוק מזכריה (י"ה, ט) שהוא נגד מדת מלכות

**וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשְׁמוֹ
אֶחָד:**

אומרים פסוק מיוחד ה' (דברים ו', ד)

וּבִתְוֹרֶתְךָ בְּתוֹב לֵאמֹר שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

אומרים שני חרוזים האחרונים המשך מהפיוט אוד הגנוז המיוסדים למדת מלכות. ומרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל נהג לזמרו בהתעוררות על ניגון הנענועים של רבינו ז"ל או בניגון נענועים של הגה"ק בעל עצי חיים זי"ע שמזמרים על פיוט היה עם פפיות.

**צִמַּח בְּמַלְכוּת יִרְאוּ עֵינֵי. עָמוֹ אֱלֹהֵיוּ קִנְאִי בֶן קִנְאִי. מִגֵּן
דָּוִד הַקָּשָׁב שִׁיר רִנָּנִי. לְמַעַן שְׁמַךְ אֲדֹנָי:**

**וַזִּיזוּ שְׁפָעָךָ לְשָׂרְפִים תָּבִיא. עַל חֵיוֹת וְאוֹפָנִים בְּדִגְלֶיךָ
תַּצְבִּיא. שׁוֹבַע שְׁמֹחוֹת תָּבִיא לְאֶרֶץ הַצְּבִי. יִהְיֶה לְרִצּוֹן אִמְרֵי
כִּי וְהִגִּיזוֹן לְבִי:**

אומרים שני חרוזין האחרונים המשך של הפיוט אנא האל המיוסדים למדת מלכות. ומרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל המשיך לזמרו בהתעוררות בניגון הנ"ל.

מַלְכוּתְךָ לְעוֹלָמִים כְּבוֹד וְחֵדֶר תִּפְאָרְתְּךָ נִתַּתְּ לָנוּ תוֹרַת
אַמֶּת וַחַיֵּי עוֹלָם:

נָטַע נַעֲמָן נִטְעָה בְּתוֹכֵנוּ וּבְלִפִּי צִפְנִתְּ אִמְרָתְךָ. גַּל עֵינַי
וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי לַמְדֵּנִי חֻקְךָ:

מזמרים ניגון הקפה ומרקדין במחול ובאמצע הריקודין מפסיקין ואומרים
חרוז אחד המשך מהפיוט אל מסתתר המיוסד למדת מלכות

נָ אֶהְיֶה בְּמִהְרָה מַלְכוּת דָּוִד וְיִשְׁלָמָה. בְּעֵטְרָה
שְׁעֵטְרָה לוֹ אָמוֹ. בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל כָּלָה קְרוּאָה
בְּנִעֻמָּה. עֵטְרַת תִּפְאָרֶת בִּיד יי:

ובסוף הריקודין אומרים את חרוז האחרון מהפיוט אל
מסתתר המיוסד על כלליות עשר ספירות.

חֶזֶק מִיַּחַד כְּאַחַד עֶשֶׂר סְפִירוֹת. וּמִיַּחַד אֱלוֹהִים
יִרְאֶה מְאֻרוֹת. סְפִיר גִּזְרָתָם יַחַד מְאִירוֹת. תִּקְרַב
רְנָתֵנוּ לְפָנֶיךָ יי:

ואחר הריקודין אומרים היהי רצון להקפה ז' מספר עבודת הקודש להחיד"א זצ"ל.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֵל
מֵלֵא רַחֲמִים. שְׁתַּעֲשֶׂה לָּמַעַן רַחֲמֶיךָ. וּבִזְכוּת
הַקֶּפֶה שְׂבִיעִית הַרוּמָזַת לְמַלְכוּת. וְתִגְלָה וְתִרְאֶה
מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה. וּמְלוּךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כָּלֹ

בְּכַבֹּדָךְ. וְהִיְתָה לִי הַמְּלוּכָה וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל
כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד.
וַעֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם הַחַתּוּם
בְּמִדַּת מַלְכוּת. וְתִשְׁרָה שְׂכִינְתָךְ עָלֵינוּ. יְהִי יי
אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֵל יַעֲזֹבֵנוּ
וְאֵל יִטְשֵׁנוּ: (פסוקים ר"ת מלכות) מְהֵלֵל אֶקְרָא יי
וּמִן אוֹיְבֵי אוֹשֵׁעַ: לְעוֹלָם יי דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמַיִם:
כִּי חֲסִדְךָ גָּדוֹל עָלַי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׁאוּל תַּחֲתֶיהָ:
וְאֲנִי כְּזֹת רַעֲנָן בְּבֵית אֱלֹהִים בְּמַחְתִּי בְּחֶסֶד
אֱלֹהִים עוֹלָם וָעֶד: תַּאֲוֹת עֲנֹוִים שְׁמַעְתָּ יי תָּכִין
לָבָם תִּקְשִׁיב אֲזִנֶּיךָ: יְהִיו לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן
לִבִּי לִפְנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אח"כ אומרים תפלה זו מספר עבודת הקודש להחיד"א זצ"ל

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים בִּירְאָה
וְאֶהְבָּה וְשִׂמְחָה רַבָּה, לְהוֹדוֹת לָךְ עַל
אֲשֶׁר קִדְּשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וּבְחִרְתָּ בָנוּ מִכָּל
הָעַמִּים, אֶהְבֵּת אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָנוּ. וְתִתֵּן לָנוּ אֶת
תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה תּוֹרָה שְׂפָכְתָב וְתּוֹרָה שְׂפָעַל

פֶּה. וְקִרְבָּתָנוּ לַעֲבוּדָתְךָ. מָה אָנוּ, מָה חַיִּינוּ,
 אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֲסָדִים גְּדוֹלִים רַבִּים וְעֲצוּמִים
 בָּאֱלֹהִים. וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנִיחָנוּ לָךְ
 וּמַהֲלָלִים לְשֵׁם תַּפְאֲרֶתְךָ. אָמֵן גְּדוֹל צַעֲרֵנוּ
 בְּהַעֲלוֹתָנוּ עַל לִבֵּבָנוּ כָּל אֲשֶׁר נִתְּרַשְׁלָנוּ מִלַּעֲסֶק
 בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה, וְכָל אֲשֶׁר פָּגַמְנוּ בְּלְמוּדָנוּ, הֵן
 מִצַּד לְמוּד לְהַתְגַּדֵּל, הֵן מִצַּד שְׁלֹא לְמַדְנוּ
 בְּקִדְשָׁה וַיִּרְאֶה כְּדָת מָה לַעֲשׂוֹת, וְהֵן שְׁלֹא
 טָרַחְנוּ לְהַבִּין דָּבָר עַל בּוֹרֵיוּ מִצּוֹי הַדִּין וְעוֹמֵק
 הַהֲלָכָה, וְהֵן אֲשֶׁר קִטְפָנוּ מְלוּחַ עָלֵי שִׁיחַ, וְהֵן
 אֲשֶׁר לֹא תִמְכְּנוּ וְחִזְקָנוּ בְּרַכֵּי דְרַבָּנָן דְּשִׁלְהִי, וְלֹא
 אִמְצָנוּ בְּרַכִּים בּוֹשְׁלוֹת. וְכֹזֶאֱת וְכֹזֶאֱת פָּגַמְנוּ
 בְּכ"ב אוֹתִיּוֹת תּוֹרַתְךָ, וְטָעִינוּ בְּלְמוּד וּבַהוֹרָאָה,
 וְלֹא נִהְגָנוּ בְּטַכְסִים תַּלְמִיד חָכֵם. וְעוֹד אַחֲרֵת
 לְאֲשֶׁר נָפְלוּ גִצּוּצֵי תּוֹרָתֵנוּ וּמִצְוֹתֵינוּ לְבוֹרוֹת
 גִּשְׁפָּרִים, וַיִּשָּׁב מִמָּנוּ שָׁבִי:

עַל הַכֹּל בּוֹשָנוּ וְנִכְלָמְנוּ וּבְמִסְתָּרִים תִּבְכֶּה גִפְשָנוּ.
 יִרְאֶה וְרָעַד יָבֹא בָנוּ וְתִכְסְנוּ פְלָצוֹת. וְהֵן עַתָּה

בְּבוֹשֶׁת פָּנִים אָנוּ שָׂכִים וּמִתְחַרְטִים. וְאָנוּ רוֹצִים
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּרְצוֹנְךָ. וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֵל רַחוּם וְחַנוּן הַטּוֹב וְהַמְּטִיב.
 שֶׁתִּקְבֹּל כְּוִנָּתָנוּ. כִּי אַתָּה בּוֹחֵן לְבוֹת. וַיִּדְעָתָ
 שֶׁרְצוֹנָנוּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲסוֹק בְּתוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה
 בְּדַת מָה לַעֲשׂוֹת. וְאַתָּה הַבְּטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ
 חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל. הֵבֵא לְמַהֵר מְסִיעֵינָא אוֹתוֹ. וּבִכֵּן
 יִהְיוּ נָא רַחֲמֶיךָ. וְרֵאֵה כִּי אֲזַלְתָּ יָד וְאַפָּס עָצוֹר
 וְעֻזּוֹב. וְאוֹיֵר אֶרֶץ הָעַמִּים וּבִטּוֹל הַטְּהָרָה וְתוֹקֶף
 גְּלוּת גּוֹף וְנַפֶּשׁ הֵן הִנָּה הָיוּ כְּעוֹכְרֵינוּ. כִּי גָבַר
 אוֹיֵב יִצְרָנוּ הָרַע. וְעָשָׂה אֲשֶׁר זָמַם לְהַדְיַחְנוּ
 מִתּוֹרָתְךָ וּמִעֲבוֹדָתְךָ:

וּבִכֵּן אֵין לָנוּ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ בְּלָתְךָ. הַנִּשְׁמָה לָךְ
 וְהַגּוֹף פֶּעֶלְךָ חוֹסֶה עַל עַמְּלָךְ. וּבִכֵּחַ שִׁבְעַת
 הַקְּפוֹת שֶׁהִקְפָּנוּ לְתִיבָה שְׁבָה סֵפֶר הַתּוֹרָה
 וְשִׁמְחָנוּ לְכָבוֹד תּוֹרָתְךָ. תַּתְמַלֵּא רַחֲמִים עָלֵינוּ.
 וְהַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ לְתּוֹרָתְךָ וְקָרְבָנוּ מִלְּכָנוּ לַעֲבוֹדָתְךָ.
 וַיִּתְמַתְּקוּ הַדִּינִים. וַיִּכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסְךָ.

וַיְגִדְלוּ רַחֲמֵיךָ עַל מַדּוּתִיךָ. וְתוֹצִיא לָאוֹר כָּל
נִיצוֹצֵי תוֹרָתְנוּ וּמִצְוֹתֵינוּ, וַיָּשׁוּב הַכֹּל לְאִיתָנוּ
הָרֵאשׁוֹן. וְלֹא יָדַח מִפָּנֵינוּ גְדָח. וְתִזְכְּנוּ לְעֶסוֹק
בַּתּוֹרָה לְשִׁמָּה לְלַמּוֹד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת,
וּלְהוֹצִיא לָאוֹר כָּל חֶלְקֵי פֶרֶד"ס תּוֹרָתְנוּ הַשְּׂיִיכִים
לְנַפְשֵׁנוּ רוּחֵנוּ וְנִשְׁמוֹתֵנוּ. וְתַחַנְנוּ מֵאַתָּךְ חֻכְמָה
וּבִינָה וְדַעַת לְחִדּוֹשׁ חִידוּשִׁים רַבִּים אֲמִיתִיִּים
בְּפֶרֶד"ס תּוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה, קוֹשִׁיּוֹת וְהוִיּוֹת
וְיִשׁוּבִים אֲמִיתִיִּים וְחִידוּשֵׁי דִינִים לְאַמְתָּה שֶׁל
תּוֹרָה. וּבְרוּב רַחֲמֵיךָ תִּזְכְּנוּ לְזַרַע קוֹדֵשׁ בָּנִים
חֻכְמִים וְחֹסִידִים זֶרַע אֲנָשִׁים וּבָרִיא מְזִלִּיהוּ. וְלֹא
יִמָּצֵא בָנוּ וְלֹא בְזַרְעֵנוּ שׁוֹם פָּגָם וְשׁוֹם פְּסוּל.
וְאַתָּה בְּרוּב רַחֲמֵיךָ תִּתֵּן בָּנוּ כַּח וּבְרִיאוֹת וַיְכוּלֹת
מִסְפִּיק וְחוֹזֵק וְאוֹמֵץ בְּאַכְרֵינוּ וְגִידֵנוּ וְגוֹפְנוּ
לְעִמּוּד עַל הַמִּשְׁמֶר. וְשִׁמְחִים וְטוֹבִים וּבְרִיאִים
לְעִבּוּדְךָ. וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל רָע:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם
כָּלוּ בְּכַבּוֹדְךָ. וְהַנְּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ

בִּיקְרָךְ. וְהוֹפֵעַ בְּהֵדֵר גָּאוֹן עֲזוֹךְ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי
 תֵּיבַל אֶרֶצְךָ. וַיֵּדַע כָּל (עֲשִׂיה) פֶּעוּל כִּי אֶתָּה
 פִּעֲלָתוֹ. וַיִּבִּין כָּל (יִצִּירָה) יִצוֹר כִּי אֶתָּה יִצְרָתוֹ.
 וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר (בְּרִיאָה) נִשְׁמָה בָּאֶפֶס. יְיָ אֱלֹהֵי
 (אֲצִילוֹת) יִשְׂרָאֵל מְלֶךְ. וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה:
 קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. שְׂבַעֲנוּ
 מִטּוֹבְךָ. וְשִׁמְחֵנוּ בִּישׁוּעָתְךָ. וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ
 בְּאַמֶּת. וְאַל תְּדִיחֵנוּ מִפְּנֵי שׁוֹם נִבְרָא שְׂבַעוֹלָם.
 וְתֹאֲרִיד יָמֵינוּ בְּטוֹב וּשְׁנוּתֵינוּ בְּנֻעִימִים. וּמִלֵּא
 שְׁנוּתֵינוּ שְׁמוֹנִים שָׁנָה אוֹרֶךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים
 תּוֹסִיף לָנוּ לְעַבְדֶּתְךָ. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ.
 וְתַצְלֵנוּ לָנוּ וּלְכָל בְּנֵי בֵיתֵנוּ מִכָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת
 וְרָעוֹת. וְתַחֲדָשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה. וְנִהְיָה שְׂקָטִים
 וְשִׁאֲנָנִים דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים לְעַבְדֶּתְךָ וּלְיִרְאָתְךָ. יְהִי
 חֶסֶדְךָ יְיָ עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ: הִרְאֵנוּ יְיָ
 חֶסֶדְךָ וַיִּשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ: וְאֲנִי בְּחֶסֶדְךָ בְּטַחְתִּי יִגַּל
 לְבִי בִישׁוּעָתְךָ אֲשִׁירָה לִי כִּי גָמַל עָלַי: הִנֵּה אֵל
 יִשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד: כִּי עֲזִי וְזִמְרַת יְהִי יְיָ
 וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה:

מחזירין הספרי תורה לארון הקודש ומשאירין ספר
תורה אחר, ואומרים פעם אחד חו"ק

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

חו"ק ג' פעמים

יְיָ מַלְאָךְ. יְיָ מַלְאָךְ. יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

חו"ק פעם אחד

**בִּפְתָר יִתְּנוּ לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַלְאָכִים הַמוֹנִי
מַעֲלָה. עִם עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מִטָּה:**

חו"ק: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

חו"ק: אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ. גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ. קְדוֹשׁ שְׁמוֹ:

חו"ק: גָּדְלוֹ לֵי אֲתִי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדּוֹ:

לָךְ יְיָ הַגְדֵּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד כִּי כָל בְּשָׂמִים
וּבְאַרְצֵי: לָךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל לְרָאשׁ: רוֹמְמוֹ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵדָם רִגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵר קְדָשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

ומזמורין תפלת 'על הכל'

**עַל הַכֹּל יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר
וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מַלְאָךְ מַלְכֵי**

הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. בְּעוֹלָמוֹת שְׁבָרָא
הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא. בְּרָצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן
יִרְאִיו וְכִרְצוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל. צוּר הָעוֹלָמִים
אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת אֱלֹהֵי כָּל הַנִּפְשׁוֹת. הַיּוֹשֵׁב
בְּמִרְחַבֵּי מְרוֹם הַשּׁוֹכֵן בְּשָׁמַי שָׁמַי קָדָם.
קִדְּשָׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת וְקִדְּשָׁתוֹ עַל כִּסֵּא הַכְּבוֹד:
וּבְכֵן יִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ בָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָּל
חַי. וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חֲדָשׁ. בְּכָתוּב, שִׁירוּ
לְאֱלֹהִים זִמְרוּ שִׁמּוֹ. סֵלּוֹ לָרֶכֶב בְּעֶרְבוֹת בִּיהַ
שִׁמּוֹ וְעֲלֹזוֹ לְפָנָיו: וְנִרְאֶהוּ עֵין בְּעֵין בְּשׁוּבוֹ
אֶל גְּלוּתוֹ. בְּכָתוּב, כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ
צִיּוֹן: וְנֹאמַר, וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָּל בָּשָׂר
יַחְדָּו. כִּי פִי יְיָ דִּבֶּר:

אב הַרְחֵמִים הוּא יְרַחֵם עִם עַמּוּסִים וְיִזְכּוֹר בְּרִית אִיתָנִים.
וְיִצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת. וְיַגְעֵר בְּיָצֵר הָרָע
מִן הַנְּשׁוּאִים. וְיַחֲזֵן אוֹתָנוּ לְפִלִּיטַת עוֹלָמִים. וְיִמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ
בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

קריאה לליל שמחת תורה

א וַיָּזֶאת הַבָּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה אֱלֹהִים אֶת־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ: ב וַיֹּאמֶר יְהוָה מִסִּינֵי
 פֶּאֶר וְזָרַח מִשְׁעָר לָמוֹ הוֹפִיעַ מֵתָר פֶּאֶרְן וְאֶתָּה
 מִרְבֶּכֶת קָדָשׁ מִיִּמִּינֹו אֲשֶׁר דָּת אֲשֶׁרֶת כְּתִיב לָמוֹ: ג אָף
 חִבֵּב עַמּוּם כָּל־קִדְשָׁיו בִּידֶךָ וְהֵם רָתְבוּ לַרְגֵלְךָ יִשְׂאֵל
 מִדְּבָרְתֶּיךָ: ד הַתּוֹרָה צִוָּה־לָּנוּ מֹשֶׁה מוֹרָשָׁה קְהִלָּת
 יַעֲקֹב: ה וַיְהִי בַּיִשְׁרוֹן מֶלֶךְ בְּהַתְאֶסֶף רָאשֵׁי עָם יַחַד
 שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: ו וַיְהִי רְאוּבֵן וְאֶל־יִמָּת וַיְהִי מִתִּיב מִסְפָּר:
 ז וַיָּזֶאת לְיַהֲזֵדָה וַיֹּאמֶר שְׁמַע יְהוָה קוֹל יַהֲזֵדָה וְאֶל־עַמּוֹ
 תִּבְיָאֵנוּ יָדָיו רַב לֹו וְעוֹר מִצָּרָיו תִּתִּיחַ:

שני ח וַיִּלְלֵנוּ אָמַר תַּפְּיךָ וְאוֹרֶיךָ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ אֲשֶׁר
 נִסִּיתוֹ בְּמִסָּה תְּרִיבָתוֹ עַל־מֵי מְרִיבָה: ט הָאֱמֹר לְאָבִיו
 וְלֵאמֹו לֹא רְאִיתִיו וְאֶת־אָחִיו לֹא הִפִּיר וְאֶת־כְּתִיב
 בְּנוּ בָנָיו לֹא יָדַע כִּי שָׁמְרוּ אִמְרָתְךָ וּבְרִיתְךָ יִנְצְרוּ:
 י יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב וְתוֹרָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְרוּ
 קְטוֹרֶה בְּאֶפְדֶּךָ וּכְדִיל עַל־מִזְבְּחֶךָ: יא בָּרַךְ יְהוָה חֵילוֹ
 וּפְעָלֵי יָדָיו תִּרְצֶה מִחֵץ מִתְּנִים קָמְיוֹ וּמִשְׁנָאוֹ מִן־
 יְקוֹמֹנוּ: יב לְבַנְיָמִן אָמַר יָדִיד יְהוָה יִשְׁכֵּן לְבֶטֶח עַלָּיו

חֲפֹף עָלָיו כָּל־הַיּוֹם וּבֵין כְּתָפוֹי שָׁבִין:

שְׂדֵישִׁי יג וַיִּזְיֶסְךָ אֱמֹר מְבֻרַכֶּת יְחִזָּה אֶרְצוֹ מִמֶּנְדָּ שָׁמַיִם
מִשָּׁל וּמִתְהוֹם רִבְצָת תַּחַת: יד וּמִמֶּנְדָּ תְבוֹנָת שְׁמֶשׁ
וּמִמֶּנְדָּ גֵרֶשׁ יִרְחִים: טו וּמִרֹאשׁ הַרְרֵי־קָדִם וּמִמֶּנְדָּ
גְּבָעוֹת עוֹלָם: טז וּמִמֶּנְדָּ אֶרֶץ וּמִלְאָה וּרְצוֹן שְׁכֵנֵי סָנָה
תְּבוֹנָתָהּ לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקַדְקֹד נֹזֵר אַחֲיוֹ: יז בְּבוֹר
שׁוֹרֹ הַדָּר לֹו וּמִקְרָנֵי רֹאשׁ קִרְנָיו בָּהֶם עַמִּים יִנְגַח יַחְדּוֹ
אֶפְסֵי־אֶרֶץ וְהֵם רִבְבוֹת אֶפְרָיִם וְהֵם אֶלְפֵי מְנַשֶּׁה:

הבעל קורא אינו אומר קדיש אחר הקריאה (עיין סדר הקפות דברי יואל בטעמא דמלתא שאין אומרים, ובסדר הקפות נוסח סיגוט הישן מובא שאומרים חצי קדיש).

מגביהין הס"ת בהגבהה הפוכה ואומרים:

יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֱמֶת. מֹשֶׁה אֱמֶת. וְתוֹרָתוֹ אֱמֶת: וְזֹאת תְּתוֹרָה
אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. עַל פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה:

עלינג, ק"י

אחר גמר ההקפות היה רבינו ז"ל ממהר מאוד בעריכת השלחן כי עוד מעט ועלה עמוד השחר, ואם אחרי גמר הסעודה לא עלה עדיין השחר פתחו את החלון של חדרו והקהל העומדים בחוץ שררו ורקדו שם עד שהאיר היום, ואח"כ אמר תהלים. (בספר מאמר מרדכי מביא מנהג זה לומר תהלים בשמחת תורה בבוקר מהרה"ק הרבי ר' מרדכי מנאדבורנא זי"ע שהזהיר על זה מאוד.)

סדר יום שמחת תורה

קודם התפלה השלים רבינו ז"ל את הפרשה 'וזאת הברכה' שנים מקרא ואחד תרגום, כן הוא בליקוטי מהרי"ח, דיש לקרות שמו"ת ביום שמחת תורה, וכן הוא בכל בו. ולא התפלל לפני התיבה.

ואם אתרמי שהתפלל לפני התיבה 'הלל' לא התחיל המזמור מתחילה כמו ביו"ט, רק באמצע כמו בחול המועד, ואמרו שיר של יום, לדוד ה' אורי, ואחר הפסקה מועטת נכנס רבינו לביהמ"ד לאמירת 'אתה הראת'.

הבעל תפלה של פסוקי דזמרה התפלל ג"כ תפלת שחרית לפני התיבה, והתחיל 'האל' בתעצומות' בנוסח יו"ט, 'המלך' בנוסח ימים הנוראים, 'שוכן עד' בנוסח שבת, ורבינו הקפיד ע"ז. (מקורו מהרה"ק מראפשיץ ז"ע. עיין בספה"ק זרע קודש)

[בשנה הראשונה להיותו בארה"ב שאל רבינו ז"ל כלילה אחר ההקפות אם יש בעל תפלה שיודע היטיב הג' נוסחאות שיתפלל למחרתו שחרית לפני התיבה.]
הכהנים עלו לדוכן בתפלת שחרית (ספר המנהגים, וכן הוא בספר אליהו רבה) ואומרים 'ותערב' ולא אמרו יהי רצון ותפלת רבוש"ע.

סדר הקפות ליום שמחת תורה

**אַתָּה הָרֵאתָ לְדַעַת, כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים,
אֵין עוֹד מַלְבְּדוֹ: לְעוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת**

גְּדוּלוֹת לְבָדוֹ, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: אֵין כְּמוֹךָ
 בָּאֱלֹהִים אֲדֹנָי, וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיךָ: יְהִי כְבוֹד יי
 לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יי
 מְבָרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: יְהִי יי אֱלֹהֵינוּ
 עֲמָנוּ, כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ, אֶל יַעֲזֹבֵנוּ
 וְאֶל יִטְשֵׁנוּ: וְאָמְרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
 וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם, לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
 קְדוֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתְךָ: יי מֶלֶךְ, יי
 מֶלֶךְ, יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יי עֲזֹ לְעַמּוֹ
 יִתֵּן, יי יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: וַיְהִי נָא
 אֲמַרְיֵנוּ לְרָצוֹן, לְפָנֶי אֲדוֹן כָּל:

פּוֹתְחִין הָאָרוֹן וַיְהִי בְּנֶסֶעַ הָאָרוֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה,
 קוּמָה יי וַיַּפְצוּ אִיִּכְיָה, וַיִּגְסוּ מִשְׁנֵאֵיךָ
 מִפְּנֶיךָ: קוּמָה יי לְמִנּוּחָתְךָ, אַתָּה וְאָרוֹן
 עֹדֶךָ: כִּתְּנֶיךָ יִלְבָּשׁוּ צֶדֶק, וַחֲסִידֶיךָ יִרְנְנוּ:
 בְּעִבּוֹר דָּוִד עֲבָדְךָ, אֶל תָּשֶׁב פָּנֶי מְשִׁיחֶךָ:
 וְאָמַר בַּיּוֹם הַזֶּה הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה, קוֹיֵנוּ

לו וַיִּוָּשְׁיֵעֲנּוּ, זֶה יִי קוֹיֵנוּ לוֹ, נְגִילָה
וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל
עוֹלָמִים, וּמַמְשֻׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: כִּי
מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה, וְדָבַר יִי מִירוּשָׁלַיִם:

אומרים החרוזי אב הרחמים חו"ק ביחד ומוציאין כל הספרי תורה מארון הקודש,
ומכבדין אנשים מכובדים בביהמ"ד להחזיק את הספר תורה, והם מוליכין אותם
אל הבימה, ונותנין נר דלוק בתוך ההיכל כשחל בחול. (א"ר תרס"ט סק"ה)

אב תְּרַחֲמִים תִּיטִיבָה בְּרִצּוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן. תִּכְנֶנָּה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם:
כִּי כָךְ לָבַד בְּמִתְּנֵנוּ. מֶלֶךְ אֵל רַם וְנִשְׂא אָדוֹן עוֹלָמִים:

אומרים בלחש אצל הבימה נוסח הלשם יחוד מספר עבודת הקודש להחיד"א זצ"ל

לְשֵׁם יַחֲוֹד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתִּיהָ, בְּדַחֲלוֹ
וּרְחִימוֹ, לִיַּחַד שֵׁם י"ה בּו"ה בִּיחּוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם
כָּל יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְקַיֵּם מִצְוֹת מִנְהַג יִשְׂרָאֵל
קְדוּשִׁים לְהַקִּיף שְׁבַע הַקְּפוֹת לְתִכְּהָ שְׁבֵה הַס"ת,
וּלְהַרְבוֹת בְּשִׂמְחַת הַתּוֹרָה לְתַקֵּן אֶת שְׂרָשָׁהּ בְּמָקוֹם
עֲלִיּוֹן. וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שְׂבַכְּהָ הַקְּפוֹת אֵלּוּ תְּפִיל חוֹמַת בְּרוֹל הַמִּפְסָקֶת בֵּינֵינוּ
וּבֵינֶיךָ, וְנִהְיֶה מְקַפִּים מִתּוֹרָה וּמִצְוֹת מִבֵּית וּמִבְּחוּץ,
וְנִדְבֶק בְּךָ וּבְתוֹרָתְךָ תָּמִיד, אֲנַחְנוּ וְזֻרְעֵנוּ וְזֶרַע זֻרְעֵנוּ:
וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

מזמריני בניגון מתון מזמור י"ט מתהלים עד ואין נסתר מחמתו, ובצל הקודש של רבותינו הק' זי"ע המנהג לזמרו בניגון החדש שזימרו בימים הנוראים על תפלת 'וכל מאמינים'. ומרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל נהג לזמרו בניגון 'שלום עליכם' הידוע שזימר רבינו ז"ל בארה"ב. [נתחבר ע"י החסיד הנודע ר' בעריש האראוויץ ז"ל הי"ד - הנקרא ר' בעריש ווישאווער].

והטעם לאמירת מזמור י"ט שבתהלים, מפני שיש בו ז' הויות נגד הו' מדות, כי שבעה שמות הוי' שבמזמור זה הם נגד הו' מדות, ובכל הקפה אומרים שם הוי' השייך לאותו מדה, כגון אצל הקפה א' אומרים הוי' הראשונה מפסוק תורת ה' תמימה, ואצל הקפה ב' אומרים הפסוק עדות ה' נאמנה וגו', וכן הלאה, וכאן אצל ההקדמה להקפות אומרים רק עד אין נסתר מחמתו, סידור רבי שבת, עיין שם.

לְמַנְצַח מְזֻמֹּר לְדָוִד: הַשְּׁמִים מְסֻפָּרִים כְּבוֹד אֵל, וּמַעֲשֵׂה יְדֵיו מְגִיד הֶרְקִיעַ: יוֹם לְיוֹם יָבִיעַ אִמֶּר, וְלִילָה לְלִילָה יַחֲזֶה דַּעַת: אֵין אִמֶּר וְאֵין דְּבָרִים, בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם: בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם, וּבִקְצֵה תֵּבֵל מְלִיָּהֶם, לְשִׁמְשׁ שֵׁם אֱהֵל בָּהֶם: וְהוּא בְּחֻתָּן יֵצֵא מִחֻפָּתוֹ, יְשִׁישׁ בְּגִבּוֹר לְרוּץ אֲרָח: מְקַצֵּה הַשְּׁמִים מוֹצֵאוֹ וְתַקּוּפָתוֹ עַל קִצּוֹתָם, וְאֵין נִסְתָּר מִחֻפָּתוֹ:

טעם לאמירת מזמור כ"ט שבתהלים דג' פעמים הבו לה' הם נגד שלש ספירות הראשונות, שהם כתר - חכמה - בינה, וז' פעמים קול ה' שאומרים בכל הקפה הם נגד הו' מדות. (שער הכוונות להארי"ל)

אח"כ אומרים פסוק בפסוק בקול רם חו"ק

מְזֻמֹּר לְדָוִד הָבו לִי בְּנֵי אֱלִים: הָבו לִי כְבוֹד וָעֹז: הָבו לִי כְבוֹד שְׁמוֹ. הַשְׁתַּחֲוִי לִי בְּהִדְרַת קִדְשׁ:

אח"כ יוצאין הקהל במחול ומרקדין ריקודין של מצוה לכבוד התורה, ומזמריני ר' חרוזי ידיד נפש וג' חרוזים הראשונים של א-ל מסתתר, ובק"ק סאטמאר

המנהג לומר ע"ז ניגון שמחה שנתחבר מידי שנה בשנה על הפיוט 'ויאתיו כל לעבדיך' שאומרים בימים הנוראים, ונקרא 'הקפה ניגון'.

ובאמצע הריקודים מפסיקים לאמירת החרוזים, ומפסיקים במיוחד לכל חרוז, ורבתי"ה"ק מסאטמאר זי"ע האריכו בהקדמה להקפות זמן רב לערך שעה ויותר, והפסיקו את הריקודין ז' פעמים בסוף כל החרוז, ד' פעמים אצל הפיוט ידיד נפש, וג' פעמים אצל הפיוט א-ל מסתתר, וסיימו כל חרוז בקול חוצב להבות אש.

פיוט זה נתחבר ע"י הרה"ק רבי אלעזר אזכרי ז"ל בעל החרדים, וכתב בספרו הק' ספר החרדים (מל"ת סוף פרק ז'): בקשה על היחוד וחשק האהבה, מיוסדת על ארבעה אותיות שבשם, עכ"ד.

יָּיִדִיד נֶפֶשׁ אֵב הַרְחֵמֶנּוּ, מְשׁוֹף עֲבָדֶךָ אֶל רְצוֹנֶךָ, יְרוּץ
עֲבָדֶךָ בְּמוֹ אֵיל, יִשְׁתַּחֲוֶה אֶל מֹול הַדָּרֶךְ, יַעֲרֹב לוֹ
יְדִידוּתֶיךָ, מְנוּפֶת צוּף וְכָל מַעַם:

הָ דוֹר נָאָה וְיוֹ הָעוֹלָם, נִפְשֵׁי חוֹלֵת אֶהְבֶּתֶךָ, אֲנָא אֵל
נָא רַפָּא נָא לָהּ, בְּהִרְאוֹת לָהּ נוֹעַם וְיוֹד, אִזּו תִּתְחַזַּק
וּתְתַרְפָּא, וְהִיָּתָה לָהּ שְׂמֵחַת עוֹלָם:

וְ תִיק יִהְיֶה נָא רַחֲמֶיךָ, וְחוּסָה נָא עַל בֶּן אֲהוּבֶךָ, כִּי זֶה
כְּמָה נִכְסוּף נִכְסַפְתִּי, לְרֵאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֶרֶת עֵינֶיךָ,
אֵלָה חֲמָדָה לְבִי, וְחוּסָה נָא וְאֵל תִּתְעַלֵּם:

הָ גָלָה נָא וּפְרוֹם חֲבִיבִי עָלִי, אֶת סִבַּת שְׁלוֹמֶךָ, תִּאִיר
אֶרֶץ מִבְּבוּדֶךָ, נִגִּילָה וְנִשְׂמַחָה בָּךְ, מְהֵרָה אֲהוּב כִּי כָא
מוֹעֵד, וְחִנְנוּ בְּיָמֵי עוֹלָם:

פיוט זה חיבר הרמ"ק ר' אברהם מיימון ז"ל תלמיד רבינו הרמ"ק ז"ל, ושמו חתום בראשי החרוזות, והם כנגד עשר ספירות: כתר - חכמה - בינה - חסד - גבורה - תפארת - נצח - הוד - יסוד - מלכות. (שערי ציון שער ב') ונהגו לומר בהקדמה ג' חרוזים הראשונים שהם נגד כתר, חכמה, בינה, ובכל הקפה אומרים החרוז המיוסד לאותו הקפה, כגון הקפה א' חסד, והקפה ב' גבורה, וכן הלאה.

ומרן הגה"ק הרמ"א פריינד זי"ע לא נהג להפסיק בכל חרוז אלא אמר כל פיוט 'ידיד נפש' תוך כדי הריקודין וזה היה נקרא הקדמה ראשונה להקפות, ואח"כ חזר לרקוד על ג' חרוזים הראשונים של פיוט אל מסתתר וזה היה נקרא הקדמה שניה להקפות. (סדר הקפות עשרת יהושע)

אֵל מִסְתַּתֵּר בְּשִׁפְרִיר חֲבִיּוֹן. הַשֶּׁכֶּל הַנֶּעֱלָם מִכָּל
רְעִיּוֹן. עֲלֵת הָעֲלֹת מוֹכֶתֶר בְּכֶתֶר עֲלִיּוֹן. כֶּתֶר
יִתְּנוּ לָךְ יי:

בְּרֵאשִׁית תּוֹרְתְךָ הַקְדוּמָּה. רְשׁוּמָה חֲכָמָתְךָ
הַסְתוּמָּה. מֵאֵין תִּפְצֵא וְהִיא נֶעְלָמָה. רֵאשִׁית
חֲכָמָה יִרְאֵת יי:

ךְ חוֹבוֹת הַנֶּהָר נִחְלִי אֲמוּנָה. מִים עֲמוּקִים יִדְלֵם
אִישׁ תְּבוּנָה. תּוֹצְאוֹתֶיהָ חֲמֻשִׁים שְׁעָרֵי בִינָה.
אֲמוּנִים נוֹצֵר יי:

ואומרים את פסוקי המזמורים ביחד עם החרוז האחרון של 'אל מסתתר', וכן בכל הקפה והקפה אומרים פסוקי המזמורים ביחד עם החרוז שאומרים מזמור א-ל מסתתר.

ומנהג רביה"ק מסאטמאר זי"ע לומר כל אלו תוך כדי הריקודין לאחר שאמר חרוזי הפיוט אל מסתתר, ומרן הגה"ק הרמ"א פריינד זי"ע נהג להפסיק את

הריקודין לאחר חרוזי הפיוט 'אל מסתתר' ואמר כל אלו הפסוקים והתפלות בקול רם חזן וקהל. ובהקפה ד' אחר אמירת הפסוקים חזרו ורקדו על הפיוט 'שמח משה' ובהקפה ז' אחר אמירת הפסוקים פסוק בפסוק חזרו ורקדו על הפיוט 'ויאתיו'.

טעם לאמירת מזמור ל' שבתהלים, עיין בסידור רבי שבתי תפלת שחרית כי עשרה שמות הוי' שבמזמור זה הם נגד עשר ספירות, ואומרים בכל הקפה הוי' אחרת, וג' הויות הראשונות שהם נגד כתר - חכמה - ובינה אומרים בהקדמה להקפות שהוא נגד שלש ספירות ראשונות.

מְזֻמָּר שִׁיר חֲנֻכַּת הַפִּיֹת לְדָוִד: אַרְוֹמְמָךְ יְיָ כִּי דָלִיתָנִי. וְלֹא שִׁמְחָתָ אִיבִי לִי: יְיָ אֱלֹהֵי. שְׁוַעֲתִי אֵלֶיךָ וְתִרְפְּאֵנִי: יְיָ הַעֲלִיתָ מִן שָׁאוֹל נַפְשִׁי. חַיִּיתָנִי מִיַּדֵּי בּוֹר:

טעם לאמירת מזמור קמ"ה שבתהלים על פי מה שמצינו בסידור השל"ה (שער השמים, תפלת שחרית) כי עשר הזכרות שבמזמור זה שהם ארוממך אלקי המלך וגו' גדול ה' ומהלל מאד וגו', חנון ורחום ה' וגו', הם נגד עשר ספירות, ואומרים שלש הזכרות הראשונות בהקדמה להקפות שהוא נגד שלש ספירות הראשונות (כתר - חכמה - ובינה), ובז' ההקפות שהם נגד שאר הז' ספירות (חסד - גבורה - תפארת - נצח - הוד - יסוד - מלכות) אומרים בכל הקפה הזכרה אחת, ומצרפין ג"כ הפסוקים שלאחריה שאין להם הזכרה.

וְתִהְיֶה לְדָוִד. אַרְוֹמְמָךְ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ. וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וְעַד: בְּכָל יוֹם אַבְרָכָךָ. וְאַחֲלָלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וְעַד: גָּדוֹל יְיָ וּמַהֲלֵל מְאֹד. וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר: דּוֹר לְדוֹר יִשְׂבַּח מַעֲשֵׂיךָ. וּגְבוּרָתֶיךָ יִגְדּוּ: תִּרַּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ. וְדַבְּרִי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיתָה: וְעֻזּוֹ נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ. וְגִדְלָתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: וְכִר רַב מוֹבָד יִבְעִיעוּ. וְצִדְקָתְךָ יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ. אֶרְךְ אַפִּים וְגָדֹל חֶסֶד:

טעם לאמירת קמ"ו שבתהלים עפ"י מה שמצינו בסידור רבי שבתי כי עשר הזכרות שבמזמור זה הם נגד העשר ספירות ואומרים בהקדמה להקפות שהוא נגד שלש ספירות הראשונות שלש הזכרות הראשונות שבמזמור שהם נגד כתר, חכמה, בינה, ובז' ההקפות שהם נגד שאר הז' ספירות, חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד, מלכות אומרים בכל הקפה הזכרה אחת השייך לאותו ספירה, ומצרפים ג"כ הפסוקים שלאחריה שאין בהם הזכרה.

הַלְלוּיָהּ הַלְלֵי נַפְשִׁי אֶת יי: אֱהַלֶּלָהּ יי בְּחַיִּי. אֲזַמְּרָהּ לֵאלֹהֵי
בְּעוֹדַי: אֵל תִּבְטְחוּ בְּנֵדִיבִים. בְּכֵן אָדָם שָׁאִין לוֹ תִשְׁוַעָה:
תִּצַּא רוּחוֹ יֵשֶׁב לְאֶדְמָתוֹ. בַּיּוֹם הַהוּא אֶבְדּוּ עֲשֶׂתְנָתָיו:
אֲשֶׁרֵי שָׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ. שִׁבְרוּ עַל יי אֱלֹהֵינוּ: עֲשֵׂה שְׁמִים
וְאָרֶץ. אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם. הַשְׁמַר אֲמַת לְעוֹלָם:
עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לְעֹשׂוֹקִים. נָתַן לֶחֶם לְרַעֲבִים.

טעם לאמירת מזמור ק"ג שבתהלים עפ"י מה שמצינו בסידור רבי שבתי תפלת שחרית כי עשרה הילולים שבמזמור זה הם נגד עשר ספירות, ואומרים בהקדמה להקפות שהוא נגד שלש ספירות הראשונות ג' הילולים הראשונים שבמזמור זה, ובז' הקפות שהם נגד שאר הז' ספירות אומרים בכל הקפה הילול אחד השייך לאותו ספירה.

הַלְלוּיָהּ. הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ. הַלְלוּהוּ בְּרַקִּיעַ עֲזוֹ: הַלְלוּהוּ
בְּגִבּוֹרָתוֹ.

טעם לאמירת תפלת לאל ברוך וכו' עפ"י מה שמצינו בספר פרי עין חיים להאר"ל שער קרי"ש פרק א' שמרמוזו בתפלה זו העשר ספירות, וזלה"ק: 'מרומ' = כתר, קדוש = חכמה, פועל גבורות = בינה, עושה חדשות = חסד, בעל מלחמות = גבורה, זורע צדקות = תפארת, ומצמיח ישועות = נצח, בורא

רפואות = הוד, נורא תהלות = יסוד, אדון הנפלאות = מלכות, הרי לך עשר ספירות, עכ"ל.

ואומרים בהקדמה להקפות ג' תוארים הראשונים שבתפלה זו ובשבעה הקפות האחרים אומרים בכל הקפה תואר אחד המיוחד לאותו ספירה.

לֹאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְּנוּ. לְמִלְכָּה אֵל חַי וְקַיִם. זְמִירוֹת יֹאמְרוּ וְתִשְׁבְּחוּת יִשְׁמִיעוּ. בִּי הוּא לְבִדּוֹ מְרוֹם וְקִדּוּשׁ. פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת.

טעם לאמירת ברכת 'אמת ויציב' כדאיתא בזהר הק' דבברכה זו יש שמונה פעמים תיבת אמת כדאיתא בזהר ח"ב דף רט"ז, ואומרים 'אמת' הראשונה בהקדמה להקפות ושבע 'אמת' האחרות אומרים כל אחת בהקפה אחת, ובהקפה שביעית ממשיכים ואומרים עד 'בעת שועם אליו'.

בסידור השל"ה מבואר שיש בו ח' פעמים 'אמת', ד' פעמים נגד ד' לשונות של גאולה שהיה במצרים, והוצאתי, והצלתי, וגאלתי, ולקחתי, ועוד ד' פעמים 'אמת' נגד ד' גאולות של ד' גלויות, ואומרים 'אמת' הראשונה כאן בהקדמה, ואצל כל הז' הקפות ממשיכין פסקא אחת המתחיל בתיבת 'אמת', עד בעת שועם אליו.

אֱמֶת וַיַּצִּיב וַיַּנְכוֹן וְקַיִם וַיֵּשֶׁר וַנֶּאֱמַן וְאֶהוֹב וְחִכִּיב וְנִחְמַד וְנַעֲמִים וְנוֹרָא וְאֵדִיר וּמִתְקַן וּמִקְבָּל וְטוֹב וַיִּפֶּה תְּדַבֵּר הָיָה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

אחר גמר ההקדמה הולך הש"ץ אל הבימה ומקיפים את הבימה עם הספר תורה ואומרים פסוק בפסוק חו"ק.

ובצל רבותיה"ק מסאטמאר זי"ע המנהג לזמר חרוזים אלו בניגון מארש ששוררו בימים הנוראים על הפיוט 'אין קצבה', ובהקפה א' וז' שאומרים חרוזים כפולים חזרו וניגנו הניגון ב' פעמים, ובנתיים הקיף רבינו ז"ל את הבימה עם הספר תורה בידו פעם אחת סביב האנשים שעמדו סביב הבימה עם ספרי תורה שבידם, וכן היה בין כל הקפה והקפה ולא אמר בקול רם פסוק בפסוק כמנהג העולם. ורבינו ז"ל הקפיד מאוד שלא יעמדו שם אנשים אחרים שאין מחזיקין

את הספר תורה בידם, גם הקפיד דמחזיקי הספרי תורה יעמדו בתוך העיגול וכמה פעמים כשראה איש אחד שמחזיק ספר תורה בידו ואינו בתוך העיגול המתין על מקומו עד שנכנס. (כנראה שזה היה אצלו ענין ההקפות להקיף ג"כ את הספרי תורה. - עיין סדר הקפות דברי יואל).

טעם לאמירת אנא בכח אצל ז' ההקפות עפ"י מה שמוכא בשער הכוונות להאריז"ל כי שבע הפסקות שבתפלה זו הם נגד הז' מדות [לכד ברוך שם], ואומרים אצל כל הקפה פסקא אחת מתפלה זו המיוסד נגד המדה של אותה הקפה, ובהקפה אחרונה מצרפין גם פסקא האחרונה 'ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד'.

טעם לאמירת מזמור ס"ז שבתהלים אצל ההקפות לפי מה שמוכא בשער הכוונות בזה"ל: יאמר מזמור אלקים יחננו ויברכנו אשר יש בו ז' פסוקים וכנגדם יקיף ז' הקפות סביב התיבה שבאמצע הבית הכנסת וכו', ותכוון להמשיך אליה ז' האורות מקיפים שהם מן חסד עד מלכות, עכ"ד, ואומרים בכל הקפה פסוק אחד, ובהקפה ראשונה מצרפין גם הפסוק ראשון, ומוכא בסדר הקפות של הרה"ק הנועם אלימלך מליזענסק זי"ע דיש לומר כל המזמור לפני כל הקפה, אמנם בסידור בעל התניא וכן בנוסח ההקפות של הרה"ק הייטב לב זי"ע אומרים רק פסוק אחד בכל הקפה.

הקפה א'

מקיפים את הכימה עם הספר תורה ואומרים פסוק בפסוק חו"ק. ואצל רבותינו הקדושים זי"ע המנהג לומר אותו בניגון מאדש, ואצל מרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל ניגנו מקודם ניגון מאדש ואח"כ אמרו אותו פסוק בפסוק בנוסח המקובל.

**אָנא יי הוֹשִׁיעָה נָא. אָנא יי הַצְלִיחָה נָא. אָנא יי
עֲנֵנוּ בְיוֹם קְרִיאָנוּ: אֱלֹהֵי הַרוּחֹת הוֹשִׁיעָה נָא. בּוֹחַן
לְבָבוֹת הַצְלִיחָה נָא. גּוֹאֵל חֶזֶק עֲנֵנוּ בְיוֹם קְרִיאָנוּ:**

אומרים הוי' הראשונה המשך מזמור י"ט שבתהלים שהוא נגד מדת חסד

תִּזְכֹּר יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ:

אומרים בקול רם חו"ק המשך מזמור כ"ט שבתהלים שהוא נגד מדת חסד

קוֹל יְיָ עַל הַמַּיִם, אֵל הַכְּבוֹד הַרְעִים, יְיָ עַל מַיִם רַבִּים:

אומרים פסוק ב' מזמור ס"ז שבתהלים שהוא נגד חסד,
ומצרפין ג"כ פסוק הראשונה.

**לְמַנְצַח בְּנִינּוֹת מְזֻמֹּר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ, יָאֵר
פָּנָיו אֶתֵּנוּ סֵלָה:**

אומרים פיסקא א' של תפלת אנא בכח שהוא נגד מדת חסד

אָנָּה כְּבֹחַ גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תִּתִּיר צְרוּרָה:

אומרים פסוק מזמור פ"ט שבתהלים שהוא נגד מדת חסד

כִּי אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִפְנֶה:

מזמריני גיגון הקפה ומרקדין במחול, ובגמר הריקודין אומרים
חרוז מהפיוט אל מסתתר המיוסד נגד מדת החסד.

**הָאֵל הַגָּדוֹל עֵינֵי כָל נִגְדָּךְ. רַב חֶסֶד גְּדוֹל עַל הַשָּׁמַיִם חֲסִדְךָ.
אֱלֹהֵי אֲבֹתֵנוּ זָכוֹר לְעַבְדְּךָ. חֲסִדֵּי יְיָ אֲזַכִּיר תְּהִלּוֹת יְיָ:**

אומרים הוי' אחת המשך מזמור ל' שבתהלים שהוא נגד
מדת חסד, ומצרפים ג"כ הפסוקים שלאחריה

**וַמְרוּ לִי חֲסִידָיו. וְהוֹדוּ לְזָכַר קִדְשׁוֹ: כִּי רָנַע בְּאֶפְסוֹ חַיִּים
בְּרָצוֹנוֹ. בְּעָרַב יִלִּין בְּכִי וּלְפָקֶךָ רָנָה: וְאֲנִי אָמַרְתִּי בְשִׁלּוּי.
כָּל אֲמוֹט לְעוֹלָם:**

אומרים הוי' אחת המשך מזמור קמ"ה שבתהלים שהוא נגד מדת 'חסד'

טוב יי לבל. ורחמיו על כל מעשיו:

אומרים הוי' אחת המשך מזמור קמ"ו שבתהלים שהוא נגד מדת חסד

יי מתיר אסורים:

אומרים הללוהו אחד המשך מזמור ק"ג שבתהלים שהוא נגד מדת חסד

הללוהו פרב גדלו:

אומרים תואר אחד המשך מתפלת לאל ברוך שהוא נגד מדת חסד

עושה חדשות:

אומרים אמת אחד המשך מברכת 'אמת ויציב'

**אמת. אלהי עולם מלכנו. צור יעקב מגן ישענו. לדר ודר
הוא קים ושמו קים. וכסאו נכון. ומלכותו ואמונתו לעד
קמת: ודבריו חיים וקים. נאמנים ונחמדים לעד ולעולמי
עולמים. על אבותינו ועלינו. על פנינו ועל דורותינו.
ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך: על הראשונים ועל
האחרונים. דבר טוב וקים לעולם ועד.**

מזמרינ אחר גמר כל הקפה שיר דביקות והשתוקקות של הרב הקדוש רבי אלעזר
אזכרי זצ"ל בעל החרדים על ניגון הנענועים [שחיבר החסיד הנודע מלא רגש
קודש רבי בעריש האראוויץ ז"ל מווישאווע] בהתעוררות רב והשתפכות הנפש.

אחר כל הקפה הלך רבינו ז"ל אל הבימה ומעת שהחל לסבול על רגליו ישב
על הספסל וכיסה את פניו עם הטלית, ובעת שזימרו שירי בעל החרדים וכל
הקהל הק' ניגנו עמו ביחד היה התעוררות גדול בביהמ"ד, ונפשם שפכו כמים
לבם נוכח פני ה', וכאשר הגביה רבינו ז"ל את הטלית מעל ראשו ראו על
פניו הק' דמעות אשר נשרו מעיניו הבדולחים. (ובדרך כלל ניגנו כל הניגון במשך
כל ההקפות שני פעמים.)

א וְאָמַר נְשִׁירָה לִפְנֵי יוֹצְרֵי בְּאִימָהּ. בְּכוֹבֵד רֹאשׁ וְאֶלְבֶּשׁ
בְּסוּת חֲרָדָה.

ב תוֹךְ לְבִי מִשְׁכָּן אֶבְנָה לְוִיוו. קָרְבֵּן אֶקְרִיב לוֹ נַפְשִׁי
הַיְחִידָה.

ג אוֹן נַפְשִׁי לִפְנֵי הוֹד אוֹרוֹ אֲשַׁפִּילָה, אֶרְאֶה שְׁמוֹ בְּחִילָה
אֲסַלְדָּה.

ד כָּא וְשֹׁפֵל רוּחַ אֲנִי לִפְנֵיו, מַחֲטוֹא לוֹ יֶאֱחֹזְנִי רַעְדָּה.
ה חֶלֶב וְהֶדֶם שְׁלִי אֶקְרִיבָה. עַל מִזְבְּחוֹ וְאֶעֱבֹד עֲבוֹדָה.
ו אֶזְמַר לוֹ כְּלֹוִי עַל דּוֹכְנוֹ. אוֹדָה לְשִׁמוֹ בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל
וְעֵדָה.

ז וְחַל אֵשֶׁב שׁוֹאֵל מִמֶּנּוּ עֲזָרָה. גִּנוּ אֶשְׁמֹר וְאֶשְׁתַּדַּל
לְעֲבוֹדָה.

הקפה ב'

מקיפים את הבימה עם הספר תורה ואומרים פסוק בפסוק חו"ק. ואצל רבותינו הקדושים זי"ע המנהג לומר אותו בניגון מארש, ואצל מרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל ניגנו מקודם ניגון מארש ואח"כ אמרו אותו פסוק בפסוק בנוסח המקובל.

דוֹבֵר צְדָקוֹת הוֹשִׁיעָה נָא. הָרֹדֶר בְּלִבּוֹשׁוֹ הַצְּלִיחָה
נָא. וְתִיק וְעוֹשֶׂה חֶסֶד עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרִיאָנוּ:

אומרים הוי' השניה המשך מזמור י"ט שבתהלים שהוא נגד מדת גבורה

עדות יי נאמנה מחכימת פתי:

אומרים בקול רם חו"ק המשך מזמור כ"ט שבתהלים שהוא נגד מדת גבורה

קול יי פפת.

אומרים פסוק אחד המשך מזמור ס"ז שבתהלים שהוא נגד מדת גבורה

לדעת בארץ דרבה, בכל גוים ישועתך:

אומרים פיסקא ב' של תפלת 'אנא בכח' שהוא נגד מדת גבורה

קבל רנת עמך שגבנו מחרנו נורא:

אומרים פסוק פ"ט, י"ד מתהלים שהוא נגד מדת גבורה

לך זרוע עם 'גבורה' תעז ידך תרום ימינך:

מזמירין ניגון הקפה ומרקדין במחול ובסוף הריקודין אומרים
החרוז של הפיוט אל מסתתר המיוסד על מדת גבורה

מרום נאדר בכת וגבורה. מוציא אוזה מאין תמונה. פחד

יצחק משפטינו האירה. אתה גבור לעולם יי:

אומרים הוי' אחת המשך מזמור ל' שבתהלים שהוא נגד מדת גבורה

יי ברצונך העמדתה לחררי עז. הסתרת פניך הייתי נבהל:

אומרים הוי' אחת המשך מזמור קמ"ה שבתהלים שהוא
נגד מדת גבורה ומצרפים ג"כ הפסוקים שלאחריו

יודוך יי כל מעשיך. וחסידיך יברכוכה: כבוד מלכותך

יאמרו. וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתיו. וכבוד

תָּרַד מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים. וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל
דּוֹר וָדָר:

אומרים חו' אחת המשך מזמור קמ"ו שבתהלים שהוא נגד מדת גבורה
יְיָ פָקַח עֵינָיו.

אומרים הללוהו אחת המשך מזמור ק"נ שבתהלים שהוא נגד מדת גבורה
הִלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר.

אומרים תואר אחד המשך מתפלת לאל ברוך שהוא נגד מדת גבורה
בַּעַל מַלְחָמוֹת.

אומרים אמת אחד המשך מברכת אמת ויציב
אֱמֶת וְאַמוּנָה. חֶק וְלֹא יַעֲבֹר:

וממשיכין לזמר השיר דביקות והשתוקקות של הרב הקדוש רבי אלעזר אזכרי
זצ"ל בעל החרדים על ניגון הנענועים, בהתעוררות רב והשתפכות הנפש.

ח וְחִים אֲשֶׁלֶיךָ וְאַלְקוּט לִי שׁוֹשְׁנִים בְּשָׂמִים רֹאשׁ
וְקִנְמוֹן וְקִידָה:

ט נָא אֲמִלָּא מְכָל מִיָּנִי מְגָדִים. אוֹמְרָה יָרַח מְנַחֵת
יְהוּדָה:

י אֵיר עָלֵי נֹרָא אֹר שְׂכִינָתוֹ. וְדַבָּקָה בּוֹ תָמִיד נַפְשִׁי
בְּעוֹדָה:

כָּ לַעֲצֻמוֹתַי יִתְרַעְשׁוּ בְּפֶחַד. לְקִרְאָה בְּשִׁמּוֹ וּלְעִבְדוֹ
 שָׂכֶם אֶחָד. יִתְקַדְּשׁוּ וַיַּעֲשׂוּ אֲגוּדָה:
 לֵךְ אֶרְצָה יִשְׁתַּחֲוּוּ אֲפִים. וַיֵּשְׂאוּ לָךְ אֲדוֹן לֵב אֶל
 כַּפִּים. הֶעֱבֵר מֵהֶם כָּל עֵז וַחֲלוּדָה:
 מִי יִתֵּן לִי לָעוֹף אֲכָר בְּיוֹנָה. אֶל הַר קָדְשְׁךָ אֶעוֹפֶה
 וְאֶשְׁכֹּנָה. אֶשְׁק עֵפֶר מְקוֹם שְׂכִינָה יִרְדֶּה:

הקפה ג'

מקיפים את הבימה עם הספר תורה ואומרים פסוק בפסוק חו"ק. ואצל רבותינו
 הקדושים זי"ע המנהג לומר אותו בניגון מאדש, ואצל מרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל
 ניגנו מקודם ניגון מאדש ואח"כ אמרו אותו פסוק בפסוק בנוסח המקובל.

וַיֵּשֶׁר הוֹשִׁיעָה נָא. חוֹמַל דְּלִים הַצְּלִיחָה נָא.
 טוֹב וּמְטִיב עֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ:

אומרים הוי' השלישית המשך מזמור י"ט שבתהלים שהוא נגד מדת תפארת
 פקודי יי' ישרים משמחי לב.

אומרים בקול רם חו"ק המשך מזמור כ"ט שבתהלים שהוא נגד מדת תפארת
 קול יי' בְּהָדָר:

אומרים פסוק אחד המשך מזמור ס"ז שבתהלים שהוא נגד מדת תפארת
 יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים בְּלִם:

אומרים פיסקא ג' של תפלת אנא בכח שהוא נגד מדת תפארת

נא גבור דוֹרְשֵׁי יְחִידָה בְּכַבֵּת שְׁמַרְם:

אומרים פסוק במיכה ז, כ שהוא נגד מדת תפארת

תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם:

מזמרים ניגון הקפה ומרקדין במחול, ובסוף הריקודין אומרים
חרוז מהפיוט אל מסתתר המרומו נגד מדת תפארת.

**מִי אֵל כְּמוֹךָ עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת. אֲבִיר יַעֲקֹב נוֹרָא תְהִלּוֹת.
תְּפַאֲרַת יִשְׂרָאֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת. בִּי שׁוֹמֵעַ אֶל אֲבִיוָנִים יי:**

אומרים הוי' אחת המשך מזמור ק"ל שכתהלים שהוא נגד מדת תפארת

אֱלֹהֶיךָ יי אֶקְרָא.

אומרים הוי' אחת המשך מזמור קמ"ה שכתהלים שהוא נגד
מדת תפארת ומצרפים ג"כ הפסוקים שלאחריו

**סוֹמֵךְ יי לְכָל הַנִּפְלִים. וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהֶיךָ
יִשְׁפְּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: הוֹתֵחַ אֶת יָדְךָ.
וּמְשַׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן:**

אומרים הוי' אחת המשך מזמור קמ"ו שכתהלים שהוא נגד מדת תפארת

יי זֹקֵף כְּפוּפִים.

אומרים הללוהו אחד המשך מזמור ק"ג שכתהלים שהוא נגד מדת תפארת

הִלְלִיָּהוּ בְּנִבָּל וּבְנוֹר:

אומרים תואר אחד המשך מתפלת לאל ברוך שהוא נגד מדת תפארת

וְזִרְעַ צְדָקוֹת.

אומרים אמת אחד המשך מברכת אמת ויציב

אמת. שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו. מלפנו מלך
אבותינו. גואלנו גואל אבותינו. יוצרנו צור ישועתנו.
פודנו ומצילנו מעולם הוא שמך. ואין לנו עוד אלהים
וזלתיך. סלה: עזרת אבותינו אתה הוא מעולם. מגן ומושיע
להם ולבניהם אחריהם בכל דור ודור. ברום עולם מושבך.
ומשפטיך וצדקתך עד אפסי ארץ:

וממשיכין לזמר השיר דביקות והשתוקקות של הרב הקדוש רבי אלעזר אזכרי
זצ"ל בעל החרדים על ניגון הנענועים, בהתעוררות רב והשתפכות הנפש.

נ כספה נפשי וגם פלטה לשרתך. חביב בכל
יכולתה. אתה אורה ונועם זיו כבודה:

ס תרי אתה אתבודד בך ברנה. ואתעדן בנועם אור
שכינה. תגיל נפשי תשיר מזמור לתודה:

ע וטה אורה והוא נשגב לבדו. והארץ האירה
מכבודו. זיו שכינה אשרי הבא לסודה:

פ אר אתה נורא על ראש עמך. זרע קודש ישראל
עבדיך. נחמד אתה מאדם ופמדה.

צ ניף טהור עטרה על ראשנו. אהבתך חקוקה על
לבנו. שלהבת יה היא העולה על מוקדה.

הקפה ד'

מקיפים את הכימה עם הספר תורה ואומרים פסוק בפסוק חו"ק. ואצל רבותינו הקדושים זי"ע המנהג לומר אותו בניגון מארש, ואצל מרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל ניגנו מקודם ניגון מארש ואח"כ אמרו אותו פסוק בפסוק בנוסח המקובל.

**יִדַּעַ מַחְשְׁבוֹת הוֹשִׁיעָה נָא. כְּבִיר וְנָאוֹר הַצְּלִיחָה
נָא. לֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ:**

אומרים הוי' הרביעיית המשך מזמור י"ט שכתהלים שהוא נגד מדת נצח
מַצּוֹת יְיָ בָּרָה מְאִידָת עֵינַיִם:

אומרים בקול רם חו"ק המשך מזמור כ"ט שהוא נגד מדת נצח
**קוֹל יְיָ שׁוֹבֵר אֲרָזִים, וַיִּשְׁפֹּר יְיָ אֶת אֲרָזֵי הַלְבָּנוֹן: וַיִּרְקִידֵם
בְּמֹו עֵגֶל, לְבָנוֹן וַיִּשְׁרִיזֵן בְּמֹו בֶן רֵאמִים:**

אומרים פסוק אחד המשך מזמור ס"ז בתהלים שהוא נגד מדת נצח
**וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֻמִּים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל, וּלְאֻמִּים
בְּאֶרֶץ תִּנְחָם סָלָה:**

אומרים פיסקא ד' של תפלת אנא בכח שהוא נגד מדת נצח
בְּרַבֵּם מְהֵרָם רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ תְּמִיד וְנִמְלִים:

אומרים פסוק ט"ז, י"א מתהלים שהוא נגד מדת נצח
**תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שְׁבַע שְׁמָחוֹת אֶת פְּנֶיךָ נַעֲמֹות בְּמִינְךָ
נֶצַח:**

מזמרים ניגון הקפה ומרקדין במחול, ובסוף הריקודין אומרים
החרוז מהפיוט אל מסתתר המיוסד למדת נצח.

**יְהִי זְכוֹת אֲבוֹת יָגֵן עָלֵינוּ. נִצַּח יִשְׂרָאֵל מַצְרוֹתֵינוּ נְאֻלָּנוּ.
וּמִבּוֹר גְּלוּת דָּלָנוּ וְהַעֲלָנוּ. לְנִצָּח עַל מְלָאכַת בֵּית יי:**

אומרים הוי' אחת המשך מזמור ל' שבתהלים שהוא נגד מדת נצח

וְאֵל אֲדֹנִי אֶתְחַנֵּן:

אומרים הוי' אחת המשך מזמור קמ"ה שבתהלים שהוא נגד מדת נצח

צְדִיק יי בְּכָל דְּרָכָיו. וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׁיו:

אומרים הוי' אחת המשך מזמור קמ"ו שבתהלים שהוא נגד מדת נצח

יי אֱהֵב צְדִיקִים:

אומרים הללוהו אחד המשך מזמור ק"ג שבתהלים שהוא נגד מדת נצח

הַלְלוּהוּ בְּתֵפַּח וּמְחֹל.

אומרים תואר אחד המשך מברכת לאל ברוך שהוא נגד מדת נצח

מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת.

אומרים אמת אחד המשך מברכת אמת ויציב

**אֱמֶת. אֲשֶׁרִי אִישׁ שִׁשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וְדְבָרְךָ יְשִׁים
עַל לְבָבִי:**

בהקפה זו שהוא כנגד מדתו של משה רעיא מהימנא הוסיפו לזמר בניגון
ההקפה החרוז 'ישמח משה' ובכל השנים אמר רבינו ז"ל דברי תורה על החרוז
הזה, ודיבר הרבה ממדריגת אדון כל הנביאים משה רעיא מהימנא קדישא.
ותיכף בגמרו את הדברי תורה המשיך בריקודים ביתר שאת וביתר עז, ואף
בימי חליו של רבינו ז"ל אמר דברי תורה על החרוז 'שמח משה' כמעט בכל
השנים, ורקד למעלה מכוחותיו.

וַיִּשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמַתְנֵת חֻלְקוֹ. כִּי עָבַד נַאֲמָן קָרְאֵת לֹו. בְּלִיל
תַּפְאָרֶת בְּרֹאשׁוֹ נִתְּתָ לֹו. בְּעֶמְדוֹ לְפָנֶיךָ עַל הַר סִינִי. וּשְׁנֵי
לְחוֹת אַבְנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ. וְכָתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת. וְכֵן
כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וממשיכין לזמור השיר דביקות והשתוקקות של הרב הקדוש רבי אלעזר אזכרי
זצ"ל בעל החרדים על ניגון הנענועים, בהתעוררות רב והשתפכות הנפש.

קָ דוֹשִׁיךְ בְּנִיךְ בֵּין הָעַמִּים. מָסְרוּ נַפְשָׁם כְּמוֹ עוֹלוֹת וּשְׁלָמִים.
לְרִצּוֹן שְׁנַת עֵינָם נִדְּדָה.

ךָ צִה אֹתָם וְהֵשֵׁב אֶת שְׁבוּתָם. בְּנֵה דְבִיר מִקְדָּשְׁךָ בֵּית
תַּפְאָרְתָּם. גָּאֵל אֲדוֹן שְׂכִינָה הַנּוֹדְדָה.

שׁ מָךְ קָדַשׁ בְּעוֹלָמְךָ מְלָכְנוּ. שׁוֹרֵשׁ יִשְׂרָאֵל תַּצְמִיחַ בְּיָמֵינוּ.
הַצּוֹלֵעָה קוֹם הַחֹזֵק נִדְּחָה.

תָּ גֵלָה אֹרֹךְ מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ. בְּךָ נִדְּבַק וַיַּעֲלוּז לְבָנוּ. עוֹלָם וָעֶד
לֹא תִהְיֶה בְּיָנֵינוּ פְּרִידָה.

הקפה ה'

מקיפים את הכימה עם הספר תורה ואומרים פסוק בפסוק חו"ק. ואצל רבותינו
הקדושים זי"ע המנהג לזמור אותו בניגון מאדש, ואצל מרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל
ניגנו מקודם ניגון מאדש ואח"כ אמרו אותו פסוק בפסוק בנוסח המקובל.

מְלֶךְ עוֹלָמִים הוֹשִׁיעָה נָא. נָא וְאֲדִיר הַצְּלִיחָה
נָא. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ:

אומרים הוי' החמישית המשך מזמור י"ט שבתהלים שהוא נגד מדת הוד

יִרְאֵת יי טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעֶד.

אומרים בקו"ר חו"ק המשך מזמור כ"ט שהוא נגד מדת הוד

קוֹל יי חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ:

אומרים פסוק אחד המשך מזמור ס"ז שבתהלים שהוא נגד מדת הוד

יִדְוֶה עַמִּים אֱלֹהִים, יִדְוֶה עַמִּים כָּלָם:

אומרים פיסקא ה' של תפלת אנא בכח שהוא נגד מדת הוד

תַּסִּין קְדוֹשׁ בְּרוּךְ טוֹבָה נִחַל עֲדָתָהּ:

אומרים פסוק ח, ב מתהלים שהוא נגד מדת הוד

יי אֲדוֹנֵינוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּנָּה הוֹדֶךָ עַל הַשָּׁמַיִם:

מזמרים ניגון הקפה ומרקדין במחול ובסוף הריקודין אומרים
חרוז מהפיוט אל מסתתר המיוסד למדת הוד.

**מִיָּמִין וּמִשְׁמָאל יְנִיקַת הַנְּבִיאִים. נֶצַח וְהוֹד מֵהֶם נִמְצְאִים.
יָכִין וּבֹעֵז בָּשֵׁם נִקְרָאִים. וְכָל בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יי:**

אומרים הוי' אחת המשך מזמור ל' שבתהלים שהוא נגד מדת הוד

שְׁמַע יי וְחַנּוּנִי.

אומרים הוי' אחת המשך מזמור קמ"ה שבתהלים שהוא נגד מדת הוד

**קְרוֹב יי לְכָל קְרָאִיו. לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת: רְצוֹן יִרְאָיו
יַעֲשֶׂה. וְאֵת שְׁוַעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:**

אומרים הוי' אחת המשך מזמור קמ"ו שבתהלים שהוא נגד מדת הוד

יְיָ שֹׁמֵר אֶת גְּרֵימ. יְתוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזֹר. וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יַעֲנֹת:

אומרים הללוהו אחד המשך מזמור ק"ג שבתהלים שהוא נגד מדת הוד

הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֹנֵב:

אומרים תואר אחד המשך מתפלת לאל ברוך שהוא נגד מדת הוד

בּוֹרֵא רְפוּאוֹת.

אומרים אמת אחד המשך מכרכת אמת וייציב

**אֱמֶת. אַתָּה הוּא אֲדוֹן לְעַמֶּךָ. וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לְרִיב רִיבְכֶם לְאַבּוֹת
וּבְנֵים:**

ומזמרין השיר דביקות והשתוקקות של הרב הקדוש רבי אלעזר אזכרי זצ"ל בעל
החרדים על ניגון הנענועים, בהתעוררות רכב השתפכות הנפש, ומתחילין פיוט 'אדון
הכל'.

**אֲדוֹן הַכֹּל הַדּוֹרֵשׁ לְעַם דּוֹרְשֶׁךָ לֹא תִתְפָּרֵשׁ מִנֵּן וְאֵל
נִפְרֹשׁ מִמֶּךָ אֲדוֹן הַכֹּל:**

**לֵךְ יָדִיד נַפְשֵׁינוּ כָּל מְאֻיָּנוּ. אַתָּה שְׂמַחַת לִבֵּנוּ וְכָל
טוֹבוֹתֵינוּ. הֵן נִכְסוּף נִכְסַּפְנוּ לְשִׁירַת פָּנֶיךָ אֲדוֹן
הַכֹּל:**

**עֹצֵם תְּשׁוּקָתְךָ בְּלִבֵּנוּ קְשׁוּרָה. וְכִתְר מְלֻכּוֹתְךָ עַל
רִאשֵׁינוּ עֲטָרָה. בְּרוּחַ נְדִיבָה סְמוּךְ עֲבָדֶיךָ אֲדוֹן
הַכֹּל:**

וּפָנּוּ לְקִדְשׁ רַמ"ח אַבְרִינּוּ. לֵב וְרוּחַ נָכוֹן חֲדָשׁ
בְּקִרְבָּנּוּ. לָאוֹר בְּנוֹעַם אוֹר זִיו שְׂכִינְתָּךְ אֲדוֹן הַכֹּל:
ךְ צוֹן עֲבָדְךָ לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ. לָךְ יוֹצֵר הַכֹּל וְלַעֲרוֹךְ
שִׁיחַ. מִי יִתֵּן וְתִשְׁמַח בַּפּוֹעֵל בְּפִיךָ אֲדוֹן הַכֹּל:

הקפה ו'

מקיפים את הבימה עם הספר תורה ואומרים פסוק בפסוק חו"ק. ואצל רבותינו
הקדושים זי"ע המנהג לומר אותו בניגון מארש, ואצל מרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל
ניגנו מקודם ניגון מארש ואח"כ אמרו אותו פסוק בפסוק בנוסח המקובל.

**עוֹזֵר דְּלִים הוֹשִׁיעָה נָא. פּוֹדֶה וּמַצִּיל הַצְּלִיחָה נָא.
צוֹר הָעוֹלָמִים עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ:**

אומרים הוי' השישית המשך מזמור י"ט שבתהלים שהוא נגד מדת יסוד,
ואומרים אח"כ שאר פסוקי המזמור עד הוי' השביעית שבפסוק האחרון.

**מִשְׁפָּטִי יי אֵמֶת צִדְקוֹ יַחֲדוּ: הַנְּחַמְדִּים מְזַהֵב וּמְפָז רַב.
וּמִתּוֹקִים מְדַבֵּשׁ וְנֹפֶת צוּפִים: גַּם עֲבָדְךָ נוֹהֵר בְּהֶם. בְּשִׁמְרָם
עָקֵב רַב: שְׁנִיאוֹת מִי יָבִין מְנַסְתְּרוֹת נִקְנִי: גַּם מְזִידִים חֲשׂוֹךְ
עֲבָדְךָ. אֵל יִמְשְׁלוּ בִי אֲזִי אֵיתָם. וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רַב:**

אומרים בקו"ר חו"ק המשך מזמור כ"ט שהוא נגד מדת יסוד

קוֹל יי יַחֲלִיל מְדַבֵּר יַחֲלִיל יי מְדַבֵּר קִדְשׁ:

אומרים פסוק אחד המשך מזמור ס"ז שבתהלים שהוא נגד מדת יסוד

אָרְץ נָתַנָּה יְבוּלָהּ, יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ:

אומרים פיסקא ו' של תפלת אנא בכח שהוא נגד מדת יסוד

יְחִיד נָאָה לְעַמּוֹד פְּנֵה זֹכְרֵי קִרְשֶׁתָּךְ:

אומרים פסוק קמ"ה, י"ז מתהלים שהוא נגד מדת יסוד

צִדִּיק יִי בְּכָל דְּרָכָיו וְחֹסֶד בְּכָל מַעֲשָׁיו:

מזמרינ ניגון הקפה ומרקדינ במחול, באמצע הקפה הששית ביום שמחת תורה עשה רביה"ק מסאטמאר זי"ע נענועים עם הספר תורה כעין שעושין עם הד' מינים, ורבינו ז"ל סיפר שחותנו הגה"ק מפלאנטש זי"ע עשה הנענועים בהצנע אצל 'כל ההקפות' ביום שמחת תורה.

בסוף הריקודינ אומרים החרוז מהפיוט 'אל מסתתר' המיוסד למדת יסוד.

יְסוֹד צִדִּיק בְּשִׁבְעָה נֶעְלָם. אוֹת בְּרִית הוּא לְעוֹלָם. מַעֲיִן הַפְּרָכָה צִדִּיק יְסוֹד עוֹלָם. צִדִּיק אֱתָהּ יִי:

אומרים הוי' אחת המשך מזמור ל' שבתהלים שהוא נגד מדת יסוד

יִי הָיָה עוֹד לִי: הִפְכָּת מִסִּפְרִי לְמַחֹל לִי פִתְחָתִי שְׁקִי וְתִאֲזַרְנִי שְׂמֹחָת: לְמַעַן יִזְמְרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יָדָם.

אומרים הוי' אחת המשך מזמור קמ"ה שבתהלים שהוא נגד מדת יסוד

שׁוֹמֵר יִי אֶת כָּל אֲהָבָיו. וְאֵת כָּל הָרָשָׁעִים יִשְׁמִיד:

אומרים הוי' אחת המשך מזמור קמ"ו שבתהלים שהוא נגד מדת יסוד

יְמַלֵּךְ יִי לְעוֹלָם.

אומרים הללוהו אחד המשך מזמור ק"ג שבתהלים שהוא נגד מדת יסוד

הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שָׁמַע.

אומרים תואר אחד המשך מתפלת לאל ברוך שהוא נגד מדת יסוד

נִזְרָא תְהִלּוֹת.

אומרים אמת אחד המשך מברכת אמת ויציב

**אֱמֶת. אֶתָּה הוּא רֵאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן. וּמִבְּלָעֲדִיד אֵין
לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ:**

ומזמין השיר דביקות והשתוקקות של הרכ הקדוש רבי אלעזר אזכרי זצ"ל בעל
החרדים על ניגון הנענועים, בהתעוררות רכבה השתפכות הנפש, ומתחילין פיוט 'אורך
מתוך'.

**א וְרַךְ מְתוֹק עֲרוֹב עָלִי שְׂמִיחַת לְבִי וּשְׂשׂוֹנִי. אֶהוּב
נִפְשִׁי. כָּל אֲחִלִּי לְבַל אָמוּשׁ מִנְּגִדָּךְ:**

**ז מָמִי יוֹמִי וְלִילִי לְמִצָּא חֵן לִפְנֵי כְּלִילִי. אָנָּה יוֹצְרִי
מְחוּלְלִי הָאֵר פָּנִים לְעִבְדְּךָ:**

**כ אִזְכֹּר בְּקֶרֶךְ יִזְרַח שְׁמִשׁ. לֹא יִפֹּס וְלֹא יִמִּישׁ. וְלֵב
עִבְדְּךָ תִּאֲמָץ בְּאֵשׁ לֵהֵב אֶהְבְּתְךָ:**

**ך חֵף זִיו שְׂכִינָה עָלִי. וְכֵה יִהְיוּ כָּל הַגִּיּוֹנִי. וְאֶמְרִי פִי
וְעֲנִינִי. עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ:**

**י חֵד יַחַד יְחִידָתִי. יִסּוּר יֵצֵר יְקוֹשְׁתִּי. יְצוּרִים יַחַד
יַעֲבֹדוּךָ. יִשִּׁיר יִשְׂרָאֵל יְדִידְךָ:**

יצורים יחד

הקפה ז'

מקיפים את הכימה עם הספר תורה ואומרים פסוק בפסוק חו"ק. ואצל רבותינו הקדושים זי"ע המנהג לומר אותו בניגון מאדש, ואצל מרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל ניגנו מקודם ניגון מאדש ואח"כ אמרו אותו פסוק בפסוק בנוסח המקובל.

**קְרוֹשׁ וְנוֹרָא הוֹשִׁיעָה נָא. רַחֵם וְחַנּוּן הַצְּלִיחָה נָא.
שׁוּמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד עֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ.
תּוֹמֵךְ תְּמִימִים הוֹשִׁיעָה נָא. תִּקְיָה לְעַד הַצְּלִיחָה
נָא. תְּתִים בְּמַעֲשָׂיו עֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ:**

אומרים הוי' השביעית המשך מזמור י"ט
שבתהלים שהוא נגד מדת מלכות

יְהִיו לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיזוֹן לִבִּי. לִפְנֵיךָ יְיָ צוּרִי וְנִגְאָלִי:

אומרים בקו"ר חו"ק המשך מזמור כ"ט שהוא נגד
מדת מלכות ואח"כ מסיימין המזמור

**קוֹל יְיָ יַחֲלִל אֵילֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרֹת וַבְּהִיבְלוֹ בְּלוֹ אוֹמֵר
כְּבוֹד: יְיָ לַמַּבּוּל יֵשֶׁב וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ
יִתֵּן יְיָ יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:**

אומרים פסוק אחד המשך מזמור ס"ז שבתהלים שהוא נגד מדת מלכות

יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים, וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אֲפָסֵי אֶרֶץ:

אומרים פיסקא ז' של תפלת אנא בכח שהוא נגד מדת מלכות, ומסיימין ג"כ הפיסקא האחרונה בשכמל"ו

**שְׁוַעַתְנוּ קָבֵל וּשְׁמַע צַעֲקָתְנוּ יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת: בְּרוּךְ שֵׁם
בְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:**

אומרים פסוק מדברי הימים א' (כ"ט, י"א) שהוא כולל כל הז' מדות, דמדת חסד נקרא 'גדולה' ומדת יסוד נקרא 'כל'.

**לֵךְ יְיָ הַגְדֵּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד בִּי כָל
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: לֵךְ יְיָ הַמְּלִכָה וְהַמַּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרָאשׁ:**

אומרים פסוק מזכריה (י"ה, ט) שהוא נגד מדת מלכות

**וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ
אֶחָד:**

אומרים פסוק מיוחד ה' (דברים ו', ד)

וּבִתְוֹרַתְךָ בָּתוֹב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

מזמריני ניגון הקפה ומרקדין במחול, ובאמצע הריקודין מפסיקין ואומרים את חרוז העשירי מהפיוט אל מסתתר המיוסד למדת מלכות.

**נָא הָקֵם בְּמַהֲרָה מַלְכוּת דָּוִד וּשְׁלֹמֹה. בְּעֲטָרָה שְׁעֲטָרָה לוֹ
אִמּוֹ. בְּנִסָּת יִשְׂרָאֵל כְּלָה קְרוּאָה בְּנֻעִימָה. עֲטַרְת תְּפָאֶרֶת
בְּיַד יְיָ:**

ובסוף הריקודין אומרים את חרוז האחרון מהפיוט אל מסתתר המיוסד על כלליות עשר ספירות.

**חֹזֶק מִיַּחַד בְּאַחַד עֶשֶׂר סְפִירוֹת. וּמִיַּחַד אֶלּוּף יִרְאָה מְאֹרוֹת.
סְפִיר גְּזֻרָתָם יַחַד מְאִירוֹת. תִּקְרַב רִנָּתְנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ:**

אומרים הוי' אחת המשך מזמור ל' שבתהלים שהוא נגד מדת מלכות

יְיָ אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֹדֶךָ:

אומרים הוי' אחת המשך מזמור קמ"ה שבתהלים
שהוא נגד מדת מלכות וגומרים אותו

**תְּהִלַּת יְיָ יִדְבָּר פִּי. וַיְבָרֶךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קְדֹשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
וְאֲנַחְנוּ נְבָרֶךְ יְהוָה. מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם. הַלְלוּיָהּ**

אומרים אזכרה אחת המשך מזמור קמ"ו שבתהלים שהוא נגד מדת מלכות

אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר. הַלְלוּיָהּ:

אומרים הללוהו אחד המשך מזמור ק"ג שבתהלים
שהוא נגד מדת מלכות, ומסיימין המזמור

הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כָּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יְהוָה. הַלְלוּיָהּ:

אומרים תואר אחד המשך מתפלת לאל כרוך שהוא נגד מדת מלכות וגו'

**אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת (מַלְכוּת). הַמְחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד
מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית.**

אומרים אמת אחד המשך מברכת אמת ויציב ומסיימין עד 'בעת שועם אליו'.

**אֱמֶת. מַמְצְרִים גִּאֲלָתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ.
כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ. וּבְכוֹרֶךָ יִשְׂרָאֵל גִּאֲלָתָ. יוֹם סוּף לָהֶם
בְּקַעְתָּ. וְזֵדִים טִבַּעְתָּ. וַיְדִידִים הֶעֱבַרְתָּ. וַיַּכְסּוּ מַיִם צָרִיחֶם.
אֶחָד מֵהֶם לֹא נֹתַר: עַל זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוֹבִים וְרוֹמְמוֹ לְאֵל.
וְנָתַנוּ יְדִידִים וּמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת. בָּרְכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם: רָם וְנִשְׂאָ. גָּדוֹל וְנוֹרָא. מְשֻׁפָּל גִּאֲוִים**

עֲדֵי אֶרֶץ. וּמִגְבִּיהַ שְׂפָלִים עֲדֵי מָרוֹם. מוֹצִיא אֲסִירִים. וּפְדוּתָה
עֲנִוִים. וְעוֹזֵר דָּלִים. וְעֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּעַת שְׁוֹעַם אֱלֹהֵי:

בסוף הקפה ז' הוסיף רבינו לומר ויאתיו כל לעבדך וכו' והמשיך בריקודים
בניגון של הקפה הנ"ל על חרוז זה, וכאשר הגביה ידיו הק' פסקו לזמר, ורבינו
סיים בקולו בקודש 'ויתנו לך כתר מלוכה'. ומרן הגאב"ד הרמ"א זצ"ל זימרו
על הניגון שמזמרים בימים הנוראים אצל רבותינו הק' על 'ובכן צדיקים יראו
וישמחו' וכו'.

וַיֵּאָתִיו כָּל לְעַבְדְּךָ. וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ. וַיִּגִּדּוּ
בְּאֵיִם צִדְקָךָ. וַיְדַרְשׁוּךָ עַמִּים לֹא
יָדְעוּךָ. וַיְהַלְלוּךָ כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ. וַיֹּאמְרוּ תָמִיד
יְגִדְּלִי. וַיִּזְבְּחוּ לָךְ אֶת זִבְחֵיהֶם. וַיִּזְנְחוּ אֶת
עֲצֻבֵיהֶם. וַיַּחֲפְרוּ עִם פְּסִילֵיהֶם. וַיִּטּוּ שִׁכְם אֶחָד
לְעַבְדְּךָ. וַיִּירֹאוּךָ עִם שָׁמֶשׁ מִבִּקְשֵׁי פָנֶיךָ. וַיִּכִּירוּ
כַּח מַלְכוּתְךָ. וַיִּלְמְדוּ תוֹעִים בִּינָה. וַיִּמְלְלוּ אֶת
גְּבוּרָתְךָ. וַיִּנְשְׂאוּךָ מִתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ. וַיִּסְלְדוּ
בְּחִילָה פָנֶיךָ. וַיַּעֲטֹרוּךָ גִּזְרֵי תַפְאָרָה. וַיַּפְצְחוּ הָרִים
רָנָה. וַיִּצְהָלוּ אֵיִים בְּמִלְכָּךָ. וַיִּקְבְּלוּ עוֹל מַלְכוּתְךָ
עֲלֵיהֶם. וַיְרוֹמְמוּךָ בְּקֶהֱל עָם. וַיִּשְׁמְעוּ רְחוּקִים
וַיְבֹאוּ. וַיִּתְּנוּ לָךְ כֶּתֶר מְלוּכָה:

בגמר ההקפות הלך רבינו להבימה ואמרו פסוק בפסוק 'לדוד מזמור' בנוסח של ליל ראש השנה, ועיין בייטב פנים (מאמר אור המקיף, אות ט"ז) שהוא בבחי' נעוץ סופו לתחילתו, וגם כי יש בו בחינת מלכות [לה' הארץ ומלואה], עיי"ש.

לְדָוִד מְזֻמָּר לַיִּי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבֵּל
וַיֵּשְׁבִי בָהּ: כִּי הוּא עַל יָמִים
יִסְדָּה וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנָה: מִי יַעֲלֶה בְּהַר
יִי וּמִי יָקוּם בַּמָּקוֹם קָדְשׁוֹ: נָקִי כַפַּיִם
וְבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נִשָּׂא לַשּׁוֹא נַפְשִׁי
וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יִשָּׂא בִּרְכָה מֵאֵת יִי
וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דֹּוֹר דִּרְשָׁיו
מִבְּקָשֵׁי פָנָיִךְ יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים
רְאשֵׁיכֶם וְהַנִּשְׂאוּ פֶתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹאוּ
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יִי עֲוֹזוֹ
וְגִבּוֹר יִי גִבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים
רְאשֵׁיכֶם וַיִּשְׂאוּ פֶתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יִי
צָבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֶלָה:

דילגו את סדר הזמירות שמזמרים בין ההקפות ואמרו שמע ישראל וגו', אחד הוא אלקינו וכו', גדלו לה' אתי וכו', וזימרו 'על הכל' כמו בליל שמחת תורה, ורבינו עלה לחתן תורה ולא עשה חופת טלית כהמנהג בהרבה מקומות.

ברוך הוא אלהינו שבראנו לכבודו, והבדילנו מן התועים, ונתן לנו תורת אמת, וחיי עולם נמט בתוכנו. הוא יפתח לבנו בתורתו, וישם בלבנו אהבתו ויראתו ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם. למען לא נגיע לריק, ולא נלד לבהלה. יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שנגשם חקיך בעולם הזה, ונזכה ונחיה ונירש טובה וברכה לשני ימות המשיח ולחיי העולם הבא: למען וזמריך כבוד ולא ידם, יהוה אלהי לעולם אודך:

ברוך הוא אלהינו שבראנו לכבודו. להלל ולשבח ולספר הודו. מכל אום גבר עלינו חסדו. לכן בכל לב ובכל נפש ובכל מאודו. נמליכו ונניחדו: שהשלוש שלו ישים עלינו חיים ברכה ושלוש. מימין ומשמאל על ישראל שלום. הרחמן הוא יברך את עמו בשלוש. וזכנו לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצות על ישראל שלום. פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום:

לדוד ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי את שם קדשו: ברכי נפשי את יהוה ואל תשכחי כל גמוליו: הסלח לכל עונכי הרפא לכל תחלאיכי: הגואל משחת חייכי המעטרכי חסד ורחמים: המשביע בטוב עדיך תתחדש בגשם נעורייכי: עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל עשוקים: יודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו: רחום וחנן יהוה ארך אפים ורב חסד: לא לגצץ יריב ולא לעולם ישור: לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו גמל עלינו: כי כגבה שמים על הארץ גבר חסדו על יראיו: ברחק מזרח ממערב הרחיק

מִמֶּנּוּ אֶת פִּשְׁעֵינוּ: בְּרַחֵם אֵב על בָּנִים רַחֵם יְהוָה על יִרְאָיו: כִּי
הוּא יָדַע יִצְרָנוּ זָכוֹר כִּי עָפָר אֲנַחֲנוּ: אֲנוֹשׁ כַּחצִיר יָמָיו כָּצִיץ
הַשָּׂדֶה בֶּן יָצִיץ: כִּי רוּחַ עֲבָרָה בּוֹ וְאֵינָנוּ וְלֹא יִכְרְנוּ עוֹד מְקוֹמוֹ:
וְחֶסֶד יְהוָה מַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם על יִרְאָיו וְצִדְקָתוֹ לְבָנֵי בָנִים:
לְשֹׁמְרֵי בְרִיתוֹ וְלוֹזְכְּרֵי פִקְדָּיו לַעֲשׂוֹתָם: יְהוָה בְּשִׁמְיִם הֵכִין כִּסְאוֹ
וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה: בָּרְכוּ יְהוָה מִלְּאֲכָיו גְּבִירֵי כַח עֹשֵׂי דְבָרוֹ
לְשֹׁמֵעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ: בָּרְכוּ יְהוָה כָּל צָבָאֵיו מִשְׁרָתָיו עֹשֵׂי רְצוֹנוֹ:
בָּרְכוּ יְהוָה כָּל מַעֲשָׂיו בְּכָל מְקוֹמוֹת מְמִשְׁלָתוֹ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה:

הַלְלוּיָהּ אוֹדָה יְהוָה בְּכָל לֵבב. בְּסוֹד יִשְׁרִים וְעֵדָה: גְּדֻלִּים מַעֲשֵׂי
יְהוָה. דְּרוֹשִׁים לְכָל חִפְצֵיהֶם: הוֹד וְהַדָּר פִּעְלוֹ. וְצִדְקָתוֹ
עֲמֻדַת לְעַד: זָכֹר עֲשֵׂה לְנִפְלְאוֹתָיו. חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה: טָרַף נָתַן
לִירְאָיו. יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: כַּח מַעֲשָׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ. לִתֵּת לָהֶם
נַחֲלַת גּוֹיִם: מַעֲשֵׂי יְדִיו אֱמֶת וּמִשְׁפָּט. נֶאֱמָנִים כָּל פִּקּוּדָיו: סְמוּכִים
לְעַד לְעוֹלָם. עֲשׂוּיִם בְּאֱמֶת וַיִּשֶׁר: פְּדוּת שְׁלַח לְעַמּוֹ. צָוָה לְעוֹלָם
בְּרִיתוֹ. קְדוּשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: רֹאשִׁית חֲכָמָה יִרְאת יְהוָה. שֶׁכֵּל טוֹב
לְכָל עֲשִׂיהֶם. תִּהְלָתוֹ עֲמֻדַת לְעַד:

הַלְלוּיָהּ אֲשֶׁרִי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה. בְּמִצּוֹתָיו חִפֵּץ מְאֹד: גִּבּוֹר
בְּאַרְצָן יִהְיֶה זֶרְעוֹ. דּוֹר יִשְׁרִים יִבְרָךְ: הוֹן וְעֹשֶׁר בְּבֵיתוֹ.
וְצִדְקָתוֹ עֲמֻדַת לְעַד: זֶרַח בַּחשָׁךְ אֹר לַיִּשְׁרִים. חֲנוּן וְרַחוּם וְצִדִּיק:
טוֹב אִישׁ חוֹנֵן וּמְלֹוֹה. יִכְלֹכֵל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט: כִּי לְעוֹלָם לֹא יִמוּט.
לְזָכֹר עוֹלָם יִהְיֶה צִדִּיק: מִשְׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא. נָכוֹן לְבֹ בְּמַח
בִּיהוָה: סְמוּךְ לְבֹ לֹא יִירָא. עַד אֲשֶׁר יִרְאֶה בְּצִרְיוֹ: פֶּזֶר נָתַן
לְאֲבִיוֹנִים. צִדְקָתוֹ עֲמֻדַת לְעַד. קִרְנוֹ תְּרוּם בְּכָבוֹד: רָשַׁע יִרְאֶה
וְכַעַס. שְׁנָיו יִחַרֵּק וְנָמָס. תִּאֲזוּת רָשָׁעִים תִּאֲבֹד:

שִׁיר המַעֲלוֹת, אֲשֶׁרֵי כָּל יֵרָא יְהוָה, הַחֲלִלְךָ בְּדַרְכָּיו: יִגִּיעַ בְּפִיךָ
כִּי תֹאכַל, אֲשֶׁרִיד וְטוֹב לָךְ: אֲשַׁתֶּךָ בְּגִפְּנָה פָּרִיהַ בְּרִכְתִּי
בֵּיתְךָ, בְּנִיד כְּשִׁתְּלִי זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְחֶנְךָ: הִנֵּה כִּי כֹן יִבְרַךְ גְּבֶרֶה,
יֵרָא יְהוָה: יִבְרַכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן, וְיֵרָאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ:
וְיֵרָאָה בְּנִים לְבְנֶיךָ, שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

שִׁיר המַעֲלוֹת לְדָוִד, הִנֵּה מָה טוֹב וּמָה נָעִים, שִׁבְתָּ אֲחִים גַּם
יָחִד: בְּשִׁמּוֹן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יֵרֵד עַל הַזָּקֵן, זָקֵן אַהֲרֹן שִׁירָד
עַל פִּי מְדוּתָיו: כְּטַל חֶרְמוֹן שִׁירָד עַל הַרְרֵי צִיּוֹן, כִּי שֵׁם צִוָּה יְהוָה
אֶת הַבְּרָכָה, חַיִּים עַד הָעוֹלָם:

הַאֲדָרֶת וְהָאֲמוּנָה לְחֵי עוֹלָמִים. הַבִּינָה וְהַבְּרָכָה לְחֵי עוֹלָמִים.
הַנְּאֻנָּה וְהַגְּדֻלָּה לְחֵי עוֹלָמִים. הַדַּעַה וְהַדְּבֹר לְחֵי
עוֹלָמִים. הַחֹד וְהַהֲדָר לְחֵי עוֹלָמִים. הַוַּעַד וְהַתִּיקוֹת לְחֵי עוֹלָמִים.
הַחֹד וְהַזֶּהר לְחֵי עוֹלָמִים. הַחִיל וְהַחֲסֵן לְחֵי עוֹלָמִים. הַטָּכֶם וְהַטָּהֵר
לְחֵי עוֹלָמִים. הַיְחוּד וְהַיְרָאָה לְחֵי עוֹלָמִים. הַפְּתֵר וְהַכְּבוֹד לְחֵי
עוֹלָמִים. הַלֶּקַח וְהַלְּבֹב לְחֵי עוֹלָמִים. הַמְּלוּכָה וְהַמְּשֻׁלָּה לְחֵי
עוֹלָמִים. הַנּוֹי וְהַנְּצַח לְחֵי עוֹלָמִים. הַסְּגוּי וְהַשְּׁגָב לְחֵי עוֹלָמִים. הָעֵז
וְהָעֲנוּה לְחֵי עוֹלָמִים. הַפְּדוּת וְהַפָּאֵר לְחֵי עוֹלָמִים. הַצְּבִי וְהַצְּדָק
לְחֵי עוֹלָמִים. הַקְּרִיאָה וְהַקְּדָשָׁה לְחֵי עוֹלָמִים. הָרֵן וְהַרְוֹמָמוֹת לְחֵי
עוֹלָמִים. הַשִּׁיר וְהַשְּׁבַח לְחֵי עוֹלָמִים. הַתְּהִלָּה וְהַתְּפָאֶרֶת לְחֵי
עוֹלָמִים:

אֲתָנָה הוּא אֱלֹהֵינוּ: בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: גְּבוּר וְנִעְרָץ: דְּגוּל מַרְכָּבָה:
הוּא שֶׁחַ וְיֵהִי: יְצוּהַ וְנִבְרָאוּ: זָכְרוּ לְנִצָּחַ: חֵי עוֹלָמִים:
טָהוֹר עֵינַיִם: יוֹשֵׁב סֵתֵר: כְּתָרוֹ יְשׁוּעָה: לְבוּשׁוֹ צִדְקָה: מַעֲטָהוּ
קִנְיָה: נֶאֱפֹד נִקְמָה: סֵתֵרוֹ יוֹשֵׁר: עֲצָתוֹ אֲמוּנָה: פְּעֻלָּתוֹ אֱמֶת:

צדיק וישר: קרוב לקוראיו באמת: רם ומתנשא: שוכן שחקים:
תולה ארץ על בלימה: חי וקים נורא ומרום וקדוש:

על ישראל אמונתו. על ישראל ברכתו. על ישראל גאותו. על
ישראל דברתו. על ישראל הדרתו. על ישראל ועידתו. על
ישראל זכירתו. על ישראל חמלתו. על ישראל טהרתו. על ישראל
ישרתו. על ישראל בנתו. על ישראל לאמתו. על ישראל מלכותו.
על ישראל נעימתו. על ישראל סגלתו. על ישראל עדתו. על
ישראל פעלתו. על ישראל צדקתו. על ישראל קדשתו. על ישראל
רוממותו. על ישראל שכינתו. על ישראל תפארתו.

חור"ק: שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

חור"ק: אחד הוא אלהינו. גדול אדונינו. קדוש שמו:

חור"ק: גדלו ליי אתי וגרוממה שמו יחדו:

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל
בשמים ובארץ: לך יי הממלכה והמתנשא לכל
לראש: רוממו יי אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש
הוא: רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יי
אלהינו:

ומזמרים תפלת 'על הכל'

על הכל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר
ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי

הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. בְּעוֹלָמוֹת שְׁפָרָא
הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא. בְּרָצוֹנוֹ וּבְרָצוֹן
יִרְאִיו וּבְרָצוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל. צוּר הָעוֹלָמִים
אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת אֱלֹהֵי כָּל הַנִּפְשוֹת. הַיּוֹשֵׁב
בְּמַרְחָבֵי מְרוֹם הַשּׁוֹכֵן בְּשָׁמַי שְׁמִי קָדֵם.
קִדְשָׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת וּקִדְשָׁתוֹ עַל כִּסֵּא הַכְּבוֹד:
וּבָבֶן יִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ בָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָּל
חַי. וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חֲדָשׁ. בְּכַתוּב, שִׁירוּ
לְאֱלֹהִים וּמְרוּ שְׁמוֹ. סִלּוּ לָרֶכֶב בְּעֶרְבוֹת בִּיהַ
שְׁמוֹ וְעֲלוּ לְפָנָיו: וְנִרְאֶהוּ עֵין בְּעֵין בְּשׁוּבוֹ
אֶל נֹהוּ. בְּכַתוּב, כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ
צִיּוֹן: וְנֹאמַר, וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָּל בָּשָׂר
יַחַד. כִּי הִי יְיָ דְבַר:

אָב הַרְחָמִים הוּא יִרְחַם עִם עַמּוּסִים וַיִּזְכּוּר בְּרִית
אִיתָנִים. וַיִּצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת.
וַיַּגְדֵּר בְּיָצֵר הָרַע מִן הַנְּשׂוּאִים. וַיַּחֲזֵן אוֹתָנוּ לְפִלִּיטַת
עוֹלָמִים. וַיִּמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה
וְרַחֲמִים:

קריאה ליום שמחת תורה

וַיַּעֲזֹר וַיִּגַּן וַיִּזְשִׁיעַ לְכָל הַחֹסִים בּוֹ וַנֹּאמֶר אָמֵן. הַבֵּל הָבּוּ גִדְלָה
 לְאַלְהֵינוּ וְתִנּוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה. כֹּהֵן קָרֵב. יַעֲמֹד (פלוני בן פלוני)
 הַכֹּהֵן. בְּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֶדְשָׁתוֹ: וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּי
 אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלָכֶם הַיּוֹם:

ברכות העולה לתורה

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרֵךְ:
 בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.
 אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן
 לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. נוֹתֵן
 הַתּוֹרָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.
 אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת. וְחַיִּי
 עוֹלָם נִטְעַ בְּתוֹכֵנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. נוֹתֵן
 הַתּוֹרָה:

קורין מוזאת הברכה עד "ובגאותו שחקים" כמה פעמים עד שכל אחד עולה לתורה

א וַיָּזֶאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה אֱלֹהִים אֶת־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ: כ וַיֹּאמֶר יְהוָה מִסִּינֵי
בְּאֵל זִוְרָה מִשְׁעִיר לָמוֹ הוֹפִיעַ מֵתֵר פֶּאֶרְן וְאַתָּה
מִרְבַּבֶּת קָדָשׁ מִימִינִי כְּתִיב אֲשֶׁר דָּת לָמוֹ:
ג אַף חֲבֵב עַמִּים כָּל־קִדְשֵׁי בִידֶךָ וְהֵם תָּבוּ לְרַגְלֶךָ
וַיֵּשֶׁא מִדְּבָרֶיךָ: ד תוֹרָה צִוָּה־לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרֶשֶׁה קְהִלָּת
יַעֲקֹב: ה וַיְהִי בִישְׁרוֹן מֶלֶךְ בְּהַתְּאִסֵּף רָאשֵׁי עָם יַחַד
שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל: ו וַיְהִי רְאוּבֵן וְאֶל־יָמֹת וַיְהִי מִתִּי מִסְפָּר:
ז וַיָּזֶאת לִיהוֹדָה וַיֹּאמֶר שְׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוֹדָה וְאֶל־עַמּוֹ
תִּבְאֵנּוּ יָדָיו רַב לֹו וְעוֹר מִצְרֵי תַתְּיָה:

שני ח וַיִּלְלֵנִי אָמַר תַּמִּיד וְאוֹרֶיךָ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ אֲשֶׁר
נִסִּיתָ בְּמִסָּה תִרְיָבָהוּ עַל־מִי מְרִיבָה: ט הֵאמֵר לְאָבִיו
וְלֵאמֹל לֹא רִאִיתִיו וְאֶת־אָחִיו לֹא הִכִּיר וְאֶת־כְּתִיב בְּנוֹ
בְּנֵיו לֹא יָדַע בִּי שְׁמִרוֹ אִמְרָתֶךָ וּבְרִיתֶךָ וַנְּצִרוֹ: י יוֹרוֹ
מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב וְתוֹרָתֶךָ לְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְרוּ קְטוֹרֶה בְּאִפְּךָ
וּבְרִיר עַל־מִזְבְּחֶךָ: יא בָּרַךְ יְהוָה חֵילֹו וּפְעֵל יָדָיו תִּרְצֶה
מִחֵן מִתְּנִים קָמִיו וּמִשְׁנָאִיו מִן־יְקוֹמֹון: יב לְבַנְיָמִן אָמַר
יָדִיד יְהוָה יִשְׁכֵּן לְבֶטֶח עָלָיו חֶפֶץ עָלָיו כָּל־חַיִּים וּבִין
כְּתִפָּיו שָׁכֵן:

שְׂרִישֵׁי יג וְלִיּוֹסֵף אָמַר מְבִרְכֶת יְהוָה אֶרֶצוֹ מִמֶּנּוּ שָׁמַיִם
 מִטָּל וּמִתְהוֹם רִבְצָת תַּחַת: יד וּמִמֶּנּוּ תִּבְנוּאֵת שְׁמֹשׁ
 וּמִמֶּנּוּ גֵרֶשׁ יִרְחִים: טו וּמִרֹאשׁ הַר־רִיגְדָם וּמִמֶּנּוּ
 גִּבְעוֹת עוֹלָם: טז וּמִמֶּנּוּ אֶרֶץ וּמִלְאָה וְרִצּוֹן שְׁכֵנֵי סִנְה
 תִּבְנוּאֵתָהּ לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקִדְקֵד גִּזִּיר אֶחָיו: יז בְּבוֹר
 שׁוֹרוֹ הַדָּר לֹא וְקִרְנֵי רֹאשׁ קִרְנָיו בָּהֶם עַמִּים יִנְגַּח יַחְדָּו
 אֶפְסֵי־אֶרֶץ וְהֵם רִבְבוֹת אֶפְרוֹים וְהֵם אֶלְפֵי מְנַשֶּׁה:

רביעי יח וְלִזְבוּלָן אָמַר שְׁמַח וּבוֹלָן בְּצֹאתָהּ וַיִּשְׁשָׁךְ
 בְּאַהֲלֶיהָ: יט עַמִּים חֲר־יִקְרְאוּ שֵׁם יוֹבְתָיו וּבְחִי־
 צֶדֶק בִּי שִׁפְעַ עַמִּים יִינָקוּ וּשְׁפָנִי מְמוֹנֵי חוֹל: כ וּלְגֵד
 אָמַר בְּרוּךְ מִרְחִיב גֵּד בְּלָבִיא שָׁכֵן וְטָרַף זְרוֹעַ אֶף־
 קִדְקֵד: כא וַיֵּרָא רֵאשִׁית לֹא בִי־שֵׁם חֲלֵקֶת מַחֲקָה
 סָפוֹן וַיִּתֵּל רֵאשִׁי עִם צֶדֶקֶת יְהוָה עָשָׂה וּמִשְׁפָּטָיו
 עִם־יִשְׂרָאֵל:

חמישי כב וּלְדָן אָמַר דָּן גִּזִּיר אֶרֶיָה יוֹנָק מִן־הַבָּשָׂן:
 כג וּלְנִפְתָּלִי אָמַר נִפְתָּלִי שִׁבְעַ רִצּוֹן וּמִלָּא בִרְכַת יְהוָה
 ים וְדָרוֹם יִרְשָׁה: כד וּלְאֶשֶׁר אָמַר בְּרוּךְ מִבְּנֵים אֲשֶׁר
 יְחִי רִצּוֹי אֶחָיו וְטַבֵּל בְּשִׁמּוֹן רִגְלָיו: כה בְּרוּךְ וַיִּנְחַשֶׁת
 מִנְעֵלָהּ וּבִימֹד דְּבִאָה: כו אֵין פֶּאֶל יִשְׁרוֹן רִבֵּב שָׁמַיִם
 בְּעוֹרָהּ וּבִגְאוֹתָהּ שְׁחָקִים:

חתן כל הנערים

פורסין טלית מעל לבימה כעין חופה.
העולה לתורה אומר הברכות בקול רם, והאבות אומרים עם הילדים מלה במלה

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרֵךְ:

בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

**בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ
מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ. נוֹתֵן הַתּוֹרָה:**

כב וַיֵּלֶךְ אֹמֵר בֶּן גִּזְרֵי אֲרִיָּה יִזְנֵק מִן־הַבֶּשֶׁן: כג וַיִּנְפְּתֵלִי
אֹמֵר נִפְתָּלִי שָׁבַע רָצוֹן וּמֵלֵא בְרַבַּת יְהוָה יָם וְדָרוֹם
יִרְשָׁה: כד וַיֵּאָשֶׁר אֹמֵר בָּרוּךְ מִבְּנִים אֲשֶׁר יְהִי רָצוֹן אֶחָיו
וְטַבֵּל בִּשְׁמֵן רַגְלֵי: כה בְּרוּךְ וְנַחֲשֶׁת מִנְעֵלָךְ וּבִימִיד וְדַבָּאָךְ:
כו אֵין בָּאֵל יִשְׂרָאֵל רַבֵּב שָׁמַיִם בְּעֶזְרְךָ וּבְגִבּוֹתָיו שְׁחָקִים:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ
תּוֹרַת אֱמֶת. וְחַיִּי עוֹלָם נִטַּע בְּתוֹכֵנוּ: בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ. נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

אומרים מלה במלה המלאך הגואל האבות עם הבנים. ואצל מרח הגאב"ד
הרמ"א ז"ל זימור אח"כ ניגון של שמחה וזורקים ממתיקים להילדים.

**הַמְּלָאֲךְ הַגָּאֵל אֶתִּי מִכָּל רָע יְבָרֵךְ אֶת הַנְּעָרִים.
וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי וְשֵׁם אֲבוֹתֵי אֲבֹרָהֶם
וַיִּצְחָק. וַיִּדְּגוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:**

רשות לחתן תורה

מִרְשׁוֹת הָאֵל הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא.

וּמִרְשׁוֹת מָפֹז וּמַפְנִינִים יִקָּרֶה.

וּמִרְשׁוֹת סִנְהֶדְרִין הַקְדוּשָׁה וְהַטְהוֹרָה.

וּמִרְשׁוֹת רָאשֵׁי יְשִׁיבוֹת וְאֵלּוּפֵי הַתּוֹרָה.

וּמִרְשׁוֹת זְקֵנִים וְנָעָרִים יוֹשְׁבֵי שׁוּרָה.

אֶפְתַּח פִּי בְשִׁירָה וּבְזִמְרָה.

לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְדָר בְּנֵהוּרָא.

שֶׁהַחֵינּוּ וְקִימָנוּ בִּירְאָתוֹ הַטְהוֹרָה.

וְהַגִּיעָנוּ לְשִׁמּוֹחַ בְּשִׂמְחַת הַתּוֹרָה.

הַמְשַׁמְחַת לֵב וְעֵינַיִם מְאִירָה.

נוֹתַנָּת עֶשֶׂר וְכְבוֹד וְחַיִּים וְתַפָּאָרָה.

מְאֲרַכַּת יָמִים וּמוֹסַפֶּת גְּבוּרָה.

לְאוֹהֲבֵיהָ וּלְשׂוֹמְרֶיהָ בְּצוּי וְאִזְהָרָה.

וּבִכָּן יְהִי רְצוֹן מִלִּפְנֵי הַגְּבוּרָה.

לְתֵת חַיִּים וְחֶסֶד וְנֹזֵר וְעֹטְרָה.

לְרַבִּי (פלוגי) בֶּן רַבִּי (פלוגי) הַנִּבְחָר לְהַשְׁלִים הַתּוֹרָה.

לְאַמְצוֹ לְכַרְכוֹ לְגַדְלוֹ בְּתִלְמוּד תּוֹרָה.

לְדַרְשׁוֹ לְהַדְרֹו לְעֵדוֹ בְּחִבּוּרָה.

לְזַרְזוֹ לְחַסְנוֹ לְטַכְסוֹ לְיִשְׁרוֹ לְכַבְדּוֹ לְלַמְדּוֹ לְקַח וּסְבָרָה.

לְמַלְטוֹ לְנִשְׁאוֹ לְסַעְדּוֹ בְּסַעַד בְּרוּרָה.

לְעֵדְנּוֹ לְפִרְנָסוֹ לְצַדִּיקוֹ בְּעַם גְּבוּרָא.

לְקַרְבוֹ לְרַחֲמוֹ לְשַׁמְרוֹ מִכָּל צוּקָה וְצָרָה.

לְתַקְפוּ לְסַמְכוּ לְתַמְכוּ בְּרוּחַ נְשִׁבָּרָה.
 עָמוּד עָמוּד עָמוּד רַבִּי פְלוֹנִי ב"ר פְלוֹנִי חֲתַן תּוֹרָה.
 וְתֵן כְּבוֹד לְאֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא.
 וּבְשֹׁכֵר זֶה תִּזְכֶּה מֵאֵל נוֹרָא.
 לְרֵאוֹת בָּנִים וּבְנֵי בָנִים עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה.
 וּמְקִימֵי מִצְוֹת בְּתוֹךְ עַם יִפָּה וּבָרָה.
 וְתִזְכֶּה לְשִׁמְחַ בְּשִׁמְחַת בֵּית הַבְּחִירָה.
 וּפְנִיךָ לְהָאִיר בְּצִדְקָה בְּאַסְפֵּקְלָרִיא הַמְּאִירָה.
 בְּנִבְאָ יִשְׁעֶיהוּ מְלֵא רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה.
 שְׂמַחוּ אֶת יְרוּשָׁלַיִם וְגִילוּ בָּהּ מְהֵרָה.
 שִׁישׁוּ אֶתְּהָ מְשׁוּשׁ כָּל הַמַּתְאֲבָלִים עָלֶיהָ בְּאַבְלָה וְצָרָה.
 עָמוּד עָמוּד עָמוּד רַבִּי (פְלוֹנִי) בֶּן רַבִּי (פְלוֹנִי) חֲתַן הַתּוֹרָה.
 מְרִשׁוֹת כָּל הַקֹּהֵל הַקְדוּשׁ הַזֶּה וְהַשְׁלָם הַתּוֹרָה:
 'יעמוד וכו'

קריאה לחתן תורה

פורסין טלית מעל לבימה כעין חופה.

כּוּ מַעֲנֵה אֱלֹהֵי קִדְּם וּמַתַּחַת זִרְעַת עוֹלָם וַיִּגְרֵשׁ
 מִפְּנֵיךְ אוֹיֵב וַיֹּאמֶר חֲשֹׁמֶד: כֹּחַ וַיִּשְׁכַּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח
 בְּדָד עֵין יַעֲקֹב אֶל-אֶרֶץ דָּגָן וְתִירוֹשׁ אֶף-שָׁמִיר
 יַעֲרֹפוּ-טָל: כֹּחַ אֲשֶׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹד עִם נוֹשָׁע

בַּיְהוָה מִגֵּן עֲזָרְךָ וְאֲשֶׁר-חָרַב גְּאוֹתֶיךָ וַיִּכְחָשׁוּ אֹיְבֶיךָ
 לָךְ וְאַתָּה עַל-בְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרֹךְ: אֲנִיעַל מִשָּׁה מַעֲרֹבֹת
 מוֹאָב אֶל-חֵר נָכוֹ רֹאשׁ הַפִּסְגָּה אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי יַרְחוֹ
 וַיִּרְאֶהוּ יְהוָה אֶת-כָּל-הָאָרֶץ אֶת-הַגִּלְעָד עַד-דֶּן:
 בְּוַת כָּל-נַפְתָּלִי וְאֶת-אֶרֶץ אַפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וְאֵת כָּל-
 אֶרֶץ יְהוּדָה עַד הַיָּם הָאֲחֵרוֹן: גְּוַת-הַנֶּגֶב וְאֶת-חֶבְלֵי
 בְּקָעַת יַרְחוֹ עִיר הַתְּמָרִים עַד-צֶעַר: הַיָּאמֹר יְהוָה
 אֱלֹהֵי זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
 וְלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזֶרְעֶךָ אֶתְנַנֶּה הָרְאִיתִיךָ בְּעֵינֶיךָ
 וְשָׂמָּה לֹא תַעֲבֹר: הַיּוֹמָת שָׁם מִשָּׁה עֶבֶד-יְהוָה
 בָּאָרֶץ מוֹאָב עַל-פִּי יְהוָה: וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בְּנֵי בָאָרֶץ
 מוֹאָב מוֹלַד בֵּית פְּעוֹר וְלֹא-יָדַע אִישׁ אֶת-קְבֻרָתוֹ עַד
 הַיּוֹם הַזֶּה: וּזְמַנָּה בֶן-מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה בָּמָוֶתוֹ לֹא-
 בָּהֳתָה עֵינָו וְלֹא-נָם לָחָה: הַיּוֹבְבוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-
 מִשָּׁה בְּעֶרְבֹת מוֹאָב שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיָּתֻמוּ יָמֵי בְכִי
 אֲבֵל מִשָּׁה: טַוְיָהוּשֶׁעַ בֶּן-נֹנִן מָלֵא רוּחַ חֲכָמָה פִּי-
 סִמְךָ מִשָּׁה אֶת-יָדָיו עָלָיו וַיִּשְׁמְעוּ אֱלֹהֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
 וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מִשָּׁה: וְלֹא-קָם נָכוֹיָא
 עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמִשָּׁה אֲשֶׁר יָדְעוּ יְהוָה פָּנִים אֶל-פָּנִים:
 יֵאָכֵל-הָאֵתָת וְהַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר שִׁלְחוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת
 בָּאָרֶץ מִצְרַיִם לְפָרְעָה וְלִכְלֵעַכֶּדְיוֹ וְלִכְלֵא-אַרְצוֹ:

יב וְלִבֵּל תֵּיִד תְּחַזְקָה וְלִבֵּל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה
 מִשָּׁה לְעֵינָי בְּלִי-יִשְׂרָאֵל:

כל הקהל אומרים:

חֲזַק חֲזַק וְנִתְחַזַּק

מזמרים ודוקדים לכבוד סיום התורה - ועושים הגבהה הפוכה ואומרים:

יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֱמֶת. מִשָּׁה אֱמֶת. וְתוֹרַתוֹ אֱמֶת: וְזֹאת תְּתוֹרָה
 אֲשֶׁר שָׁם מִשָּׁה לְפָנָי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. עַל פִּי יְיָ בִּיד מִשָּׁה:

רשות לחתן בראשית

מִרְשׁוֹת מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וְשִׁירָה.

נִזְרָא עַל כָּל תְּהִלָּה וְזִמְרָה.

חֲכָם לִבָּב וְאַמִּיץ כַּח וּגְבוּרָה.

וּמוֹשֵׁל עוֹלָם אֲדוֹן כָּל יִצִּירָה.

וּמִרְשׁוֹת כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה עֲצוּרָה.

רִאשִׁית קִנְיָנוּ אֱלֹפִים אֲצוּרָה.

בְּרָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ וּמַחְזִירָה.

יִשְׂרוֹן נִתְּנָה מוֹרְשָׁה לְעֶבְדָּה וְלִשְׁמֶרָה.

מִלְמַדְיָהּ גְּאוּנִי יַעֲקֹב לִפְתָּחָהּ וּלְסִגְרָה.

כָּלִיל הוֹד נָשִׂיא מְרִבָּה הַמְשָׁרָה.

יֹשְׁבֵי עַל מִדִּין מְשִׁיבֵי מִלְחָמָה שְׁעָרָה.

רִאשִׁי יְשִׁיבוֹת רִאשֵׁי גוֹלָה פְּזוּרָה.

וּמִרְשׁוֹת חֲבוּרַת צֶדֶק הַמְּאִשְׁרָה.

זְקֵנִים וְנַעֲרִים בְּכָל שׁוּרָה וְשׁוּרָה.

קבוצים פה היום לשמחת תורה.
 ונעצרים לסים ולהחל בגיל ובמזרא.
 אותה מחבבים כיום נתינתה בהדרה.
 מסלסלים בה כחדשה ולא כישנה שעברה.
 צמאים למזן ולהתענג מזיו יקרה.
 משמחת לב ועצב מסירה.
 תנחומיה ישעשעו נפשם בה להתפארה.
 והוגים במקרא והגדה במשנה וגמרא.
 רצים ומביאים טפס לבית העתירה.
 ועושים גם מעשים באזהרה.
 לכן גדול שכרם מאת הגבורה.
 על ראשם שמחת עולם קשורה.
 תאיבים לראות בגן בית הבחירה.
 ובכן נספמתי דעת בלם לבררה.
 בחור הרימותי מעם תוף החבורה.
 מצאתיו לב נבון להסבירה.
 צדק וחסד רודף בארח ישרה.
 ונשאז לבו ונדבה רוחו להתעוררה.
 תחלה וראשון היות להתחיל התורה.
 ועתה קום רבי (פלוגי) בן רבי (פלוגי) עמוד להתאזרה.
 בא והתיצב ועמוד לימיני וקרא.
 מעשה בראשית לכבוד צור ברא.

על זאת מתכיפין התחלה להשלמה בתדירה.
 עד שלא ירגל בעם זו לשקרה.
 יען נעשית ראשון למצוה גמורה.
 מה רב טובך ומשברתך יתרה.
 טוב עין תבורך בנדבתך מלעצרה.
 ומברכות בוראך תבורך ירך מלקצרה.
 בעבור שכל המכבד תורה בצפירה.
 יהי גופו מכבד בכח להתאשרה.
 מהר עמוד עמוד רבי (פכ"פ) חתן בראשית ברא.
 מרשות הקהל הקדוש הזה לברך אל גדול וגורא.
 אמן יענו אחריך הכל מהרה:

יעמוד וכו'

קריאה לחתן בראשית

פורסין טלית מעל לבימה כעין חופה.

א בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ:
 ב והארץ היתה תהו ובהו וחשך על-פני
 תהום ורוח אלהים מרחפת על-פני המים: ג ויאמר
 אלהים יהי-אור ויהי-אור: ד ויבא אלהים את-האור
 ביי-טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: ה ויקרא
 אלהים | לאור יום ולחשך קרא לילה
 קו"ח: ויהי-ערב ויהי-בקר יום אחד:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי כַּכֵּן
 בֵּין מַיִם לְמַיִם: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיְבָרֶךְ בֵּין
 הַמַּיִם אֶשֶׁל מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל
 לָרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמַיִם
 קו"ח: וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁנִי:

ט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶדְ-
 מָקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה חַיִּבְשָׁה וַיְהִי־כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
 לַחַיִּבְשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְנֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיִּרְא אֱלֹהִים
 כִּי־טוֹב: יא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשֵּׂא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב
 מִזֵּרִיעַ זֶרַע עֵץ פֶּרִי עֹשֶׂה פֶרִי לְמִינּוֹ אֲשֶׁר זֶרְעוּ־בוֹ
 עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן: יב וַתֹּצֵא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזֵּרִיעַ
 זֶרַע לְמִינֵהוּ וָעֵץ עֹשֶׂה־פֶרִי אֲשֶׁר זֶרְעוּ־בוֹ לְמִינֵהוּ
 וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב:

קו"ח: יג וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי:

יד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת בָּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל
 בֵּין חַיִּים וּבֵין חַיִּילָה וְחַיִּים לְאֹתָהּ וּלְמוֹעֲדִים וְלַיָּמִים
 וְשָׁנִים: טו וַחַיִּים לְמְאֹרֶת בָּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְחָאִיר עַל־
 הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן: טז וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֶת
 הַגְּדֹלִים אֶת־הַמְּאֹר הַגָּדֹל לְמִשְׁלַת הַיּוֹם וְאֶת־
 הַמְּאֹר הַקָּטָן לְמִשְׁלַת חַיִּילָה וְאֹת הַכּוֹכָבִים:

וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ:
 וְלַמָּשָׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ:
 וַיֵּרָא אֱלֹהִים בֵּי־טוֹב:

קו"ח: יט וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי:

כַּוְיֹאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שְׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף
 יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רִקְיעַ הַשָּׁמַיִם: כַּוְיֹאמֶר
 אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה |
 הָרֹמֶשֶׁת אֲשֶׁר שְׂרָצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף
 לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים בֵּי־טוֹב: כַּוְיֹאמֶר אֹתָם אֱלֹהִים
 לֵאמֹר פָּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיָּמִים וְהָעוֹף יִרֶב
 בָּאָרֶץ:

קו"ח: כג וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חַמִּישִׁי:

כד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֶמָּה
 וְרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ־אָרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן: כה וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים
 אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־
 רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינָהּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים בֵּי־טוֹב: כו וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ בְּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בְּדֹגַת הַיָּם
 וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ
 הָרֹמֶשׂ עַל־הָאָרֶץ: כז וַיִּבְרָא אֱלֹהִים | אֶת־הָאָדָם
 בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא

אתם: כח וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פָּרוּ וּרְבוּ וּמָלְאוּ אֶת-הָאָרֶץ וּבְשָׁה וּרְדוּ בְדִגְתַּי הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל-חַיָּה הַרְמֵשֶׁת עַל-הָאָרֶץ: כט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת-כָּל-עֵשֶׂב ׀ זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ וְאֶת-כָּל-הָעֵץ אֲשֶׁר-בּוֹ פֶּרִי עֵץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ: ׀ וּלְכָל-חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל-עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל ׀ רוֹמֵשׁ עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת-כָּל-יֵרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְחַיֶּה־בָּן: כא וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה-טוֹב מְאֹד קו"ח: וַיְחַיֶּעֶרֶב וַיְחַיֶּבְקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי:

א וַיְבָרֶךְ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צִבְאוֹם: ב וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל-מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: ג וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל-מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

מניחין ספר תורה שלישית אצל השניה ואומרים חצי קדיש

עושים הגבהה הפוכה ואומרים:

יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֱמֶת. מֹשֶׁה אֱמֶת. וְתוֹרָתוֹ אֱמֶת:
וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. עַל פִּי יְיָ
בְיַד מֹשֶׁה:

קריאה למפטיר

פותחין ספר תורה ג' וקורין למפטיר בפרשת פינחס

דה ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל-מלאכת עבודה
 לא תעשו: זו והקרבנות עלה אישה ריח ניחח ליהוה
 פר אחד אייל אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימים:
 זו מנחתם ונסביהם לפר לאיל ולכבשים במספרם
 במשפט: דה ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
 ומנחתה ונסבה: דה אלה תעשו ליהוה במועדיכם
 לבר מנדריכם ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחתיכם
 ולנסביכם ולשלמיכם: א ויאמר משה אל-בני ישראל
 ככל אשר-צוה יהוה את-משה:

בצל רכותינו הק' היו עושים הגבה הפוכה בכל ג' ספרי תורה, ואצל מרן הגאב"ד
 הרמ"א זצ"ל היתה קריאת המפטיר והברכות בנוסח של כל ימות השנה, ועשה
 הגבה רגילה.

יי אלהינו אמת. משה אמת. ותורתו אמת: וזאת התורה
 אשר שם משה לפני בני ישראל. על פי יי ביד משה:

ברכות ההפטרה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. אשר בחר
 בנביאים טובים. ורצה בדבריהם הנאמרים
 באמת. ברוך אתה יי. הבוחר בתורה ובמשה עבדו.
 וב ישראל עמו. ובנביאי האמת וצדק:

הפטרה ליום שמחת תורה

לְשֹׁמֵר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל-הַתּוֹרָה
 אֲשֶׁר צִוָּךְ מֹשֶׁה עַבְדִּי אֶל-
 תְּסוּר מִפָּנָיו יָמִין וּשְׂמֹאל
 לְמַעַן תִּשְׁלֹוּ בְּכֹל אֲשֶׁר
 תִּלְלֶךָ: הָאֵלִימוּשׁ סֵפֶר
 הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ וְהִגִּיתָ בוֹ
 יוֹמָם וּלְיָלָה לְמַעַן תִּשְׁמֹר
 לַעֲשׂוֹת כְּכֹל-הַפְּתוּב בּוֹ כִּי-
 אַתָּה תִּצְלִיחַ אֶת-דִּרְכְּךָ וְאִזּוֹ
 תִּשְׁכַּל: הָלֹא צוִיתִיךָ חֶזֶק
 וְאַמֵּץ אֶל-תַּעֲרֵץ וְאֶל-תַּחַת
 כִּי עִמָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל
 אֲשֶׁר תִּלְלֶךָ: וַיֵּצֵא יְהוֹשֻׁעַ
 אֶת-שְׁטָרֵי הָעָם לֵאמֹר:
 ׀ עֲבְרוּ ׀ בִּקְרֹב הַמַּחֲנֶה וְצִוּוּ
 אֶת-הָעָם לֵאמֹר הִכִּינוּ לָכֶם
 צִידָה כִּי בָעוֹר ׀ שְׁלֹשֶׁת
 יָמִים אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-
 הַיַּרְדֵּן הַזֶּה לָבוֹא לָרֶשֶׁת
 אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם לְרִשְׁתָּהּ:
 יִבְרָאוּבְנִי וְלִגְדִי וְלַחֲצִי
 שְׁבֹט הַמְּנַשֶּׁה אָמַר יְהוֹשֻׁעַ

׀ וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עַבְדְּ
 יְהוָה וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-
 יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נֹון מִשְׁרַת מֹשֶׁה
 לֵאמֹר: ׀ מֹשֶׁה עַבְדִּי מָתָה
 וְעַתָּה קוּם עֲבֹר אֶת-הַיַּרְדֵּן
 הַזֶּה אַתָּה וְכָל-הָעָם הַזֶּה
 אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נָתַן
 לָהֶם לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: גִּבֹּר-
 מְקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ בָּךְ-
 רַגְלֶכֶם בּוֹ לָכֶם נִתְּנוּ כַּאֲשֶׁר
 דִּבַּרְתִּי אֶל-מֹשֶׁה:
 ׀ מִהַמְּדַבֵּר ׀ וְהַלְבִּנוֹן הַזֶּה
 יַעֲד-הַנְּהַר הַגְּדוֹל נְהַר-פָּרַת
 בֶּל אֶרֶץ הַחִתִּים וְעַד-הַיָּם
 הַגְּדוֹל מְבֹאֵל הַשָּׁמֶשׁ יִהְיֶה
 גְּבוּלֵכֶם: הָאֵלִי-יִתְּיָצֵב אִישׁ
 לְפָנָיִךְ בֶּל יָמִי חִיִּיךָ כַּאֲשֶׁר
 חִיִּיתִי עִם-מֹשֶׁה אֱלֹהִיהָ עִמָּךְ
 לֹא אֶרְפֶּה וְלֹא אֶעֱזֹב: וְחֶזֶק
 וְאַמֵּץ כִּי אַתָּה תִּנְחִיל אֶת-
 הָעָם הַזֶּה אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-
 נִשְׁבַּעְתִּי לְאֲבוֹתָם לָתֵת
 לָהֶם: וְרַק חֶזֶק וְאַמֵּץ מְאֹד

לֵאמֹר: יִזְכֹּר אֶת־הַדָּבָר
 אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם מֹשֶׁה
 עֲבַד־יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם מֵנִיחַ לָכֶם וְנָתַן
 לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת:
 וְנִשְׁכַּם טַפְכֶּם וּמִקְנֵיכֶם
 יֵשְׁבוּ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם
 מֹשֶׁה בְּעֶבֶר הִירְדֵּן וְאַתֶּם
 תַּעֲבְרוּ חֲמִשִּׁים לָפָנַי אַחֲיֵיכֶם
 בְּלִי גְבוּרֵי הַחֵיל וְעֹזֲרֹתֵם
 אוֹתָם: ^{טו}עַד אֲשֶׁר־יָנִיחַ יְהוָה
 לִּי לְאַחֲיֵיכֶם בְּכֶם וְיִרְשׁוּ גַם־
 הָמָּה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָהֶם וּשְׁבָתָם
 לְאָרֶץ יִרְשְׁתֶּם וְיִרְשְׁתֶּם
 אוֹתָהּ אֲשֶׁר וְנָתַן לָכֶם מֹשֶׁה
 עֲבַד יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם מֵנִיחַ לָכֶם וְנָתַן
 לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת:
 וְנִשְׁכַּם טַפְכֶּם וּמִקְנֵיכֶם
 יֵשְׁבוּ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם
 מֹשֶׁה בְּעֶבֶר הִירְדֵּן וְאַתֶּם
 תַּעֲבְרוּ חֲמִשִּׁים לָפָנַי אַחֲיֵיכֶם
 בְּלִי גְבוּרֵי הַחֵיל וְעֹזֲרֹתֵם
 אוֹתָם: ^{טו}עַד אֲשֶׁר־יָנִיחַ יְהוָה
 לִּי לְאַחֲיֵיכֶם בְּכֶם וְיִרְשׁוּ גַם־
 הָמָּה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָהֶם וּשְׁבָתָם
 לְאָרֶץ יִרְשְׁתֶּם וְיִרְשְׁתֶּם

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. צוּר כָּל הָעוֹלָמִים.
 צַדִּיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת. הָאֵל הַנָּאֻמָּן הַאֹמֵר וְעוֹשֶׂה.
 הַמְדַּבֵּר וּמְקַיֵּם שְׁכָל דְּבָרָיו אֶמֶת וְצֶדֶק:

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ. וְדַבֵּר
 אַחֵר מִדְּבָרֶיךָ אַחֲרָיו לֹא יָשׁוּב רִיקָם. כִּי אֵל
 מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יי. הָאֵל הַנָּאֻמָּן
 בְּכָל דְּבָרָיו:

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיִּינוּ. וְלַעֲלֹבֶת נַפְשׁ
תּוֹשִׁיעַ בַּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׁמֵּחַ
צִיּוֹן בְּבִנְיָהּ:

שִׁמְחָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְהֵינוּ הַנָּבִיא עֲבָדְךָ וּבַמַּלְכוּת
בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֲךָ. בַּמְהֵרָה יָבוֹא וַיַּגֵּל לָבֵנוּ.
עַל כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר וְלֹא יִנָּחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת
כְּבוֹדוֹ. כִּי בָשָׂם קִדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ שְׁלֹא יִכְבֶּה גֵרוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶגֶן דָּוִד:

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם
שְׂמִינִי עֲצֶרֶת הַחַג הַזֶּה: שְׁנַתָּת לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה, לְכָבוֹד וּלְתַפָּאֶרֶת, עַל הַכֹּל יְיָ
אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְכַרְכִּים אוֹתְךָ. יִתְבָּרַךְ
שְׁמֶךָ בְּפִי כָל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ.
מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים:

אחר ההפטרה זימרו איזה חרוזים (הנדפס בהקפה נוסח סיגוט) דהיינו שישו ושמוחו
בשמחת התורה, התקבצו מלאכים וכו' אניל ואשמוח וכו' עד ממדבר מתנה.

מזמרים

שִׁישׁוֹ וְשִׁמְחוּ בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה, וְתִנּוּ כְּבוֹד לַתּוֹרָה: כִּי טוֹב
סַחֲרָה מִכָּל סַחֲרָה, מִפֶּן וּמִפְּנֵינִים יִקָּרֶה: נָגִיל וְנִשְׁשִׁי
בְּזֹאת חַתּוֹרָה, כִּי הִיא לָנוּ עֹז וְאוֹרָה: אֶהְלֶלָה אֱלֹהֵי וְאֶשְׁמַחָה

בו, ואָשימָה תִּקְנִיתִי בוֹ: אֶהְיֶה בְּסוּד עִם קְרוֹבוֹ, אֱלֹהֵי צוּרֵי
 אַחֶסֶד בוֹ: נָגִיל וְנָשִׁישׁ בְּזֹאת הַתּוֹרָה, כִּי הִיא לָנוּ עוֹז וְאוֹרָה:
 בְּכָל לַב אֲרִנֵּן צִדְקוֹתֶיהָ, וְאִסְפָּרָה תְּהִלָּתָהּ, בְּשִׁשּׁוֹן הַשִּׁיבוֹנוֹ
 לְבֵיתָהּ, עַל חֶסֶדָּהּ וְעַל אֲמִתָּהּ: נָגִיל וְנָשִׁישׁ בְּזֹאת הַתּוֹרָה, כִּי
 הִיא לָנוּ עוֹז וְאוֹרָה: גּוֹאֵל תַּחֲשִׁיב מִבְּשָׂר טוֹב, כִּי אַתָּה מְגִדֵּל
 עוֹז וְטוֹב, גְּאוּלִּים יוֹדוּךָ בְּלֵב טוֹב, הוֹדוּ לִי כִּי טוֹב: נָגִיל
 וְנָשִׁישׁ בְּזֹאת הַתּוֹרָה, כִּי הִיא לָנוּ עוֹז וְאוֹרָה: דְּגוּל גְּאוּל גֵּא
 הַמוֹנִי, כִּי אֵין קְדוֹשׁ כִּי, דְּגוּלִּים יוֹדוּךָ יי, מִי יַמְלִל גְּבוּרֹת
 יי: נָגִיל וְנָשִׁישׁ בְּזֹאת הַתּוֹרָה, כִּי הִיא לָנוּ עוֹז וְאוֹרָה: הֲלֹא
 בְּאַהֲבָתוֹ בָּחַר בָּנוּ, בְּנֵי בְכוּרֵי קַרְאָנוּ, הוֹד וְהַדָּר הִנְחִילָנוּ, כִּי
 לְעוֹלָם חֶסֶד עָמְנוּ: נָגִיל וְנָשִׁישׁ בְּזֹאת הַתּוֹרָה, כִּי הִיא לָנוּ עוֹז
 וְאוֹרָה:

הַתִּקְבָּצוּ מְלֵאכִים זֶה אֶל זֶה, זֶה לְקַבֵּל זֶה, וְאָמַר זֶה לְזֶה,
 מִי הוּא זֶה וְאֵי זֶה הוּא, מֵאַחַז פְּנֵי כִסֵּא, פִּרְשׁוּ
 עָלָיו עֲנָנוּ. מִי עָלָה לְמָרוֹם, מִי עָלָה לְמָרוֹם, מִי עָלָה לְמָרוֹם,
 וְהוֹרִיד עוֹז מִבְּמַתָּה: הַתִּקְבָּצוּ מְלֵאכִים זֶה אֶל זֶה, זֶה לְקַבֵּל
 זֶה, וְאָמַר זֶה לְזֶה, מִי הוּא זֶה וְאֵי זֶה הוּא, מֵאַחַז פְּנֵי כִסֵּא,
 פִּרְשׁוּ עָלָיו עֲנָנוּ. מִשָּׁה עָלָה לְמָרוֹם, מִשָּׁה עָלָה לְמָרוֹם, מִשָּׁה
 עָלָה לְמָרוֹם, וְהוּא הוֹרִיד עוֹז מִבְּמַתָּה: הַתִּקְבָּצוּ מְלֵאכִים זֶה
 אֶל זֶה, זֶה לְקַבֵּל זֶה, וְאָמַר זֶה לְזֶה, מִי הוּא זֶה וְאֵי זֶה הוּא,
 מֵאַחַז פְּנֵי כִסֵּא, פִּרְשׁוּ עָלָיו עֲנָנוּ:

אֲנִיל וְאַשְׁמַח בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה, בֹּא יְבֹא צִמְח בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה.
 תּוֹרָה הִיא עֵץ חַיִּים, לְכֹלם חַיִּים. כִּי עֵמֶד מְקוֹר חַיִּים:
 אֲבָרְהָם שָׂמַח בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מִשָּׁה, אַהֲרֹן,

וְהוֹשַׁע, שְׁמוּאֵל, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, אֱלִיָּהוּ, שָׁמְחוּ בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה,
תּוֹרָה הִיא עֵץ חַיִּים, לְכֻלָּם חַיִּים. בִּי עֲמֹד מְקוֹר חַיִּים:

אֲשֶׁרֵיכֶם יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר בָּחַר בְּכֶם אֵל. וְהִנְחִילְכֶם הַתּוֹרָה
מִמֶּדְבַּר מִתְּנָה. שִׁישׁוּ וְשָׁמְחוּ בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְתִנּוּ
בְּבוֹד לַתּוֹרָה:

אח"כ אומרים אשרי, יהללו [בשעת תפלת מוסף הניח רבינו את הקהל לעשות מעט שחוק מהבעל תפלה], ואחר תפלת מוסף התפללו מיד מנחה, אם לא חל בעש"ק, ואחר מנחה אמרו לדוד ה' אורי.

וכשחל שב"ק במיפק יומא טבא דהיינו שחל שמחת תורה בעש"ק, אמר רבינו בליל שב"ק כל הזמירות כמו בכל ליל שב"ק בלי שום שינוי, - אף שבתפלת קבלת שבת התחילו בכואו ונצא לקראת כלה ודלנו לכו נרננה וחלק מחרוזי לכה דודי ומאמר הזוהר כגוונא כמו ביו"ט שחל בשבת, - ורבינו אמר בטעמא דמלתא מחמת דעיקר קבלת שבת הוא בשעה שאומרים מזמור שיר ליום השבת ועל כן לפני זה עדיין יו"ט [ומדלגין כל הנ"ל], משא"כ בעריכת השלחן שאז כבר ליל שב"ק גמור.

ורבינו אמר הטעם שאין אומרים 'כגונא', כי במאמר כגוונא נאמר 'כד עייל שבתא איהו אתאחדת ואתפרשת מסטרא אחרא, וכל דינין מתעברין מינה' וכו', ובכה"ג כבר מתפרשת עוד קודם יו"ט, ועל כן אין לומר 'כד עייל שבתא', גם נהג לטבול פרוסת המוציא בדבש בליל שב"ק שחל תיכף אחר יו"ט אף שבדרך כלל נהג לטבול פרוסת המוציא בדבש רק עד אחר מוצאי שמחת תורה.

ורבינו למד ברבים בעת שלחנו הטהור בנעילת החג סדר התפלות של חז"ל במס' ברכות מתלמוד בבלי ותלמוד ירושלמי, וכשחל שמחת תורה ביום הששי למד אותו בסעודה שלישית אחר אמירת התורה, ובספר צדיק כתמר יפרח כתב בטעמא דמלתא לפי שכל תפלות הללו אמרו חכמנו"ל בתר דסיימו צלותיהו, ועתה אחר גמר כל העבודות והתפלות של הימים הקדושים יש מקום לתפלות הללו שנאמרו בתר צלותיהו.

גמרא לנעילת החג

ברכות דף ט"ז ע"ב

אמר רבי אלעזר מאי דכתיב (תהלים סג, ה) בן
 אברך בחיי בשמך אשא כפי בן אברך
 בחיי זו קריאת שמע, בשמך אשא כפי זו תפלה.
 ואם עושה בן עליו הכתוב אומר (תהלים סג, ו)
 כמו חלב ודשן תשבע נפשי, ולא עוד אלא שנוחל
 שני עולמים, העולם הזה והעולם הבא, שנאמר
 (שם) ושפתי רננות יהלל פי.

רבי אלעזר בתר דמסיים צלותה אמר הכי יהי
 רצון מלפניך ה' אלהינו שתשפן בפורנו
 אהבה ואחזה ושלום ורעות, ותרבה גבולנו
 בתלמידים, ותצליח סופנו אחרית ותקונה, ותשים
 חלקנו בגן עדן, ותקננו בחבר טוב ויצר טוב
 בעולמך, ונשכים ונמצא יחול לבבנו ליראה את
 שמך, ותבא לפניך קורת נפשנו לטובה.

• רש"י •

בן אברך וכמו חלב ודשן, מרי קראי דסמיכי להדלי. רננות, שמס. בפורינו,
 גבולנו. אחרית ותקונה, שמהא אחריתנו טובה, ונראה מה שקוינו. ותקננו, לשון מקון.
 ונשכים ונמצא יחול לבבנו ליראה את שמך, שלא יתגבר עלינו יצר הרע כהרהור

רַבִּי יוֹחָנָן בְּתַר דְּמַסִּים צְלוֹתָהּ אָמַר הָכִי יְהִי רָצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ שְׁתַּצִּיץ בְּבִשְׁתָּנוּ וּתְבִיט
 בְּרַעֲתָנוּ וְתִתְּלַבֵּשׁ בְּרַחֲמֶיךָ וְתִתְּכַסֶּה בְּעֶזְךָ וְתִתְּעַטֵּף
 בְּחִסְדֶּיךָ וְתִתְּאָזֵר בְּחִנּוּתְךָ וְתָבֵא לְפָנֶיךָ מִדַּת
 טוֹבָךָ וְעֲנוּתְנוֹתֶךָ.

רַבִּי יִירָא בְּתַר דְּמַסִּים צְלוֹתָהּ אָמַר הָכִי יְהִי רָצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ שְׁלֵא נַחֲטָא וְלֹא נִבּוֹשׁ וְלֹא
 נִפְלֵם מֵאֲבוֹתֵינוּ.

רַבִּי חִיָּא בְּתַר דְּמַצְלֵי אָמַר הָכִי יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
 ה' אֱלֹהֵינוּ שְׁתֵּהֵא תוֹרְתְךָ אֲמֻנוֹתָנוּ, וְאַל יְדוּה
 לִבֵּנוּ וְאַל יַחֲשֹׁכוּ עֵינֵינוּ.

רַב בְּתַר צְלוֹתָהּ אָמַר הָכִי יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה'
 אֱלֹהֵינוּ שְׁתִּתֵּן לָנוּ חַיִּים אֲרָכִים, חַיִּים שְׁלֵ
 שְׁלוֹם, חַיִּים שְׁל טוֹבָה, חַיִּים שְׁל בְּרָכָה, חַיִּים שְׁל
 פְּרִנְסָה, חַיִּים שְׁל חֲלוּץ עֲצָמוֹת, חַיִּים שְׁלֵשׁ בָּהֶם

— רש"י —

הלילה לסור מאחריו ביום, אלא כשנשכים בכל צוק נמצא לצננו מייחל לך. ותבא לפניך
 קורת נפשנו, כלומר ספוק נרכנו וקורת רוחנו. ותביט ברענתנו, מדע ומתן לנך נדעה
 הצאה עלינו.

וַיֵּרָא חֵטָא, חַיִּים שְׂאִין בָּהֶם בּוֹשָׁה וּכְלָמָה, חַיִּים
שֶׁל עֵשֶׂר וְכָבוֹד, חַיִּים שֶׁתִּהְיֶה בָּנוּ אֶהְבֵּת תּוֹרָה
וַיֵּרָא שְׁמַיִם, חַיִּים שֶׁתִּמְלֹא לָנוּ אֶת כָּל מִשְׁאָלוֹת
לִבֵּנוּ לְטוֹבָה.

רַבִּי בִּתְרַ צְלוֹתָהּ אָמַר הָכִי יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה'
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּצִילֵנוּ מֵעֲזִי פָנִים
וּמַעֲזוֹת פָּנִים, מֵאָדָם רָע וּמִפְּנֵעַ רָע, מֵיֵצֵר רָע,
מִחֶבֶר רָע, מִשָּׂכֵן רָע, וּמִשְׁטָן הַמִּשְׁחִית, וּמִדִּין
קָשָׁה וּמִבַּעַל דִּין קָשָׁה, בֵּין שֶׁהוּא בֵּין בְּרִית בֵּין
שְׂאִינוּ בֵּין בְּרִית. וְאֵף עַל גַּב דְּקִימֵי קְצוּצֵי עֲלֵה
דְּרַבִּי.

רַב סִפְרָא בִּתְרַ צְלוֹתָהּ אָמַר הָכִי יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
ה' אֱלֹהֵינוּ שֶׁתְּשִׁים שְׁלוֹם בְּכַמְלִיא שֶׁל מַעֲלָה
וּבְכַמְלִיא שֶׁל מִטָּה, וּבֵין הַתְּלָמִידִים הָעוֹסְקִים

• רש"י •

מעזי פנים, שלא יתגרו בו. ומעזות פנים, שלא יוציאו עלי לעז ממזרות. שאינו
בן ברית, שאינו מהול. ואף על גב דקיימי קצוצי עליה דרבי, שהיו שוטרים עומדין
במזות אנטונינוס להכות ולהנקם בכל העומדים עליו. ובכמליא ש"ל מעלה, בחבורת שרי
האומות, שכשהשרים של מעלה יש תגר ביניהם, חיכך יש קטטה בין האומות, כדכתיב
ועתה אשוב להלחם עם שר פרס (דניאל י, כ). ובכמליא ש"ל מטה, בחבורת החכמים.

בְּתוֹרַתְךָ, בֵּין עוֹסְקִין לַשְּׂמָה בֵּין עוֹסְקִין שְׁלֹא
לַשְּׂמָה. וְכָל הָעוֹסְקִין שְׁלֹא לַשְּׂמָה, יְהִי רָצוֹן שְׂיִהּוּ
עוֹסְקִין לַשְּׂמָה.

רַבִּי אֶלְכָּסֶּנְדְּרִי בְּתַר צְלוֹתָהּ אָמַר הָכִי יְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ שְׁתַּעֲמִידֵנוּ בְּקֶרֶן אוֹרָה
וְאֵל תַּעֲמִידֵנוּ בְּקֶרֶן חֲשֶׁכָה, וְאֵל יְדוּה לִבְנוֹ וְאֵל
יַחֲשֹׁכוֹ עֵינָיו. אָכֵּא דְאָמְרִי הָא רַב הַמְּנוּנָא מְצַלִּי
לָהּ, וְרַבִּי אֶלְכָּסֶּנְדְּרִי בְּתַר דְּמְצַלִּי אָמַר הָכִי רַבּוֹן
הָעוֹלָמִים, גָּלוּי וִידוּעַ לְפָנֶיךָ שְׂרָצוּנֵינוּ לַעֲשׂוֹת רָצוֹנְךָ,
וּמִי מַעֲכָב, שְׂאוֹר שְׁבַעֲסָה וְשַׁעֲבוּד מַלְכוּת יְהִי
רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׁתַּצִּילֵנוּ מִיָּדָם, וְנִשּׁוּב לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי
רָצוֹנְךָ בְּלִבָּב שְׁלָם.

רַבָּא בְּתַר צְלוֹתָהּ אָמַר הָכִי אֱלֹהִי, עַד שְׁלֹא
נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְּדָאִי וְעַכְשָׁו שְׁנוֹצַרְתִּי כְּאֵלוֹ
לֹא נוֹצַרְתִּי, עֶפֶר אֲנִי בְּחַיִּי, קַל וְחוֹמֶר בְּמִיתָתִי, הִירִי

אֲנִי לִפְנֵיךָ כִּכְלִי מָלֵא בּוֹשָׁה וּכְלָמָה, יְהִי רָצוֹן
 מִלִּפְנֵיךָ ה' אֱלֹהֵי שְׁלֹא אֶחָטָא עוֹד, וּמָה שֶׁחָטָאתִי
 לִפְנֵיךָ מֶרֶק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יְסוּרִין
 וְחִלָּאִים רָעִים. וְהִינוּ וְדוּי דְרַב הַמְּנוּנָא זֹוּטִי בְּיוֹמָא
 דְּכַפּוּרִי.

מִר בְּרָה דְרַבְנָא כִּי הָוָה מְסִים צְלוֹתָהּ אָמַר הָכִי
 אֱלֹהֵי, נָצַר לְשׁוֹנֵי מֶרַע וְשִׁפְתוֹתֵי מִדְּבַר מְרָמָה
 וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תָדִם וְנַפְשֵׁי כְּעָפָר לְכָל תְּהִיָּה, פָּתַח
 לְבִי בְּתוֹרֶתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֶּף נַפְשִׁי, וְתַצִּילֵנִי מִפְּנֵעַ
 רָע מִיֵּצֵר הָרָע וּמֵאֲשֶׁה רָעָה וּמִכָּל רָעוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת
 לְבֹא בְּעוֹלָם, וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הִפֵּר
 עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבוֹתָם, יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי,
 וְהִגִּיוֹן לְבִי לִפְנֵיךָ, ה' צוּרִי וְגֹאֲלִי.

רַב שְׁנֵשֶׁת כִּי הָוָה יְתִיב בְּתַעֲנִיתָא, בְּתַר דְּמַצְלִי
 אָמַר הָכִי רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, גָּלוּי לִפְנֵיךָ, בְּזִמָּן
 שְׁבִית הַמְּקֻדָּשׁ קָיָם אָדָם חוֹטֵא וּמִקְרִיב קָרְבָּן, וְאִין

• תוספות •

ונפשי כעפר לבד תהיה. מה עפר אינו מקבל כליה לעולם, כן יהי רצון שזרעי לא יכלה
 לעולם כמו שהוא אומר והיה זרעך כעפר הארץ:

מְקַרִּיבִין מִמֶּנּוּ אֶלֶּא חֵלְבוֹ וְדָמוֹ וּמִתְכַּפֵּר לוֹ וְעֹבְשׁוֹ
 יִשְׁבְּתִי בְּתַעֲנִית וְנִתְמַעַט חֵלְבִי וְדָמִי, יְהִי רָצוֹן
 מִלִּפְנֶיךָ, שִׁיְהֶא חֵלְבִי וְדָמִי שְׁנִתְמַעַט כְּאִלוֹ הַקֶּרְבָּתִיו
 לִפְנֶיךָ עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ וְתִרְצֵנִי:

ירושלמי ברכות פרק ד' הלכה ב'

רַבִּי פִּדְתָּ בִשְׁם רַבִּי יַעֲקֹב בֶּר אִידֵי רַבִּי אֶלְעָזָר
 הָיָה מִתְפַּלֵּל שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת לְאַחַר תְּפִלָּתוֹ
 מֵהוּ אוֹמֵר יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ, ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵי נִשְׁלֹא תַעֲלֶה שְׁנֵאתָנוּ עַל לֵב אָדָם וְלֹא
 שְׁנֵאתָ אָדָם תַּעֲלֶה עַל לִבֵּנוּ וְלֹא תַעֲלֶה קִנְאָתָנוּ
 עַל לֵב אָדָם, וְלֹא קִנְאָתָ אָדָם תַּעֲלֶה עַל לִבֵּנוּ,
 וְתִהְיֶה תוֹרַתְךָ מְלֹאכְתָנוּ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ וְיִהְיוּ דְבָרֵינוּ
 תַּחֲנוּגִים לִפְנֶיךָ.

רַבִּי חִזְיָא בֶּר אַבָּא מוֹסִיף וְתִיַּחַד לְכַבְּנוּ לִירָאָה
 אֶת שְׁמֶךָ, וְתִרְחַקְנוּ מִכָּל מָה שֶׁשְּׁנֵאתָ,
 וְתִקְרַבְנוּ לְכָל מָה שֶׁאַהֲבָתָ, וְתַעֲשֶׂה עִמָּנוּ צְדָקָה
 לְמַעַן שְׁמֶךָ. דְּבֵית רַבִּי יֵנְאִי אָמְרִין הַנֶּעַר מִשְׁנָתוֹ
 צָרִיךְ לוֹמַר בְּרוּךְ אַתָּה ה' מְחִיָּה הַמֵּתִים, רַבּוּנֵי
 חֲטָאתִי לָךְ יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ, ה' אֱלֹהֵי שְׁתַּתֵּן לִי

לב טוב, חלק טוב, יצר טוב, חבר טוב, שם טוב,
 עין טובה, ונפש טוב, ונפש שפלה, ורוח נמוכה,
 אל יתחילל שמך בנו, ואל תעשנו שיחה בפי כל
 הבריות, ואל תהי אחריתנו להכרית ולא תקותנו
 למפח נפש, ואל תצריכנו לידי מתנת בשר ודם,
 ואל תמסר מזונותינו בידי בשר ודם, שמתנתם
 מעוטה וחרפתם מרבה, ותן חלקנו בתורתך עם
 עושי רצונך, בנה ביתך היכלך עירך ומקדשך
 במהרה בימינו.

רבי חיא בר ווא מצלי יהי רצון מלפניך, ה'
 אלהינו ואלהי אבותינו, שתתן בלבנו לעשות
 תשובה שלמה לפניך, שלא נבוש מאבותינו לעולם
 הבא. רבי יודן בי רבי ישמעל קבע לה לאמוריה
 דימר בתר פרשתיה בן.

רבי תנחום בר איסבלוסטיקא מצלי ויהי רצון
 מלפניך, ה' אלהי ואלהי אבותי, שתשבר
 ותשבית עלו של יצר הרע מלבנו, שפך בראתנו
 לעשות רצונך, ואנו חייבים לעשות רצונך, את
 חפץ ואנו חפצים, ומי מעכב שאור שבעסה, גלוי

וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ שְׂאִין בָּנוּ כַּח לַעֲמֹד בּוֹ אֵלָּא יְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ, ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּשְׁבִּיתֵהוּ
מֵעַלֵּינוּ, וְתִכְנִיעֵהוּ וְנַעֲשֶׂה רָצוֹן כְּרָצוֹנֵנוּ בְּלֵב
שָׁלֵם.

רַבִּי יוֹחָנָן הָוָה מַצְלִי יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, ה' אֱלֹהֵי
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּשְׁכֵּן בְּפוּרְנוּ אֶהְבָּה וְאַחֲוָה
שָׁלוֹם וְרַעוּת, וְתַצְלִיחַ סוּפְנוּ אַחֲרִית וְתַקּוּהָ, וְתִרְבֶּה
גְּבוּלֵנוּ בְּתַלְמִידִים, וְנַשְׁיֵשׁ בְּחֻלְקֵנוּ בְּגֵן עֵדֶן, וְתַקְּנֵנוּ
לֵב טוֹב וְחֶבֶר טוֹב, וְנִשְׁפִּים וְנִמְצָא יְחִוֵּל לְבַבְנוּ
וְתָבֵא לְפָנֶיךָ קוֹרַת נַפְשֵׁנוּ לְטוֹבָה:

ב"ה

קונטרס

ילקוט ניגוני קודש

להקפות

לשמיני עצרת - ושמחת תורה

מיוחד לגבאים בבתי מדרשים ולהשוהים
מחוץ לעיר שרוצים לעורר את מעמדי
ההקפות בעור ניגוני קודש

נלקט ונסדר

בפרוס שמחת תורה שנת תשפ"ז

פתיחה

מובא בס' מדרש פנחס דז' כיתות מלאכים שהן כנגד הז' מדות משתתפים עם ישראל בכל ההקפות, כל כיתה של מלאכים משתתפין אצל הקפה של המדה שלו, מלאכים המשפיעים מדת החסד להקפה א', מלאכים ממדת גבורה להקפה ב', וכו', עיי"ש.

וכן מצינו שהרה"ק החיד"א זצ"ל בס' עבודת הקודש יסד לומר תפלה מיוחדת אחר כל הקפה, ויסדה על סדר הז' מדות, כמו שאומרים יה"ר מלפניך ה' אלקי ואלקי אבותי, אב הרחמים, שבזכות הקפה ראשונה שהקפנו לתיבה בשמחת תורתך הרומזת לחסד וכו', ואחר הקפה השנייה שבזכות הקפה הזאת השני' הרומזת לגבורה, וכן בכל הקפה והקפה. - ולכן השתדלנו בס"ד לסדר הניגוני קודש להקפות לפי הז' מדות.

פעם שאלו מהרה"ק בעל נועם אליעזר מסקולען זי"ע איזה ניגון עדיף לזמר, ניגון עם תיבות או ניגון בלי תיבות. - האדמו"ר מסקולען הרהר מעט, ואח"כ ענה ואמר: אמת, אשר ישנה מעלה גדולה לניגון עם תיבות, מפני שיש בכוחו של הניגון לבטא את פנימיות של הלב בכוונת התיבות ולהחזירם לעומק הלב, אבל נראה

דיש ג"כ מעלה גדולה בניגון בלי תיבות, מפני שבניגון כזה יש ביכולת האדם להתפשט בלי גבולים וצמצומים - ועל כן בכל הקפה הבאנו בתחלה ניגון בלי תיבות כמו שנהוג אצלינו, ואח"כ הבאנו ג"כ ניגונים עם תיבות כדי לעורר את הלב.

ויה"ר מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שבכח הקפות אלו תפיל חומת הברזל המפסקת בינינו לבינך, ונהיה מוקפים מתורה ומצות מבית ומבחוץ, ונדבק בך ובתורתך תמיד אנחנו וזרענו וזרע זרענו (מנוסח הלשם יחוד לפני ההקפות), אמן סלה.

כללים להגבאים הממונים להתחיל ניגוני ההקפות

- ◆ רצוי שיהא אדם אחד או שלשה גבאים שהם ממונים על התחלפות השירים, וכדאי לחזור על כל ניגון לפחות ד' פעמים.
- ◆ טוב להתחיל עם הקפה ניגון בלי תיבות, ואח"כ להתחיל הניגונים בלה"ק עם התיבות.
- ◆ אח"כ טוב לנגן ניגונים המיוחדים לילדי חן הנאספים, כדי להכניס בלב ילדי צאן קדשים חביבות מצות ההקפות לכבוד התורה הקדושה.
- ◆ בין הקפה להקפה בזמן שהציבור נחים מהריקודי קודש טוב ונעים לבחור חד או שתי ניגוני התעוררות ודביקות.
- ◆ טוב לעבור לפני החג על הניגונים ולבחור איזה ניגונים היותר רצוי למתפללי ביהמ"ד. ועצה טובה להלהיב את הריקודין, לזמר הניגון באמצע הריקודין לאט ובמתון ולעורר פי' המילות. - וגם אפשר לזמר ניגונים אחרים או ניגונים שהבאנו אצל הקפות אחרים, והעיקר לרומם את מעמד ההקפות הקדושות לכבוד התורה הקדושה.

הקדמה להקפות

כתר - חכמה - בינה

הקפה ניגון

אצל רבותינו הק' היו מנגנים בכל שנה ניגון חדש הנקרא 'הקפה ניגון',

ויכולין ג"כ לנגן הניגון שמזמרים על 'אזמר בשבחי' שרבינו ז"ל רקד ע"ז
ההקפות שעות ארוכות בהתלהבות בבערגן בעלזן, וגם בשנה הראשונה
לשהותו בארה"ב (שנת תש"ז לפ"ק) רקד על ניגון זה כמעט בכל ההקפה.

ומרן הרמ"א פריינד זצ"ל רקד ג"כ ההקדמה והקפה ראשונה בכל שנה על
ניגון זה, ואמר שזוכר האיך שרקד רבינו ז"ל על ניגון זה עוד בעיר סאטמאר,
ולכן לא רצה לשנות ניגון זה.

לשון הקודש ניגונים

אבינו מלכינו פתח שערי שמים לתפלתינו, תהא השעה הזאת וכו',
ישמחו השמים ותגל הארץ וכו', ואמר ביום ההוא, יראו עינינו.

קינדער ניגונים

נאר אמונה, נאר אמונה, אין בוכ"ע, נאר אמונה, נאר אמונה,
אין בוכ"ע, ברוך הוא אלקינו שבראנו לכבודו, והבדילנו מן
התועים ונתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכינו, אשרי
העם שככה לו אשרי העם שה' אלקיו, געשמאק צו זיין א איד.

ניגוני התעוררות

אתה הראת לדעת, כתר יתנו לך ה' אלקינו, מלך שוכן עד, לבדך מלוך עדי עד, הא-ל קדוש, מלך מאזין שועה לעמו מחיש ישועה, נורא וקדוש, הגלה נא ופרוס חביבי עלי את סוכת שלומיך, צמאה לך נפשי כמה לך בשרי בארץ ציה ועיף בלי מים, כן בקודש חזיתיך לראות עוזך וכבודיך (חב"ד), כאיל תערוג על אפיקי מים, כן נפשי תערוג אליך אלקים, צמאה נפשי לאלקים לא-ל חי מתי אבוא ואראה פני אלקים, כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה (באבוב), לעשות רצונך אלקי חפצתי, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך (סקולען), ויהי נועם ה' אלקינו, אבינו מלכינו אבינו אתה, אבינו מלכינו אין לנו מלך אלא אתה.

רבינו ז"ל נהג בימי נעוריו לרקד את ההקפות לאורך ביהמ"ד מן הקצה אל הקצה הלך ושוב, כפי אשר נהגו אבותיו הק' מרן הקדושת יו"ט זי"ע ולמעלה בקודש, אולם בעיר סאטמאר הרחיבו לו ג"כ מקום מן הצד ורקד כצורת דל"ת, ואח"כ הרחיבו יותר המקום סביב כעגולה בכל חלל הביהמ"ד ומאז והלאה רקד כן. אולם כבערגן בעלזן ובשנתו הראשונה בארה"ב ובשנת תש"ח כשרקד בבית מדרשו הקטן רקד הלך ושוב.

אצל הרה"ק מריבניץ זי"ע היו מנגנים כמעט בכל הקפה הניגונים כי לה' המלוכה, הושיעה את עמך, צוה ישועות יעקב, וטהר לבינו, אנא עבדא דקוב"ה, ועוד. ולפעמים רקד הקפה אחד כמעט שעה (מפי המשב"ק הרב משה צבי בערקאוויטש שליט"א).

פעם בעת שהיה מרקד ההקפות עם ספר תורה גדול, שאל אותו איש אחד אם אינו קשה לו להחזיק בזמן ארוך כ"כ ספר תורה גדול. ענה ואמר: אם מחזיקים התורה כל השנה אז אינו קשה.

הקפה א'

כי אמרתי עולם 'חסד' יבנה

מדת חסד

רחמנא אידכר לן זכותיה דאברהם רחימא

הקפה ניגון

הקפה ניגון של רבינו ז"ל בשנת תשכ"ב, ומזמירן אותו על מזמורי שיר
המעלות בעת רעוא דרעוין [נתחבר ע"י הר"ר יוסף אשכנזי ע"ה]

לשון הקודש ניגונים

הטוב כי לא כלו רחמין והמרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם
קוינו לך, וחסד ה' מעולם ועד עולם וצדקתו לבני בנים (טאהש),
כי הרבית טובות אלי כי הגדלת חסדך עלי, מה אשיב לך
והכל שלך לך שמים אף ארץ לך, ואנחנו עמך וצאנך החפצים
לעשות רצונך, אך טוב וחסד ירדפוני, מודה אני לפניך וכו'
על כל החסד אשר עשית עמדי ואשר אתה עתיד, טוב להודות
לה' ולזמר לשמך עליון, יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם, כי
השביע נפש שוקקה ונפש רעבה מלא טוב, שובה ה' עד מתי
וגו' שבענו בבקר חסדך וכו' יראה אל עבדיך פעלך והדרך על
בניהם, ויהי נעם ה' אלקינו עלינו וגו', ותמיד נספר תהלתך
ונהלל שם תפארתך, ואני בעודי אהללה בוראי, כי כל פה
לך יודה וכל לשון לך תשבע וכל עין לך תצפה וכל ברכ

לך תכרע וכו', והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח, אהללה ה' (סקולען), אהללה אהללה אלקי ואשמחה בו, ועתה אלקינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך ויברכו שם כבודיך ומרומם על כל ברכה ותהלה.

קינדער ניגונים

טוב לי... ס'איז בעסער צו לערנען די הייליגע תורה, מער פון אלע גאלד און זילבער, עולם הבא איז א גוטע זאך, לערנען תורה איז א בעסערע זאך, תורת ה' תמימה משיבת נפש.

ניגוני התעוררות

וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יציר כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו ה' אלקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה, תורת ה' תמימה (שטאטע), וזכינו לגדל בנים ובני בנים, שיהיה זרעי זרע זרעי בנים תלמידי חכמים, אהובים למעלה ונחמדים למטה ותחזיק את לבבם לתורה ועבודה הכל כרצונך הטוב, נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות ה' לבי ובשרי ירננו לא-ל חי (סקולען), אנעים זמירות ושירים אערוג, כי אליך נפשי תערוג, נפשי חמדה בצל ידיך לדעת כל רז סודיך, כה אמר ה' זכרתי לך 'חסד' נעורייך, אלי אתה ואודך, נשמת כל חי 'תברך' את שמך ה' אלקינו, אודה ה' מאוד בפי ובתוך רבים אהללנו.

הקפה ב'

לך זרוע עם 'גבורה'
תעוז ירך תרום ימינך

מדת גבורה

רחמנא אידכר לן זכותיה דיצחק עקידתא

הקפה ניגון

על ניגון 'טובים מאורות' (סאטמאר)

לשון הקודש ניגונים

כי רוצה ה' בעמו, אשרי אדם עוז לו בכ אשרי איש שלא ישכחך
ובן אדם יתאמץ בכ, ה' הוא אלקים אין עוד מלבדו [בניגון 'דוי
הסר'], הכל יודוך והכל ישבחוך והכל יאמרו אין קדוש כה',
יהא רעוא קדמך דתפתח לבאי באורייתא, אשריכם, אשריכם,
אשריכם, תלמידי חכמים, שדברי תורה חביבים עליכם, אורך
ימים אשביעוהו ואראהו בישועתו.

קינדער ניגונים

וטהר לבנו, ותן בנו, א איד צו זיין איז טייער, כי הם חיינו
ואורך ימינו, וידעו כי אתה שמך ה' לבדך עליון על כל הארץ.

ניגוני התעוררות

מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי, הוחילי לאלקים כי עוד
עודנו ישועות פני ואלקי, אבינו מלכינו חננו ועננו כי אין בנו
מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו, זכרינו לחיים מלך
חפץ בחיים וכתבינו בספר החיים למענך אלקים חיים, שפכי
כמים לבך נוכח פני ה', ונפשי שפכי כמים לבך נוכח פני ה'
(סקולען), וכולם מקבלים עליהם עול מלכות שמים, אני ישינה
ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי, קול דודי דופק פתחי לי,
הורינו ה' דרכיך אהלך באמתך, יחד לבבי ליראה את שמך.

מִרְן הַנְּהַ"ק הַרמ"א זצ"ל הִיה מִתְכוּוֹן לְרִקּוּד וּלְסַבֵּב אֶת הַבִּימָה עִם הַסֵּ"ת עַד
כְּדֵי הַזִּיעָה, וּפְעַם בְּעֶרֶב יִמְיוֹ בִּיקֵּשׁ אֶחָד מִהַמְשֻׁמְשִׁים לִיקַח הַסֵּפֶר תּוֹרָה מִיָּדוֹ
כְּדֵי שִׁיכּוֹל לִישֵׁב וּלְנוּחַ קֶצֶת, וְלֹא רָצָה מִרְן ז"ל וְהָרָאָה לוֹ עַל מִצְחֹו כִּי עַדִּיין
אֵינוֹ מִזִּיעַ.

הקפה ג'

תתן 'אמת' ליעקב חסד לאברהם

מדת תפארת

רחמנא אידכר לך זכותיה דיעקב שלימתא

הקפה ניגון

על ניגון 'לא תבושי' - הקפה ניגון שנת תשמ"ג

גם יכולין לזמר ניגון הידוע שחיבר רבינו ז"ל להקפות בשנת תרצ"ז לפ"ק. (ואח"כ הניחו אותו על התיבות 'שבת קודש, שבת קודש').

לשון הקודש ניגונים

אהבת עולם תביא להם וברית אבות לבנים תזכור, ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דורשיך ה', בגלל אבות תושיע בנים ותביא גאולה לבני בניהם, אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלינו, משכינו אחר כך נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך.

קינדער ניגונים

צוה ישועות יעקב, הושיעה את עמך וברך את נחלתך וכו',

גיטס אריין א נחמה'לע, מצוה גדולה להיות בשמחה, שבשפלינו
זכר לנו, איי, ויפרקינו מצרינו, איי, ציון, ציון, ציון, הלא תשאלו,
הלא תשאלו לשלום אסיריך... יש בורא עולם, יש בורא עולם,
יש, אין עוד מלבדו, אין עוד מלבדו, אין.

ניגוני התעוררות

רבון העולמים ידעתי ידעתי, ועל כן נקוה לך... לראות מהרה
'בתפארת' עוזיך, אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה
וכו' המקום ירחם עליהם ויוציאם מצרה לרוחה ומאפילה
לאורה ומשעבוד לגאולה, גלות גלות ווי גרויס ביזטו, שכינה
הק' ווי ווייט ביזטו, וואלט דער גלות קלענער געווען, וואלט די
שכינה נענטער געווען (מאת הרה"ק רבי יצחק אייזיק מקאלוב זי"ע), להתוודע
ולהגלות כי הוא מלך על כל הארץ, מכניסי רחמים הכניסו
רחמינו לפני שומע תפלה, אך לאלקים דומי נפשי כי ממנו
תקותי, אך הוא צורי וישועתי משגבי לא אמוט (חב"ד), משכיל
לדוד, קולי אל ה' אזעק קולי אל ה' אתחנן, תפלה לעני כי
יעטוף ולפני ה' ישפוך שיחו, ה' שמעה תפלתי ושוועתי אליך
תבוא, ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר, מלך ישראל וגואלו,
ה' צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלקים, אין ערוך
לך ה' אלקינו וכו' אפס בלתך גואלינו לימות המשיח ואין דומה
לך מושיענו לתחיית המתים.

הקפה ד'

תודיענו אורח חיים שובע
שמחות את פניך נעימות בימינך 'נצח'

מדת נצח

רחמנא אידכר לן זכותיה דמשה רעיא מהימנא

הקפה ניגון

על ניגון 'אז ביום השביעי נחת' (ניגון הקפה משנת תשל"ח לפ"ק)

לשון הקודש ניגונים

כי אתה הוא מלך מלכי המלכים מלכותו "נצח", נוראותיו שיחו, ספרו עוזו, פארוהו צבאיו, קדשוהו רוממוהו רון שיר ושבח תוקף תהלות תפארתו, י-ה זכות אבות יגן עלינו 'נצח' ישראל מצרותינו גאלינו ומבור גלות דלנו והעלנו לנצח על מלאכת בית ה', כי אורך ימים ושנות חיים ושלוש יוסיפו לו, שישו ושמחו בשמחת תורה כי היא לנו עוז ואורה, קוב"ה אורייתא וישראל חד הוא, אשרי מי שגדל בתורה ועמלו בתורה ועושה נחת רוח ליוצרו.

קינדער ניגונים

אחת שאלתי מאת ה', משה אמת ותורתו אמת, מה אהבתי תורך כל היום היא שיחתי (סקולען), והערב נא ה' אלקינו, והאר עינינו בתורתך, אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה, ישמח ישמח משה, במתנת במתנת חלקו כי עבד נאמן קראת לו, עד הנה, עד הנה... ואל תטשינו ה' אלקינו, ואל תטשינו ה' אלקינו לנצח.

ניגוני התעוררות

אחת שאלתי (באבוב), לולא תורתך שעשועי (סקולען), זכר דבר לעבדיך (סקולען), כי לקח טוב נתתי לכם (באבוב), צמאה לך נפשי וכו', כאיל תערוג (באבוב), אבינו אב הרחמן המרחם רחם עלינו ותן בלבינו בינה להבין ולהשכיל, רבי מאיר אומר כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה, ולא עוד אלא שכל העולם כולו כדאי הוא לו וכו', כד יתבין ישראל ועוסקין בשמחת התורה, ווען אידישע קינדער זיצן און לערנען, לערנען די הייליגע תורה, כי הם חיינו ואורך ימינו (שטאטע).

הקפה ה'

ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל
הארץ אשר תנה 'הודך' על השמים

מדת הוד

רחמנא אידכר לך זכותיה דאהרן כהנא קדישא

הקפה ניגון

בק"ק סאטמאר מנגנים אחד מניגוני הקפה הישנים שנתחברו בשנים
הקודמים, ויכולין ג"כ לנגן הניגון על התיבות 'זתאסוף גליותינו וכו'. (או
ניגון 'שבת קודש' מחצר הק' תולדות אברהם יצחק)

לשון הקודש ניגונים

אחד יחיד ומיוחד (מאת הרה"ק רבי מרדכי מנאדבורנא זי"ע), זמרו אלקים
זמרו זמרו למלכינו זמרו, עד הנה עזרוני רחמיך, אכן, אכן,
שמע אלקים הקשיב בקול תפילתי, ברוך אלקים אשר לא הסיר
תפילתי וחסדו מאתי (סקולען), קומי רוני בלילה לראש אשמורות
שפכי כמים לבך נוכח פני ה' (ברסלב), וזכנו לראות בנים, ועל
ידי זה יושפע שפע רב, מזמור לתודה, לעשות נחת רוח, ואילו
פינו מלא שירה כים ולשונינו רנה כהמון גליו, כי מציון תצא
תורה ודבר ה' מירושלים, ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך,
נודה לך לעולם.

קינדער ניגונים

עבדו את ה' בשמחה, טאטע איך דאנק דיר, טאטע איך לויב
 דיר, ווייל איך בין א איד, להודות ולהלל, טאטע איך דאנק דיר,
 טאטע איך לויב דיר, להודות ולהלל, על חיינו המסורים בידיך
 מודים אנחנו לך, ועל נשמותינו הפקודות לך, מודים אנחנו
 לך, ועל נפלאותיך וטובותיך, מודים אנחנו לך, מיר אידעלעך
 אינאיינעם, ועמך כולם צדיקים (ניקלעשבורג וואודבוירן).

ניגוני התעוררות

יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן, אתיתי לחננך... לבקש
 רחמים כעני בפתח, שלח אורך ואמתך המה ינחוני (סקולען), יהא
 רעוא קדמך דתפתח לבאי, לבאי, באורייתא, פנה לעלבון מקום
 עון להשים צחן הסר וגם תבשר לבך חוסים סלחתי, והאר
 עינינו (בניגון 'כי בשמחה תצאו'), ניגון אהבה רבה (מאת הרה"ק רבי צבי הירש
 מרימנוב זי"ע), אלקא דיליה יקר ורבותא, ויהיו רחמיך מתגוללים
 על עם קדשיך.

הקפה ו'

צדיק ה' בכל דרכיו וחסיד
בכל מעשיו

מדת יסוד

רחמנא אידכר לן זכותיה דיוסף צדיקא

הקפה ניגון

על ניגון סאטמאר הידוע - מאת הר"ר אברהם
לויאש ז"ל - שו"ב בגראסווארדיין

לשון הקודש ניגונים

זרעא חייא וקיימא, אנת הוא זן לכולא, פרוק ית ענך, יקום
פורקן מן שמיא, ובכך צדיקים יראו וישמחו, כי אנו עמך (חב"ד),
אמר רבי עקיבא, וקרב פזורינו, זכור אהבת קדומים, תורתו
מגן לנו הוא מאירת עינינו, אור חדש על ציון תאיר (סקולעז),
ניגון יתגדל (סאטמאר ימים נוראים), ניגון יתגדל (ברסלב ימים נוראים), 'בך'
רבינו נגילה ונשמחה בך (ברסלב), מי יתן לי אבר כיונה, אעופה...
(ברסלב), והיה כעץ שתול על פלגי מים וכל אשר יעשה יצליח
(מנוסח היהי רצון אחר הקפה ו').

קינדער ניגונים

אנא עבדא דקודשא בריך הוא, יבנה המקדש, ותבנהו מהרה ותגדל כבודו, בספר חיים, אחכה לו בכל יום שיבא, בנה, בנה, בנה, ביתך, בנה ביתך כבתחילה וכונן מקדשך על מכונו, והראנו בבנינו ושמחינו בתיקוננו.

ניגוני התעוררות

האדרת והאמונה, לב טהור ברא לי אלקים (בניגון שומרי מצותיה), מלך רחמן רחם עלינו, שימנו כחותם על לבך כחותם על זרועיך כי עזה כמות אהבה קשה כשאל קנאה רשפיה רשפי אש שלהבת י-ה, ותערב לפניך, סאל א קאקאש (מאת הרה"ק רבי יצחק אייזיק מקאלוב זי"ע), המלאך הגואל אותי, הוא יושיענו ויגאלינו שנית... הן גאלתי אתכם אחרית כראשית, רחם בחסדך, לאמיר דערציילן די מעלות פון אידישע קינדער (מאת הרה"ק רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זי"ע), הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד.

מרן הגאב"ד הרמ"א ז"ל סיפר שזקיני הגה"ק מגאסויד זצ"ל לא עשה נענועים עם הספר תורה בגלוי רק כשדקדק אחריו ראה שעושה הנענועים בהסתר, ועשה כן בכל ההקפות.

פעם אחת בערוב ימיו של מרן הגאב"ד ז"ל עשה הנענועים בגלוי לעין כל בכל ההקפות. ואח"כ כששאל אותו איש אחד ע"ז, ענה ואמר בענוות קדשו, וכי מבין אני בדברים אלו, רק רציתי לעורר ולהלהיב את הציבור הק'.

הקפה ז'

לך ה' 'הממלכה'
והמתנשא לכל לראש

מדת מלכות

רחמנא אידכר לך זכותיה דדוד מלכא משיחא

הקפה ניגון

על ניגון הידוע שזימר הגה"צ רבי יואל אשכנזי ז"ל
בשנת תרצ"ב בעת הפרידה ממרן מסאטמאר זי"ע
בחופי ארה"ק. (הניגון על 'יחי אדונינו' וכו')

לשון הקודש ניגונים

ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי, ונשגב ה' לבדו
ביום ההוא, וכל מאמינים שהוא לבדו הוא הממליך מלכים ולו
המלוכה (תו"א), ותגלה ותראה מלכותו עלינו בזמן קריב, ה' הוא
מלכינו ולו אנו עבדים וכו', נא הקם במהרה מלכות דוד ושלמה,
בעטרה שעטרה לו אמו כנסת ישראל כלה קרואה בנעימה
עטרת תפארת ביד ה', ועינינו תראינה מלכותיך, ותחזינה עינינו
בשובך לציון ברחמים, ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכו', עוז
והדר לבושה ותשחק ליום אחרון, שאו שערים ראשיכם.

קינדער ניגונים

כי לה' המלוכה ומושל בגוים, קדשינו במצותיך... שבענו
מטובך... וטהר לבנו, אוי! רבוש"ע לייז אויס אלע אידן, עס זאל
שוין זיין די גאולה, עס זאל שוין זיין די גאולה, עס זאל שוין
זיין די גאולה, משיח זאל שוין קומען, וימלא משאלותינו במדה
טובה ישועה ורחמים, שפכי לבך כמים מלפני אבינו שבשמים,
לשנה הבאה בירושלים, האטס גע'פועל'ט אלעס גוטס...

ניגוני התעוררות

כי לה' המלוכה... והיה ה' למלך על כל הארץ, השבעתי אתכם בנות ירושלים אם תמצאו את דודי מה תגידי לו שחולת אהבה אני, והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו לה' בהר הקודש בירושלים, אני מאמין באמונה שלימה בביאת המשיח, רבוש"ע לאמיר מאכן א בייט (מאת הרה"ק רבי לוי יצחק מבראדיטשוב זי"ע).

ניגוני שמחה שיכולין ג"כ לזמר בהקפות להקפה ניגון:

ניגון הידוע 'האטס גע'פועל'ט אלעס גוטס' בלי אמירת התיבות, וגם ניגון הידוע שמזמרין במוצאי שבת על תפלת רבוש"ע, ומיוחס להרה"ק רבי ר' זושא זי"ע.

ובכן צדיקים' שמזמרין בק"ק סאטמאר בימים הנוראים.

יפרח בימיו צדיק וכו'. מצוה טאנץ הידוע של הגה"ק רבי משה ארי' פריינד זצ"ל - גאב"ד ירושלים ת"ו, וגם הניגון 'מנוחה ושמחה' שלו.

מצוה טאנץ מחצר הקודש סקווירא (והוא ניגון בעלזא ותיק).

מצוה טאנץ מחצר הקודש באבוב, שמזמרין ג"כ על 'הללו את ה' כל גוים' [בתפלת הלל]

ואם חל בשבת קודש יכולים ג"כ לזמר ניגוני שב"ק, כגון: וביום השבת, אוי אוי שבת, מעין עולם הבא, שבח יקר וגדולה וכו', קדשינו במצותיך ותן חלקינו בתורתך, שבעינו מטוביך... והנחילנו ה' אלקינו באהבה וברצון שבת קדשיך, יכירו בניך וידעו כי מאתך הוא מנוחתם וכו' (קרעטשניף).

וגם יכולים לנגן בתור 'הקפה ניגון' הניגונים שמזמרין בשבת קודש בזמר 'לכה דודי' אצל חרוז לא תבושי וכו'.

הרה"ק רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זי"ע יודה"ל כ"ה תשרי

רבוש"ע לאמיר מאכן א בייט

רבנו של עולם לאמיר מאכן א בייט, א בייט וועלן מיר מאכן,
איך וועל דיר געבן חטאים עוונות ופשעים, **אוי וויי טאטע.**

טאמער וועסטו פרעגן וואס דו וועסט מיר געבן דערפאר זאג איך דיר,
דו וועסט מיר געבן מחילה סליחה וכפרה, **אוי וויי טאטע.**

טאמער וועסטו מיינען גלייך אויף גלייך ניין זאג איך דיר,
דו וועסט מיר נאך צוגעבן בני חיי ומזוני, **אוי וויי טאטע.**

טאמער וועסטו פרעגן וואס בני הייסט זאג איך דיר,
בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות, **אוי וויי טאטע.**

טאמער וועסטו פרעגן וואס חיי הייסט זאג איך דיר,
חי חי יודוך וישבחוך, **אוי וויי טאטע.**

טאמער וועסטו פרעגן וואס מזוני הייסט זאג איך דיר,
ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלקיך, **אוי וויי טאטע.**

די מצריים זאגן אז זייער גאט איז א גאט, **ניין זאג איך דיר.**

די פרסיים זאגן אז זייער גאט איז א גאט, **ניין זאג איך דיר.**

די מינים ואפיקרוסים זאגן אז עס חלילה נישטא קיין גאט, **יא זאג איך דיר.**

אבער איך לוי יצחק בן שרה סאשע זאג:

יתגדל ויתקדש שמיא רבא.

לאמיר דערציילן, די מעלות

לאמיר דערציילן, לאמיר דערציילן, די מעלות פון די אידישע קינדער,
לאמיר דערציילן, לאמיר דערציילן, די מעלות פון די אידישע קינדער

אום אני חומה,

ברה כחמה,

גולה וסורה,

דמתה לתמר.

איין מעלה איז,

און נאך א מעלה איז

כאטש כאטש כאטש,

דאך דאך דאך,

לאמיר דערציילן, לאמיר דערציילן, די מעלות פון די אידישע קינדער,
לאמיר דערציילן, לאמיר דערציילן, די מעלות פון די אידישע קינדער

נעבעך נעבעך נעבעך,	ההרוגה עליך,
נעבעך נעבעך נעבעך,	ונחשבת כצאן טבחה,
כאטש כאטש כאטש,	זרויה בין מכעיסיה,
דאך דאך דאך,	חבוקה ודבוקה בך.

לאמיר דערציילן, לאמיר דערציילן, די מעלות פון די אידישע קינדער,
לאמיר דערציילן, לאמיר דערציילן, די מעלות פון די אידישע קינדער

נאך א מעלה איז,	טוענת עלך,
און ווידער א מעלה איז	יחידה ליחדך,
כאטש כאטש כאטש,	כבושה בגולה,
דאך דאך דאך,	לומדת יראתך.

לאמיר דערציילן, לאמיר דערציילן, די מעלות פון די אידישע קינדער,
לאמיר דערציילן, לאמיר דערציילן, די מעלות פון די אידישע קינדער

נעבעך נעבעך נעבעך,	מרוטת לחי,
נעבעך נעבעך נעבעך,	נתונה למכים,
כאטש כאטש כאטש,	נתונה למכים,
דאך דאך דאך,	סובלת סבלך.
כאטש כאטש כאטש,	עניה סוערה,
דאך דאך דאך,	פדוית טוביה.

לאמיר דערציילן, לאמיר דערציילן, די מעלות פון די אידישע קינדער,
לאמיר דערציילן, לאמיר דערציילן, די מעלות פון די אידישע קינדער

וויאזוי הייסן זיי,	צאן קדשים,
און וויאזוי פארזאמלען זיי זיך,	קהילת יעקב
וויאזוי צייכענען זיי זיך,	רשומים בשמך,
וואס שרייען זיי,	שואגים הושע נא,
אויף וועמען, אויף וועמען, פארלאזן זיין זיך,	תמוכים עליך
און פאר דעם בעטן זיי	שואגים הושע נא

לאמיר דערציילן, לאמיר דערציילן, די מעלות פון די אידישע קינדער,
לאמיר דערציילן, לאמיר דערציילן, די מעלות פון די אידישע קינדער

האדרת והאמונה

האדרת והאמונה	צו וועמען און צו וועמען,	לחי עולמים:
הבינה והברכה	צו וועמען און צו וועמען,	לחי עולמים:
הגאונה והגדלה	צו וועמען און צו וועמען,	לחי עולמים:
הדעה והדבור	צו וועמען און צו וועמען,	לחי עולמים:

מי זה ואיזהו, זה קלי ואנוהו - מי זה ואיזהו, זה קלי ואנוהו

ההוד וההדר	צו וועמען און צו וועמען,	לחי עולמים:
הועד והותיקות	צו וועמען און צו וועמען,	לחי עולמים:
הזך והזהר	צו וועמען און צו וועמען,	לחי עולמים:
החיל והחוסן	צו וועמען און צו וועמען,	לחי עולמים:

מי זה ואיזהו, זה קלי ואנוהו - מי זה ואיזהו, זה קלי ואנוהו

הטקס והטהר	צו וועמען און צו וועמען,	לחי עולמים:
היחוד והיראה	צו וועמען און צו וועמען,	לחי עולמים:
הפטר והכבוד	צו וועמען און צו וועמען,	לחי עולמים:
הלקח והלבוב	צו וועמען און צו וועמען,	לחי עולמים:

מי זה ואיזהו, זה קלי ואנוהו - מי זה ואיזהו, זה קלי ואנוהו

המלוכה והממשלה	צו וועמען און צו וועמען,	לחי עולמים:
הנוי והנצח	צו וועמען און צו וועמען,	לחי עולמים:
הסגוי והשגב	צו וועמען און צו וועמען,	לחי עולמים:
העוז והעונה	צו וועמען און צו וועמען,	לחי עולמים:

מי זה ואיזהו, זה קלי ואנוהו - מי זה ואיזהו, זה קלי ואנוהו

הפדות והפאר	צו וועמען און צו וועמען,	לחי עולמים:
הצבי והצדק	צו וועמען און צו וועמען,	לחי עולמים:
הקריאה והקדשה	צו וועמען און צו וועמען,	לחי עולמים:
הרון והרוממות	צו וועמען און צו וועמען,	לחי עולמים:

מי זה ואיזהו, זה קלי ואנוהו - מי זה ואיזהו, זה קלי ואנוהו

השיר והשבח	צו וועמען און צו וועמען,	לחי עולמים:
התהלה והתפארת	צו וועמען און צו וועמען,	לחי עולמים:

דבר ה' אשר היה אל יוא"ל (יואל א')

נשמת רבינו הקדוש, שר התורה, עמוד העבודה והחסד, רבן
של כל בני הגולה, כבוד קדושת שמו תפארתו

מרן יואל בן הגה"ק מרן חנני' יו"ט זי"ע

אבדק"ק סאטמאר ומרא דארעא דישראל גאב"ד
ירושלים עיה"ק תובכ"א

עלה בסערה השמימה כ"ו מנחם אב שנת תשל"ט לפ"ק

לזכר עולם יהיה צדיק

נשמת האי צדיק נשגב, משיירי כנסת הגדולה, חסידא
ופרישא, נהורא נפישא, פאר הדור והדרו, העמיד תלמידים
הגונים, חביבים וישרים.

הגה"ק רבי משה ארי' בן הרה"ק רבי

ישראל פריינד זצוק"ל

גאב"ד עיה"ק ירושלים תובכ"א

נפטר ביום כ' אלול שנת תשנ"ו לפ"ק

לע"נ זקני
הרה"ח ר' צבי ב"ר נתן נטע
קויפמאן ז"ל

לע"נ זקני
הרה"ח ר' דוד ב"ר אליהו פריעד
ז"ל

לע"נ מוח"ז
הרה"ח ר' יהושע ב"ר שלמה
אליעזר שפילמאן ז"ל

לע"נ מוח"ז
הרה"ח ר' יעקב ב"ר אברהם
שמחה הכהן פריעדמאן ז"ל

לע"נ אאמו"ר הרה"ח
ר' **אברהם יוסף** ב"ר דוד
פריעד ז"ל
נפטר ט"ו סיון שנת תשפ"ד לפ"ק

לע"נ הרה"ח
ר' **יהושע** ב"ר נפתלי הירצקא הלוי
מארמארשטיין ז"ל
נפטר י"ב תשרי שנת תשפ"ד לפ"ק

לע"נ הבחור החשוב יניק וחכים, עבד
את יוצרו ובוראו באמת ובתמים, השליך
על ה' יחבו, גודל אמונתו ובטחונו בה'
היתה חידוש גדול בזמנינו.

כמר יוסף יהושע פריעדמאן ע"ה

מעיר מאנסי

בן ידידי עוז הנכבד והנעלה,
איש יקר רוח, איש החסד והמעש.
הרה"ח ר' אליעזר הי"ו

נלב"ע י"א אלול שנת תשפ"ה לפ"ק
לדאבון לב כל משפחתו ומכיריו

ת . נ . צ . ב . ה .